

**Zdeněk Patrick
&
Zdeněk Šmitmajer**

ODKUD VZEŠLI SLOVANÉ

Den mluvících kamenů
Dymající zrcadlo

Praha 2018

**Zdeněk Patrick
&
Zdeněk Šmitmajer**

ODKUD VZEŠLI SLOVANÉ

Den mluvících kamenů

Dymající zrcadlo

Praha 2018

Odkud vzešli Slované
Copyright © Ing. Zdeněk Šmitmajer & Zdeněk Patrick
All rights reserved
Verše - motta kapitol: Vlasta Šmitmajerová
Autorské vydání: Ing. Zdeněk Šmitmajer
v roce 2018 jako svoji 2. publikaci
Návrh obálky Jiří Stegbauer
Grafika obálky Marek Jodas

Název a logo Dýmající zrcadlo jsou ochranné známky
smit.wz.cz © Ing. Zdeněk Šmitmajer & Zdeněk Patrick
Veškerá práva vyhrazena

ISBN 978-80-270-4754-3
Den mluvících kamenů

**Zdeněk Patrick
&
Zdeněk Šmitmajer**

ODKUD VZEŠLI SLOVANÉ

Den mluvících kamenů
Dymající zrcadlo

Praha 2018

Velmi mne nadchla první verze evropské studie DNK a mt-DNK (eupedia.com), jež z předešlých archeologických artefaktů i nálezů kosterních pozůstatků v jednotlivých evroasijských lokalitách určuje, na základě současných poznatků genetického inženýrství, druhovou odlišnost jednotlivých rodových uskupení v čase i vytyčeném prostoru. Druhové odlišnosti pak člení, dle specifických příznaků DNK a mtDNK do haplo skupin, čímž se vytváří ucelenější náhled na smysluplnost konání zmíněných společenství. Samovolně, leč dle jistých zákonitostí se propojujících do národních (etnicky upřesněných) Origins. Tím je míněno propojení jazykem, národopisem, lidovou slovesností, tradicemi, zvyky, religiozitou, rodinnými, též rodovými vazbami a zaužívaným právem, které vymezuje mezilidské vztahy. Z téhož pak vyplývá mapování migrace i příčinnosti událostí v časové ose dějin. Odvozeně i posuzování návyků i výrobních dovedností jednotlivých etnických (národních) Origins.

STROM ŽIVOTA V ČASE

O to více zděšen, ve světle nových vědeckých poznatků si uvědomuji, že nikoli jen jeden dodnes čpící ideohistorický kostlivec, který náhle samovolně, několikrát vypadl ze skříně. Byl týmiž historiky bystře vražen zpět, aniž se domnívám, že se jedná jen o přílišný dostatek nedostatku taktu, celospolečenské sebereflexe, spíše o ucelenou koncepci pokračující falzifikace dějin.

V čí prospěch? Ve prospěch těch uskupení, která svá zbožná přání s předstihem vykreslilo do pseudo historických map, aby pak skrze povinné scholastické papouškování proměnilo dějinné události celkem v nepoužitelné cáry. O čem to vlastně hovořím? O celé škále neuvěřitelných podvodů, o nichž hodlám v celém svém díle, téměř padesáti svazkové encyklopedii DMK, postupně podat

spolu s neodbytnými důkazy i jasná svědectví. Prozatím si žádám alespoň předběžné dodatečné vysvětlení, proč Windones, Vinedi, Slované, Rassa byli přinuceni, pod tíhou nepříliš sofistikované ideo agendy, vysublimovat na evropské scéně až v šestém století. Z ničeho nic? Z téhož hříšného náhledu vyplývá objektivně i můj všetečný dotaz: Proč naši vzdělaní obrozenci byli nuceni, před zastánci tzv. romantického pangermanizmu, obhajovat svá nejzákladnější a řekněme si, ve své podstatě prazvláštní metodikou umenšená práva?

Ačkoliv, opak by býval, byl jedinečnou pravdou!

To vše, ale i mnohem více, si žádá vysvětlení, neboť dodnes zaužívaná historická klišé, dokonce i lži (včetně podvržených listinných dokumentů) o Slovanech, jsou stejně triviálně smyšlené, jako celá virtuální matrixová síť rozpředená nejen kolem obsahu, ale i vyplývajících forem. Vše zákonitě ústící v nepravdivé výklady dějin a doslova vykonstruované virtuálie. K našemu neutuchajícímu úžasu stále vibrující kolem slůvek „Germán, Velká Germánie, Horní Germánie, Dolní Germánie, germánští šlechtici, pragermánská rasa, germánské kmeny, protogermánský jazyk..., germánská mytologie... Největší záhada, všech záhad? Ačkoliv jsem již na samém počátku říkal, že se EU studie neobyčejně vymyká zaužívanému průměru, stará písnička o germánských kmenech není dosud obehnaná. Z evropské studie Y chromozómů, rozdělení do haplo skupin, jasně vyplývá, že nic podobného, jako germánský, natož pragermánský chromozóm určující národní Origins, ve smyslu němectví, zkrátka a dobře neexistuje. Snad jen v poloze průběžného žonglování s dějinnými položkami. Stejně tak románský, či latinský národní Origins. Jakož i neexistující národní Origins ugrofinský. Dovolím si na tvrdo poznamenat: Kde nic není, ani čert nebere... To, co je podsouváno evropskou studií, krátce po šoku z neexistence germánského národního Origins (ve smyslu němectví), jako kelto germánský chromozóm (R1b), je ve skutečnosti bratrský chromozóm, či modifikace haplo skupiny (R1a). Odvo-

ženě nosný gen čeledoj, čeltoj, celtický, z otcovské linie DNK (DNA) Hs (R1), který se objevil v období roku 25 000 př. n. l. V době stále prosperující preslovanské Hyperboreje, Severije, ale i Tera_mi_Da_Arije.

Jsem si vědom, že vědecká studie EU má několik významů, z nichž ten pravý marně spočívá v pečlivějším a pevnějším uchopení důkazního materiálu. Mám před sebou i texty obrozenců, ve kterých se, podobně jako pan Šafařík, či pan Moravičanský marně a bezelstně snaží obhájit alespoň základní práva, která byla českým Slovanům s podivem odpírána. Okolní mašinerie měla pouze jediný zájem, a to právě opačný. Ale, i to bylo poučné.

Z téhož podnětu pochází i má snaha o nápravu. Navíc násobená skutečností, že původní tzv. laténské osídlení naší vlasti, některé slovanské rody (až 1/3 obyvatelstva) pohřbívaly své zesnulé žehem. Aniž si této skutečnosti EU studie povšimla.

Zkrátka neseni karotechii (programovou záští k českému národu a veškerému Slovanstvu) započítali ne jinak, než, co neslovanský lid popelnicové, či lužickosrbské kultury. Lid halštatský, lid provázkové kultury, kultury nádob pražského typu, dřevěné jámové mohylové kultury, tripolské kultury, trojpolního hospodářství (trojpolí). Stejně tak bychom mohli dělit český národ na husity, kulturu pivních džbánů, dobu raně trampskou, či pozdně bezdomoveckou, či vyspělou kulturu vinných sklípků.

A hle... Již tu máme i okolitý lid s dosud nevyčpělou karotechii v celé své nádheře. Rozděl a opanuj! Přesto jsem nadmíru spokojen s prvotní materií Evropské studie DNK, která jen využívá výsledky výzkumů genetického inženýrství, co moudrého nástroje (nezabývá se genetickým inženýrstvím). Musím však potvrdit, že Evropská studie, byť i se svými úlitbami všelikerým ideo dogmatům, se vymyká svojí neobyčejností rozsahem zveřejněných dat, veškerému očekávání, neboť samovolně poskytuje hned několik stupňů volnosti svobodnému uvažování. DNK lidské bytosti je systém propojení 46 chromozómů, jenž dává vzájemné zákonité

vazby a směr vývoje organismu z hlediska vzhledu a dědičnosti. 23 chromozómů je darováno matkou, 23 darováno otcem.

Z 23 otcovských chromozómů je jen jeden Y chromozóm tvořený sadou nukleoidů nesoucích z dávných dob neměnnou informaci děděnou z praotců na syny a jejich syny. Tedy v tzv. otcovské linii... Pokud i uvažujeme neměnnost informací zděděných po otci, pak je přesto nutné uvažovat i příslušnou možnou změnu. Zapříčiněnou zásahem vnějšího tvůrčího faktoru, který jen velmi nerad označuji za mutaci. A pokud dokonce uvažují temné, dosud nevyjasněné dějiny lidstva, pak neuvažovat... Říkám: Neuvažovat... sofisticky řízené zásahy genetického inženýrství, by bylo čiré ideové zoufalství duchovní bídy. Jak již řečeno.

Podle Y chromozómu DNK, lze velmi korektně určit a rozdělit lidstvo do tzv. Haplo skupin (Hs).

Odvozeně upřesnit přirozené vztahy i etnos národních celků. Nelze již lhostejně minout zajímavé zjištění, že u slovanských národů se kryje nejrozšířenější Haplo skupina R1a, včetně pozdějších proměn příslušného markeru (příznaku mutace), ve prospěch nejpočetnější venedské slovanské skupiny R1a1 Rassy, Vindones.

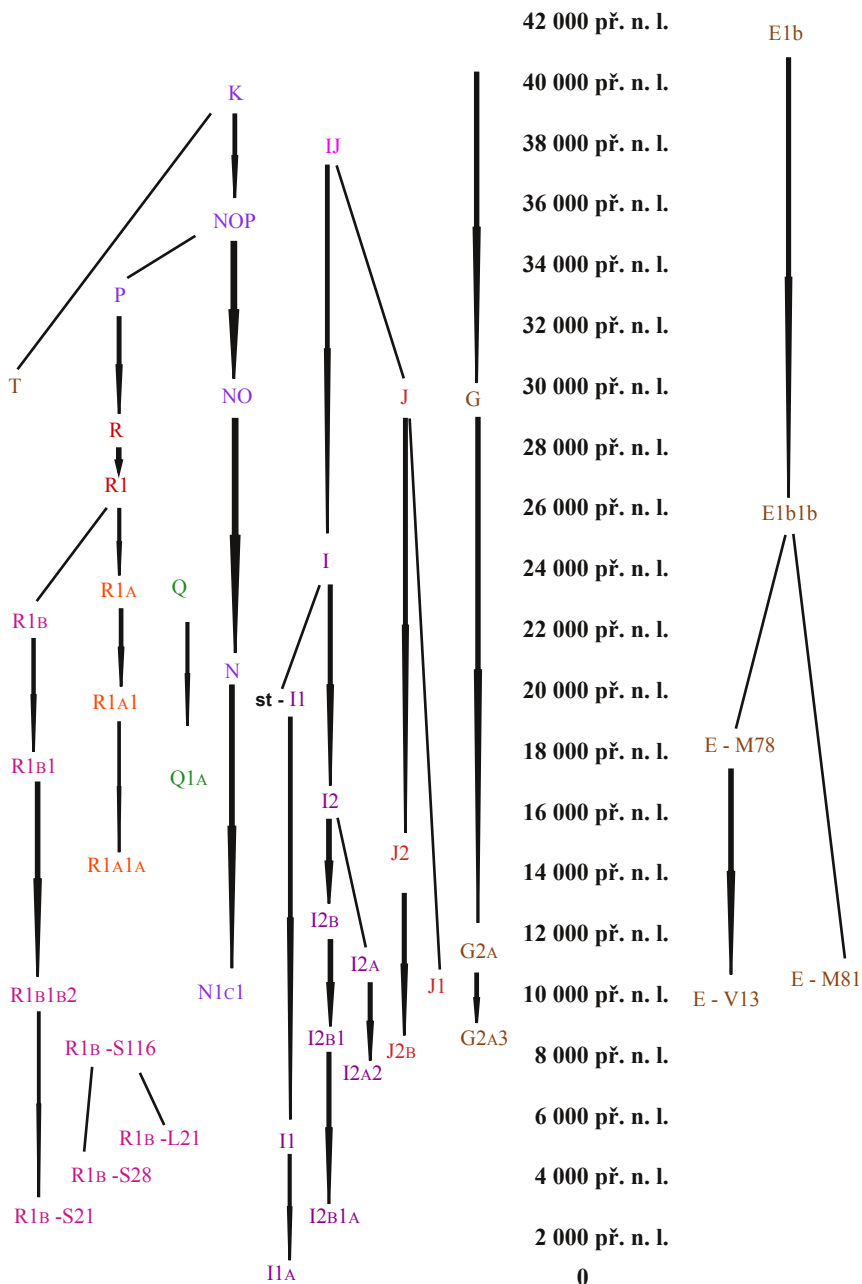
Totíž vyjímečného společenství, nemajícího světa kraj obdoby, neboť propojení deseti tisíce let nejen zcela jedinečným jazykem, ale i zvyky, právem, lidovou slovesností i religiozitou.

To vše shrnuto pod přesnými termíny Pravi, Javi, Navi. A zdá se, že jazykově blízká je i bratrská R1b (Čeledoj, Čeltoi, Celtická), a zcela určitě autochtonní Haplo skupina I1, I2, I3 Serpi (Srbi, Sauri, Gadi, Hadi, Chatti). Pokud si vezmeme na pomoc i sanskrť, pak se jeví označení národa srpského odvozeno od slůvka „sarp - had“, gad, čili saur (had, drak - Dračije, Drákije, Trákije).

Národa ryze slovanského jazyka, který je antickými historiky označován za obyvatele Sauromatie, Sauromaty (Sarmaty).

S největším výskytem Hs (I) se setkáváme v Srbsku a Bulharsku. Logicky s vysokým procentem i u národa českého, lužického, slovenského i maďarského.

STROM ŽIVOTA V ČASE

EVROPSKÁ STUDIE Y - CHROMOZÓMU

Následující text byl volně zpracován dle podkladů EU studie.
OBLASTI A ČASOVÁNÍ PRVNÍHO VÝSKYTU Hs

K	=> 38 000 př. n. l. severní Írán
T	=> 28 000 př. n. l. kolem Rudého moře
J	=> 28 000 př. n. l. střední východ
R	=> 26 000 př. n. l. centrální Asie
R1	=> 24 000 př. n. l. Ural (jižní Rusko)
E1b1b	=> 24 000 př. n. l. jižní Afrika
I	=> 23 000 př. n. l. Balkán
R1a	=> 22 000 př. n. l. severní a střední Evropa
R1a1	=> 19 000 př. n. l. jižní Rusko
R1b	=> 18 000 př. n. l. Kaspické moře a centrální Asie
G	=> 15 000 př. n. l. mezi Indií a Kavkazem
I2	=> 15 000 př. n. l. Balkán
J2	=> 13 000 př. n. l. severní Mezopotámie
I2b	=> 11 000 př. n. l. centrální Evropa
I2a	=> 9 000 př. n. l. Balkán
N1c1	=> 8 000 př. n. l. Sibiř
R1b1b2	=> 8 000 př. n. l. (na sever a jih od Kavkazu)
E-V13	=> 8 000 př. n. l. Balkán

Typicky bohatě rozkošatělý Strom života i časová osa, společně s prvotními oblastmi výskytu, jasně potvrzují, skrze národní Origins, nejen naše postřehy o neexistenci germánského Origins ve smyslu němečtví, ale i jedinečnost všeslovanského národa, nejen svým jednotným jazykem, společnými předky, religiozitou, lidovou slovesností, ale i systémem Javi, Navi, Pravi, o nichž píše v jiných dílech svých esejí, dotýkajících se hluboké Svaté, neboť ohnivě čisté Svargy.

Odvozeně mnohých tajemství Univerza, chcete-li nebes.

Dříve, než se vydáme časem, skrze evropskou studii DNK,

mtDNK, ve stopách jednotlivých etnických uskupení, dovolím si upozornit vážené čtenářky, též čtenáře, že naše pojednání jsou souběhem (mnohdy kompilací) všech dostupných metod zpětného (reverzního) inženýrství a porovnávací mytologie.

Z téhož pak vyplývají nejen rizika omylů, ale i svobodná vůle vážených čtenářů okamžitě autora zatratit kvůli znesvěcení zásadních poznatků ideovědy.

Považoval bych však za neucelený náhled, pokud bych slovanské časování dějinných událostí zavrhl jen proto, že se kdosi obává, že je to velmi nebezpečné. Rovněž tak árij slovanské vědy, neuvažují-li skutečnost, že jsem se s nimi v psané formě nesetkal tváří v tvář a tvrdil bych: Hle, ony skutečně neexistují..., pak bych byl marným sám před sebou. Byl bych podoben hierofantům, znacharům, kteří ve svůj prospěch zatajovali skutečnosti. Aniž bych se naopak přirovnával ke žrecům a vědoucím vlčevcům.

Co se snažíme vlastně našim váženým čtenářům říci? Religiózními fraktály ustavený virtuální svět, do kterého jsme se zrodili, lze sice vnímat, co analogový systém, což je pouze plošná logika, která je zastoupena čísly 1, 0 a negací v pravdivostní tabulce vyjádřenou 0, 1. Zda-li však lze negací Lži získat Pravdu? Či naopak Lež negací Pravdy: Výsledně by se unikátní mimoni smáli, až by se za břicha popadali.

Mají-li jaká.

Ačkoliv čeští i ostatní Vindones, Rassa, Venedi, Slované stále ještě běžně používají slova sanskrtu i jim odvozená: vědy, vědy, vědmi, věduni, vědec, vědkyně.

Vědy viz vědy, není náhodná shoda slov. Význam obého je stejný.

To však neznamená, že árij slovanské vědy se někde v písemné formě zachovaly. Aniž, že nezachovaly. Jen jsem se s nimi nesetkal tváří v tvář, pouze v českých a všeslovanských pohádkách. Z téhož i jiného poznání si dovoluji, co výsledku porovnání časové linie eupedie.com s časováním událostí, jak jej viděli naši

STROM ŽIVOTA V ČASE

prapředci, odvážněji postoupit hlouběji do časů dávno zmizelého Starého světa. Stane se tak zakrátko a jak se záhy ukáže, nikoli vždy v souladu s ideozávěry eupedie.com, jež se svými dodatečnými „postřehy a inovacemi“ stále více blíží původnímu scholastickému ideo vzoru, jemuž jsou bližší zájmy globálních elit.

V tabulce jsou v procentech uvedeny jednotlivé Haplo skupiny, které se staly nosnou, tedy vzájemně vyváženou alternativou jednotlivých národních Origins.

Haplos	I1	I2a	I2b	R1a	R1b	G2a	J2	J1	E1b1b	T(+L)	Q	N1c1
Norsko	36	0	1	28	28	0.5	1	0	1	0.5	0.5	0.5
Sverije	42	0	2	23.5	21	0.5	1	0	1	0	0.5	7
Dánsko	30.5	0.5	5	12.5	44.5	1	3	0	2.5	0	0	1.5
Česká r.	11	9	4	34	22	5	6	0	6	1	1.5	0.5
Slovensko	6	10	1	42	23	1	4	0	9	1	2.5	0.5
Maďarsko	8	15	2.5	32.5	17	5	7	0	9.5	1	1	1
Saxonie	18	1	5	23	38	3.5	4	0.5	2.5	1	2	1.5
Mielsko	9.5	1	3	24	36	4	2	0	7.5	1	1	1
Bojov arija	9.5	5	3	9.5	48.5	7.5	5.5	1	7.5	1.5	0.5	0.5
Rakousko	12	6	2	26	23	8	12	0	9	1	0.5	0.5
Rusové	5	10	0	46	6	1	3	0	2.5	1.5	1.5	23
Bulhaři	3	20	1	18	18	1	20	0	16	1	1	0
Baškírové	0	0	0	26	47	0.5	2	0	0	0	0	17
Fínsko	28	0	1	7.5	3.5	0	0	0	1	0	0.5	58.5

Nosnou alternativou českého národa je Haplo skupina R1a, Hs R1a1 (slovanská), Hs R1b (Čeledoj), Hs I, Hs I2a, Hs I2b (Polabští Srbové, Chorvaté). Ostatní: Hs (G), Hs (T), Hs (Q) jsou u nás, jak patrné, jen vzácné, nebo vůbec, zastoupeny. Povšimněme si nyní Finské převažující Haplo skupiny N1c1 (kavkazská). Potomci našeho společného předka Hs NOP. Prý nosný ugrofinský Origins. Se svými 58,5% se zdá, že jiný ugrofinský kmen. se svým 1% N1c1 a 32,5 Hs R1a, kopíruje spíše Slovensko a Česko, což také odpovídá dějinné skutečnosti, jež je i zde zastoupena Velkou Moravou, či chcete-li Velkou a středozápadní Malou Tartarijí.

Z oblastí, které má nyní v držení SRN, je patrné, že slovanští

Bojov Árijové (někdejší BoJary), Polabští i Lužičtí Srbové, včetně slovanského lidu na dědičném zboží českého knížete Boleslava I. si stále, přes důkladnou genocidu stranou protivnou, udržují hlavu nad vodou. Ale kde vlastně nalezneme potomky pragermánů?

Protože ti (ve smyslu němectví) nikdy neexistovali, řeší germanisté i EU ideo vědci nepříjemně velký problém. Který se globální elity, za velkého úsilí národních elit snaží vyřešit genocidou Slovanů a nahradit původní obyvatelstvo na způsob tzv. Římského Imperia foederáty multi-kulty, z řad vynuceně po celých milionech dovážených do tzv. Evropy z jejich původních, koloniálními válkami a hladomorem, vyrabovaných zemí.

Abychom se společně, vážené čtenářky i stejně vážení čtenáři, podělili o poznatky padesáti dílné encyklopedie DMK (Den mluvících kamenů) a konečně se dopátrali možné pravdy, proč jsme se ještě, ani na samém počátku třetího tisíciletí nestali vědoucími lidmi, nýbrž bezkonceptně vedeným stádem.

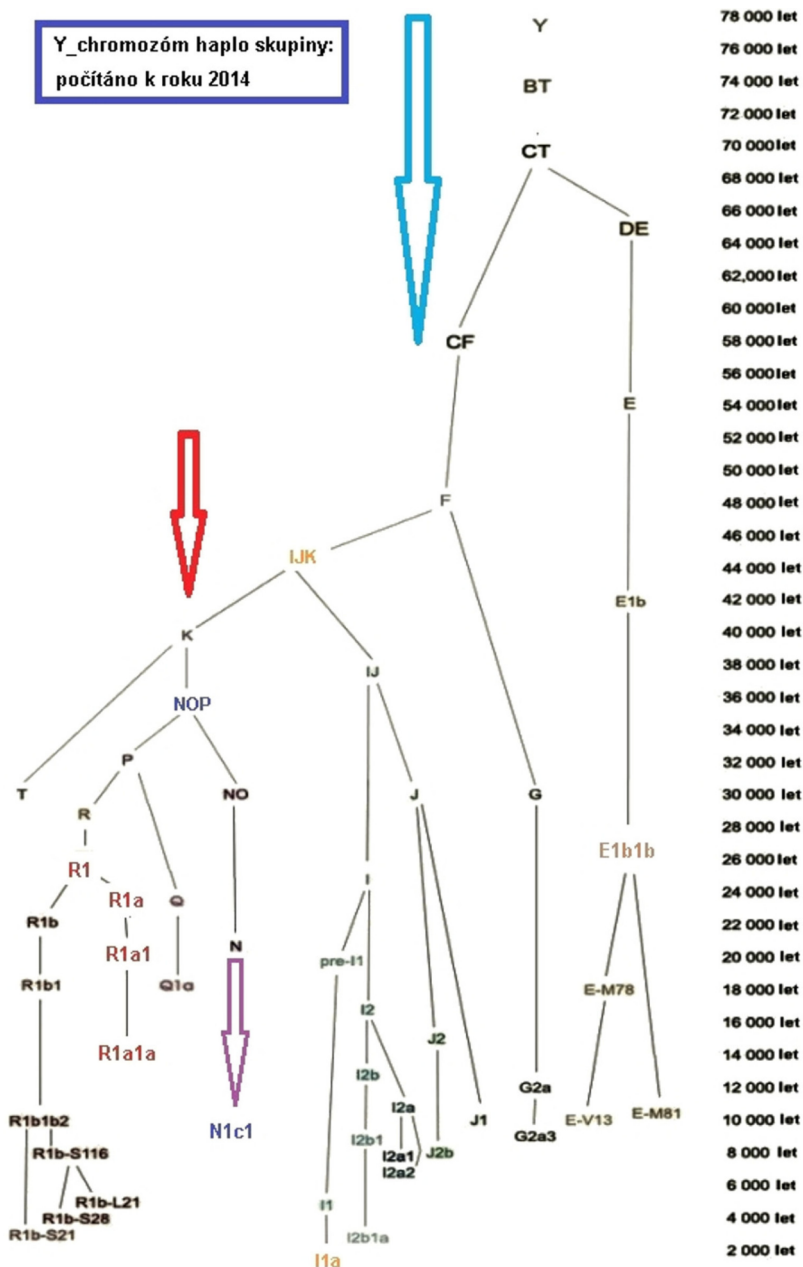
Kde se stala ta zásadní chyba v algoritmu dějin i ve vývojovém diagramu plánu vyšších mocí, že jsme se nepoučili a ještě ve třetím tisíciletí vynuceně tápeme. S nepatrnými vyhlídkami, že se opět ke konci období veškerého lidstva opakovaně vejdemo na malý lístek mladičkého doubku. Skrze nekalý geoinženýring a stejně nepřátelský inženýring sociální, směřující spíše dle vyplývajících důsledků k technologické singularitě a otroctví.

Aniž v naší, mikrovládnými atakami denně masírované DNK, či mtDNK zanedbáme možné příznaky cílů pseudo elitami a šakalími obchodníky saturované moci, jež skrze žřece, proroky, ale i hierofanty, znachary, stále hovoří a řídí veškeré světové dění jménem Globálního Prediktora.

Jménem okupované Matky Zemlji, nebo jménem... koho?

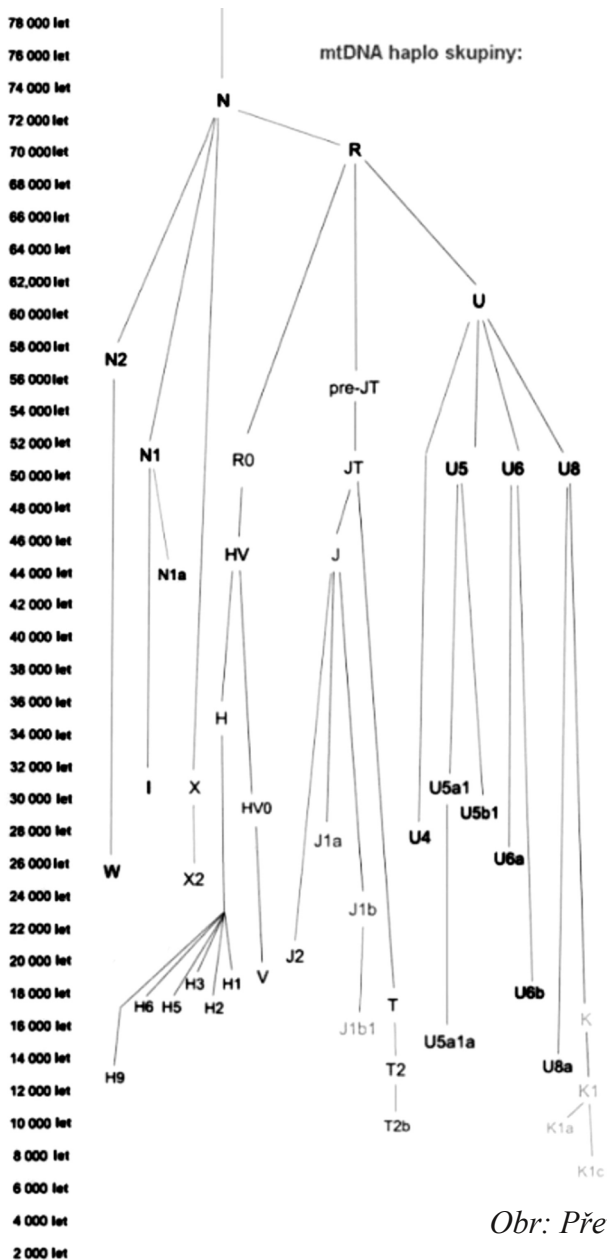
STROM ŽIVOTA V ČASE

Y_chromozóm haplo skupiny:
počítáno k roku 2014

STROM ŽIVOTA V ČASE

Obr: Převzato z eupedie.com

Součástí EU studie migrací lidstva, zkoumáním otcovských linií Y chromozómu DNK, byla též studie téhož, po maternální linii. Skrze mitechondriální DNK (mtDNK).

Genetický marker je sekvence DNK, která může být jednoduše analyticky určena. Genetický marker, při zkoumání genealogie se jedná o jistý příznak určený svojí stavbou a určujícími vlastnostmi, či sklony k dědičnosti. U Slovanů je jím příznak (genetický marker): M17, M198, pro R1b je určujícím druhý příznak (marker) pro R1b1, M343, P25.

Sekvence je řada logicky po sobě následujících informací, například čísel: 2, 4, 6, atd... 2, 4, 8, 16 atd...

DNK - deoxyribonukleová kyselina (Deoxyribonucleic acid) je nositelem informací o stavbě, vzhledu, znacích, vlastnostech, či funkcích orgánů budoucího člověka, či jakéhokoliv jiného tvora. Je to řetěz podvojných, spirál, či spíše čtyř článků označených písmeny A, T, C, G. V reálném čase, dle řazení určuje posloupnost procesů kde, kdy, jak...

Dlouhý řetěz sestavený ze čtyř typů konstrukčních článků, ty jsou označovány jako A, T, C a G. Způsob řazení jednotlivých článků za sebou určuje, co je v daném místě řetězu DNK, zapsáno.

Y chromozóm Hs (po linii otcovské).

Hlavní tři až čtyři dominantní evropské haplo skupiny jsou Hs R1a, R1a1, R1b, R1b1, podstatně menší procento, přesto, jsou nositelé Hs (I Srbové) s genetickým příznakem (markrem) M 170.

Haplo skupina mtDNK, po linii matky maternální.

Nejčasnější rok výskytu krasavice slovanského (zde i ruského typu), princezny Lady Agy (Adži Lady), můžeme v souladu s výsledky evropské studie reálně uvažovat mtDNK prapramáti Hs (N), potažmo její dcery mtDNK HS (R). Nikoli epochu Karbonu, nýbrž časový interval 75 000 - 74 000 roků (počítáno k roku 2014).

Připomeňme si, že maternální linie evropské populace má celkem sedm velmi častých a tři méně časté mitechondriální haploskupiny, rody (klany).

Nejstarší dosud nalezenou mtDNK (Hs) je, jak vyplývá ze stromu života, mtDNK Hs (N), jež se objevila před 75 000 roky na severovýchodě Afriky. Mladší mtDNK je Hs (R), v časové linii před 70 000 lety (prvotně vyskytující se v jihozápadní Asii a kolem Kavkazu).

Její vnučka Hs (HV) se objevila na Blízkém východu někdy před 40 000 lety). Právě ona se stane pramatkou mtDNK HS (H) vyskytující se před 35 000 lety v jižní Evropě i pramáti všech mutací mtDNK Hs (od H1 až H9). Odvozeně i všech českých kněžen, např. mtDNK Hs (H5), jejíž výskyt je datován obdobím před 16 000 lety ve východní Evropě.

Viz mtDNK kněžny Doubravky, neteře sv. Václava a knížete Boleslava, někdejší dcery české kněžny Drahomíry a vnučky sv. Ludmily. Tatáž Kněžna Doubravka, která se stala matkou Boleslava Chrabrého, aby její geny byly nejrozšířenější a vyskytující se ve všech význačnějších evropských královských rodech (jak jsem již psal...). Jistě musíme uvažovat i příbuzenskou maternální větev mtDNK Hs (N1) a (N2), včetně mtDNK Hs (U), které upřesním později.

Haploskupina H - hypotetická pramatka Helena. Ilonka i pramáti Tara, jako většina českých kněžen a slovanských žen má stejně jako Terja mtDNK (H - H5, nebo T), vycházející ze své pramatky R) viz strom života.

N - hypotetická Velká matka Nataša (Natálie)

R - její hypotetická dcera pramatka Rostislava

H - hypotetická pramatka Helena, Ilonka

U - hypotetická pramatka Uršula

T - hypotetická pramatka Tara, Terja

K - hypotetická pramatka Kateřina

J - hypotetická pramatka Justinka, Jasmína

V - hypotetická pramatka Vilemína, Velda

X - hypotetická pramatka Xenie

Haplo skupina H5 mtDNK v linii matky, pochází pravděpodobně odněkud z jihu či západu Asie z časů před **11 500 roky t.j. cca 9 500 př. n. l.** a je silněji frekventována západně od Kavkazu (až 20%).

Také se již vyskytuje v mutující podobě H5a (H5a: C456T, T16304C). Lidská mitochondriální DNK, (mtDNK) H5 postupně mutovala do podoby H5a, H5a1, H5a2, H5b.

Pozastavme se nyní v kratičké poznámce také u roku **9 500 př. n. l.** (výskyt mtDNK Hs (H5) v západním směru od Kavkazu, jenž úzce souvisí s rokem 10 463 př. n. l. (planetární katastrofou vyvolanou hvězdnou válkou tzv. Bohů (Karatelů), i koncem Antů a Antlanie.

Kolem roku **6 800 př. n. l.** (neolit B) se tato mtDNK, DNK Hs (H5) objevuje i v Asýrii (dnes částí Sýrie, v oblasti Tel Halula). Což může i nemusí být neklamným znamením, že se na blízkém východě datuje s úsvitem potomního lidstva, či přímo v souvislosti se slovanskými Věničany (Foeničany) i tzv. Minojci.

Jakkoliv může výskyt této mtDNK souviset i s misí inspiračního ducha Koledy (rusky Koljada zrozen z Lady, syn Máji Zlatogorky a Vyšného Dažboga) v rovině Šinár (Chaldejsko), kde vysvětlil a předal roku 6 800 př. n. l. shromážděným zástupcům 40 národů svoji Hvězdnou knihu.

Přesný postkatastrofický kalendář (Koledy - dar) odvozený od pohybu Galaxie, Slunce i Měsíce.

Kolem roku **5 500 př. n. l.**, v čase postupného protrhnutí pohoří Calpre (Heraklovy sloupy, viz dnešní Gibraltar).

Postupné zatopení překrásného Středozemního sladkovodního jezera (a jeho přeměna v Černé moře) postupuje Mutace mtDNK. MtDNK Hs (H5a) postupuje již ze západního Kavkazu napříč celou Evropou. Lze ji nalézt na územích tradičně obývanými slovanskými a Čeltoi (Čeledoj) kmeny.

*Jako lípa mezi poli,
v bouři k zemi hlavu kloní,
kořeny pevně vpletla v zem,
svá záda ohýbá, hlavu kloní,
do větru volá JSEM.*

GENEALOGIE RODŮ OBSAŽENÁ V GENU

Odkazují se nyní na článek Anatolije Alexejeviče Kljosova (Клёсов Анатолий Алексеевич): ОТКУДА ПОЯВИЛИСЬ СЛАВЯНЕ И ИНДОЕВРОПЕЙЦЫ? ОТВЕТ ДАЁТ ДНК-ГЕНЕАЛОГИЯ. Ve kterém skrže markery (příznaky mutací) parádně vysvětluje genealogii (genetickou posloupnost) nejen slovanských rodů, ale skrze řídké změny (mutace) i skutečné stáří, ukazující na jejich počátek. Jen bych si nedělal hlavu s nikdy neexistujícími prastarými Germány ve smyslu romantického němectví, tak jako nepravým názvem Jevropa, pocházejícím z konce osmnáctého století. Podobně, jako vykalkulované praindoevropské etnikum. Indové, jak lze vytušit nejen z výpočtu mutací uvedených Anatolijem A. Kljosovem, jsou skutečně, více než 700 let mladším lidem, než Haplo skupina Haplotyp R1a1 (ruský a slovanský Windones, RASSA, Arjan, Venedi, Věneti atd... přičemž o více než cca 1 700 let mladšími než Hs (R1a).

Nepočítaje 1 100 let od otce Hs (R1) a praotce Hs (R).

Genetický marker je sekvence, jistý druh variací, vzniklý

GENEALOGIE RODŮ OBSAŽENÁ V GENU

---

změnou původního páru dědičné informace genu, přenesený na potomky. Anatolij Alexejevič Kljosov (Клѣсов Анатолий Алексеевич) v podobě jedinečného příkladu ukazuje na svém vlastním 25 markrovém slovanském haplo typu, rodu R1a, jak nazírat na genealogii skrze genetický marker rodu:

13 24 16 11 11 15 12 12 10 13 11 30 16 9 10 11 11 24 14 20 34 15 15 16 16

Každé číslo představuje bloky nukleidů v Y chromozómu DNK. Nazývá se Allel a ukazuje, kolikrát byl tento blok opakován v DNK. Mutace v takovém Haplo typu (je to změna čísla bloků nukleidů), přihodí se průměrně jednou za 22 pokolení, to znamená v průměru jednou za 550 let.

Jaká Allel se změní příště? Nikdo neví, a předpovědět statisticky nelze. Můžeme pouze hovořit jen o možnosti takových změn. A protože Haplo typy stárnou maximálně na délku 67 markerů, používá pan A. A. Kljosov, ve svém názorném příkladu jen 25 markrové Haplo typy.

Haplotypy jsou neobyčejně citlivé na původ. Hovoří o genealogii rodů. Porovnejme nyní slovanský R1a1, a neslovanský, řekněme finský (A. A. Kljosov říká „ugrofinský“) rod N3 v systému DNK genealogii. Typický 25 markrový haplotyp takového rodu N3 vypadá následovně:

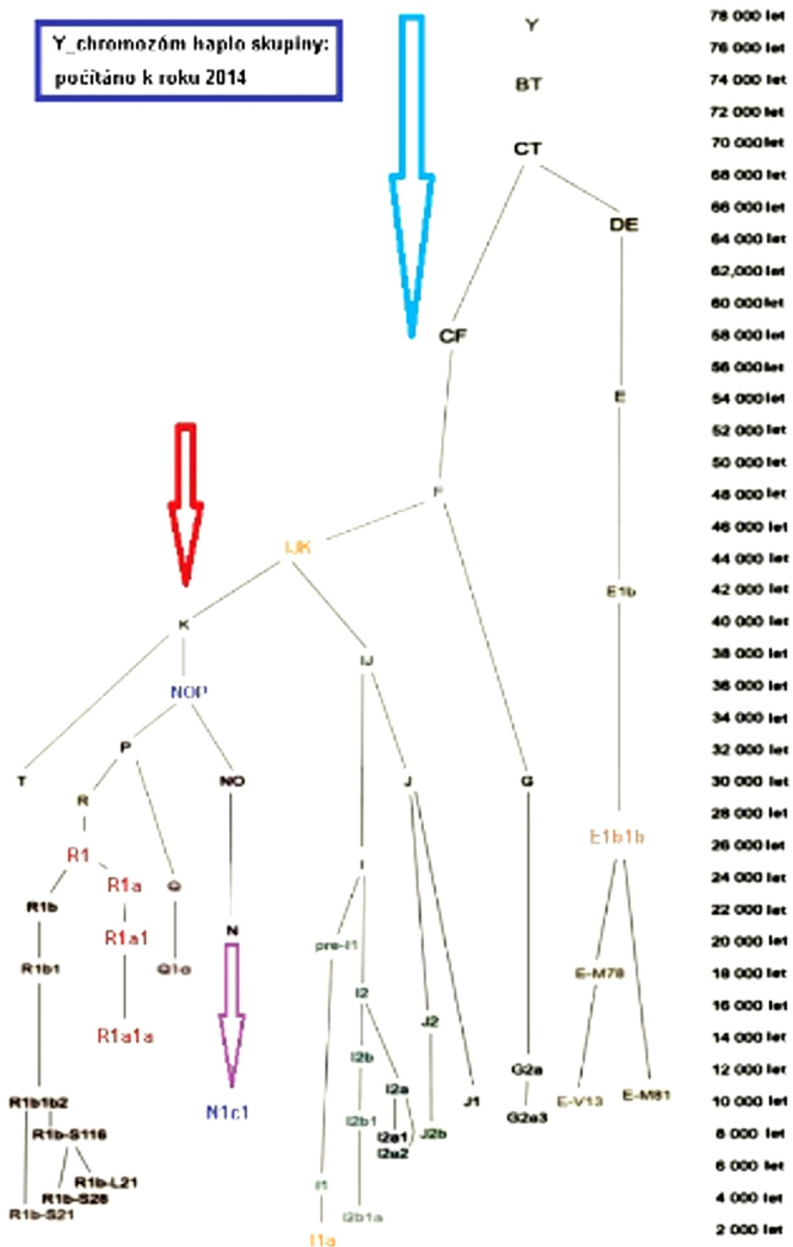
14 24 14 11 11 13 11 12 10 14 14 30 17 10 10 11 12 25 14 19 30 12 12 14 14
13 24 16 11 11 15 12 12 10 13 11 30 16 9 10 11 11 24 14 20 34 15 15 16 16
1 0 2 0 0 2 1 0 0 1 3 0 1 1 0 0 1 1 0 1 4 3 3 2 2=29

Po srovnání s již uvedeným slovanským lze napočítat 29 mutací. Což představuje časový interval větší, než dva tisíce pokolení.

To znamená, že slovanský a finský společný předek žil před více, než 30 000 lety.

Abychom snadněji zírali na tato tvrzení okem znaleckým, porovnejme možné nuance s údaji ze stromu života Eu studie.

GENEALOGIE RODŮ OBSAŽENÁ V GENU

GENEALOGIE RODŮ OBSAŽENÁ V GENU

Podle evropské studie byl společným předkem Haplo skupiny R1a1 a N3 praotec HS (NOP), žijící před 36 000 lety (počítáno k roku 2014). Chceme-li se srovnat s tímto cvičným příkladem, majícím jen 25 markrový Haplo typ, pak N3 (kavkazská skupina), žil před 6 000 lety (počítáno k roku 2014).

Podobný obraz získáme, jestliže porovnáme s Jevreji. Typický blízko východní haplotyp Jevrejů (rod J1) vypadá následovně:

12 23 14 10 13 15 11 16 12 13 11 30 17 8 9 11 11 26 14 21 27 12 14 16 17
13 24 16 11 11 15 12 12 10 13 11 30 16 9 10 11 11 24 14 20 34 15 15 16 16
1 1 2 1 2 0 1 4 2 0 1 0 1 1 1 0 0 2 0 1 7 3 1 0 1=33

Má, v porovnání se slovanským 33 mutací.

$33 \times 550 = 18\,150$ let

Podle evropské studie žil společný předek Hs (IJK) před cca 45 000 lety (počítáno k roku 2014), cvičný Haplo typ Jevreje teoreticky žil před 26 850 lety. Hovoří-li A. A. Kljosov o typickém Haplo typu, musíme předpokládat, v tomto cvičném výukovém příkladu, že jsou oba poměřovaní současníky a jejich mutace se pouze míjejí v časové linii.

Celkem jistě víme, že společný praslovanský předek, žijící před 4 500 lety (cca 2 486 př. n. l.) v Rusku a na Kyjevské Rusi (Ukrajíně), měl následující Y DNK, Haplo typ:

13 25 16 10 11 14 12 12 10 13 11 30 15 9 10 11 11 24 14 20 32 12 15 15 16

Pro srovnání Haplo typ Anatolije A. Kljosova:

13 24 16 11 11 15 12 12 10 13 11 30 16 9 10 11 11 24 14 20 34 15 15 16 16
0 1 0 1 0 1 0 0 0 0 0 0 1 0 0 0 0 0 0 2 3 0 1 0=10

Ve srovnání s praslovanským předkem činí rozdíl 10 mutací.

Ještě malá poznámka: Slůvko mutace nevyjadřuje přesně děje zapříčínující změny v blocích nukleidů. Statisticky dělí časový interval $550 \times 10 = 5\,500$ let, jakkoliv ve skutečnosti jen 4 500 let.

U vzorku A. A. Kljosova proběhlo tedy více mutací.

U někoho v rodové linii totiž proběhne, za stejný časový interval více změn, u někoho změn méně. To však ani zdaleka neřeší ideoindoevropské etnikum, co předky Slovanů, aniž vysublimování téhož lidu z ničeho nic na západ i východ od řeky Moravy, na sever, jih i proti proudu Dunaje až někdy v 6. století. Zvláště uvážíme-li, že lid Windones, Rassy, Slovanů, Árijů, Vinidů, své mrtvé z velké části pohřbívali žehem.

A jakkoliv marker (příznak dědičných změn) hovoří jasnou řečí, neřeší ani tzv. pragermány ve smyslu ryzího němectví, aniž etnikum románské, či latinské atd.

Zde si dovolím poznamenat, že rodina, rod, kmenové společenství, národ, je předznamenán společným jazykem, dělbou práce, rodovými vztahy, společnými dějinami, národopisem, etnografií, lidovou slovesností, religiozitou, pohřby, právem i náhledem na okolní vjes - mir, vesmír. Nikoli hrdly nádob tzv. provázkové kultury, či jen rozdělení názvem oblasti archeologických nálezů, či dle zaužívaného trojpolního hospodařství.

Jak jsem již dříve předznamenal: Naším velkým problémem je nejen časování dějů, ale i možné dopady planetárních katastrof, vnějšího vměšování se do genetického kódu a odvozeně i vynucená falzifikace poznanych i cíleně nepoznaných dějin lidstva, potažmo Slovanů. Českého národa zejména.

K témuž náhledu mne vede i obecně zaužívaná, leč mnohdy velmi nevlídná odezva, vyžadující místo rozletu svobodného ducha, scholastické shrbení se před pseudo autoritou - strážců utajovaných skutečností. O čem to hovořím? O technicko fyzikálních jevech i možných technologiích, které byly a dodnes jsou nedílnou součástí našeho reálného světa. A pravděpodobně byly i součástí světa našich slovanských předků.

Hunové, zřejmě umělý, tedy nic neříkající název kočovných kmenů, se zdají být, díky EU studii již podstatně jednodušší problém, než bychom kdy očekávali. Jakkoliv za „pochodu“ stále uměle přetvářený, tak jako ve vztahu k romantickému německví neexistující pragermánské kmeny.

Stejně tak vymyšlené, jako v součtu jiných neuvěřitelných zámen a listinných falzifikací, v soukromých sbírkách ztracených artefaktů reálií minulosti, aniž může být název „Hunové“ vysvětlen jinak, než obecně nutný sjednocující výklad dějinných rozporů.

Alespoň ve vztahu k rozkošatělému jmennému rejstříku svazu neobyčejně zdatných a velmi krutých válečníků, kterým Římská říše přislíbila podíl na moci a uprázdněné štavnaté pastviny Slovanů.

ZÁHADNÍ HUNOVÉ I HUNGARIENS ORIGIN, NEZÁVISLÉ DĚJINY PODIVNĚ ZÁVISLÉ EVROPY

Avšak... To, co Attila, přesněji jeho strýc Roy, nemohl vědět? Římu se příliš nedařilo personálně, uvolnění cizích štavnatých pastvin, zabezpečit. Ani uvolnit obchodní a otrokářské stezky na sever, východ a jih země. Mimo zde usedlých Slovanů, nebyli k mání lidé tak hojného počtu, ochotní vyvolávat nikdy nekončící válečné konflikty. Z těchto důvodů se zkrátka otrokářství příliš nedařilo. Bude nutné vyhlásit bankrot, zcela zásadně oklamat slovan-ského nepřitele. Změnou loga firmy. Vystupující skrze skomírající divadlo zvané „Římská říše“, co nositel nové víry. Ač program, teze i zaužívaná metodika přetrvaly věky, prakticky až do dnešních dní. V podobě v umělohmotných krizích multi-kulti i nenávislných kampaních proti autochtonnímu obyvatelstvu.

Jakkoliv tuto svízelnou situaci řešili „Římané“, tak jako ostatně dosud, válečnými konflikty a násilným vykořeněním přirozených hospodářů. Výsledně umělými potravinovými krizemi,

skrze násilné vysídlení několika stovek tisíc původních obyvatel. Následné osazování uvolněných oblastí smluvními, římskému právu a zdanění podléhajícími, tedy řádně úředně zaznamenanými daňovými multi-kulti poplatníky. Velkou část kořisti má, jako odměnu získat zejména římsko a řecko katolická církev. Přičemž výše jackpotu se úměrně odvíjí od navyšování drzosti a surovosti těchto nesvatých, svatých podnikatelů ve víře a religiozitě.

Vidina velkých zlatých pokladů, jak ji dnes víme, byla opravdu mohutným stimulem. Takže, ač nebyli lidé, proti sobě vybuzenými nenávisťmi popuzení Slované plní dodnes snová přáníčka strany protější. Ač na plnění otrokářských cílů byli najímáni válečníci z někdejší záhadné Skýtie (R1a Árij slovanská), zřejmě ze skýtského kmene Budínů, Vjelenů, ale i Trákie (Drakie, Dakie, dnešního Bulharska a Rumunska). Odtud, zřejmě Attilovi skýtští předci ovládali okolní svět. Římem a později i Franky (podmíněně ofrankovanými propuštěnci).

Autorizovaný letopisec Jordanes se dodnes musí, skrze učitelky dějepisu, stále obávat, že jde o „běsy z asijských stepí, syny čarodějnic z močálů“, (popisující tak bezděky skýtskou, slovanskou válečnou taktiku).

Mauro Orbini je naopak přesvědčen, že se jednalo převážně o Moskvany (jak již řečeno kmeny někdejší mocné a zároveň nevyzpytatelné Skýtie, s nejméně 60% R1a - Árij slovanskou DNK).

Odvážil jsem se též, zatím velmi tiše, uvažovat i o baškirských kmenech, což ve svém důsledku vyjde pravděpodobně na stejno. Myslím, že nejvíce nám přiblíží „Huny“ průzkum hrdosti příslušného regionu na Bič Boží - Attilu. A to tak, že cítím při posuzování možného vývoje starověrecké historie rodné země nezbytnost, prozkoumat vše související.

Tedy i zda oficiální název „Hungarie“, jenž odpovídá spíše zbožnému přání, být odvozen od názvu „Hun“. Nic vhodnějšího, mimo rozsáhlé studie, nebylo nalezeno. Nikdo se již neopovází tvrdit opak? Volám tedy na výpomoc EU studii Y chromozómu.

Příloha:

Baškirské kmeny

27% Hs R1a (árij, árijan - slovanské), 35% odnož R1b1b2, 17% N1c (uralské uskupení) smíšené s Moskvany (Hs R1a) slovanskými kmeny někdejších Gadů a Skýtů (Hs R1a, R1a1).

Stále však není uspokojivě vyjasněn samotný název „Húnové“. Neboť lid i autorizovaní kronikáři jim totiž říkali různě. Vše měl určit jednoznačný vztah k tzv. ugrofinskému etniku i vyplývajícímu Hungariens Origins. Na podkladě určení vzorového Y chromozómu DNK, jenž přesně určí původ veškerého maďarského obyvatelstva.

A co skutečně studie EU říká o „Hungariens“?

Citují:

„Notoricky těžce definovatelná země skrze poměrování Y DNK, když regionálně dosahuje procentuální slovanský Y haplo skupiny R1a (árijan, slovanský) někdy až 60%!“

Nebudu srovnávat poměry v Uhersku (někdejší části slovanské Moravy) jinak, než se Slovenskem (Starou Moravou) a ČR, neboť se jedná o území, které bylo na samém počátku, obývané původními obyvateli R1a (árij slovanský a R1b bratrský Čeltoi), donedávna jednotného slovanského jazyka.

Sledujme však i nadále studii EU, která pokračuje ve srovnávání. V malých uherských vesnicích je procento centrální, též severní Asie v podobě Y DNK Hs N, Q, nebo N1c1 v porovnání se Slovenskem a Kyjevskou Rusí (Odkrojenou, Ukrajinou) podstatně nižší.

Tak zvaná Hungarie, původně domov neolitické dunajské (slovanské) kultury, je EU studií označována jako modifikace DNK Hs „E-V13“. Slovanská migrace na tato území proběhla kolem 3 200 př. n. l. Vzápětí následovaná 2 000 př. n. l. bratrskou Y DNK, DNK Hs (R1b Čeltoi, Čeledoj), které spolu s Hs R1a ovládly nejen tyto, ale i evropské prostory. Při této příležitosti si opět připomeňme, že R1a je dominantní evropskou DNK a společ-

ZÁHADNÍ HUNOVÉ I HUNGARIENS ORIGIN

ně R1b (Čeltoi) pochází z otcovské Hs (R1). Jedné z nejstarších entit. Poohlédneme se nyní po schopném odvození samotného pojmenování území části Staré Moravy názvem Hungaria, jež objektivně nemůže být odvozeno od neexistujícího názvu kmenových svazů, kterým sice včas dorazily římské „Zvací dopisy“ (k roku 370 n. l.), avšak až mnohem později, skrze povolané učence, připojili sjednocující název „Hunové“.

Odhazují tedy slůvko „Hungaria“, jako veskrze smyšlené, neboť ten, kdo pod jménem Hunů dodnes tajně kooperoval válečné operace, byli ve skutečnosti někdejší Skýtové.

Snad posílení baškirskými kmeny z Ruska (Mauvro Orbini tvrdí, že se jednalo převážně o Moskvany a okolí). Dnes mají Baškirové kolem 47% R1b, 27% R1a (árijan - slovanské), a poměrně vysoké procento Hs:

17% Hs N1c1 (kavkazské uskupení). Se vši určitostí se lze domnívat, že tzv. Hunové jednoznačně byli námezdními válečníky (Varjagy).

Pracujícími skrze bulharské chány pro virtuální Římskou říši. S příslibem podílu na moci i kořisti.

Haplos	I1	I2a	I2b	R1a	R1b	G2a	J2	J1	E1b1b	T(+L)	Q	N1c1
Norsko	36	0	1	28	28	0.5	1	0	1	0.5	0.5	0.5
Svertije	42	0	2	23.5	21	0.5	1	0	1	0	0.5	7
Dánsko	30.5	0.5	5	12.5	44.5	1	3	0	2.5	0	0	1.5
Česká r.	11	9	4	34	22	5	6	0	6	1	1.5	0.5
Slovensko	6	10	1	42	23	1	4	0	9	1	2.5	0.5
Maďarsko	8	15	2.5	32.5	17	5	7	0	9.5	1	1	1
Saxonie	18	1	5	23	38	3.5	4	0.5	2.5	1	2	1.5
Miolsko	9.5	1	3	24	36	4	2	0	7.5	1	1	1
Bojov arija	9.5	5	3	9.5	48.5	7.5	5.5	1	7.5	1.5	0.5	0.5
Rakousko	12	6	2	26	23	8	12	0	9	1	0.5	0.5
Rusové	5	10	0	46	6	1	3	0	2.5	1.5	1.5	23
Bulhaři	3	20	1	18	18	1	20	0	16	1	1	0
Baškirové	0	0	0	26	47	0.5	2	0	0	0	0	17
Fínsko	28	0	1	7.5	3.5	0	0	0	1	0	0.5	58.5

Velké Moravě, či tradičních zemí středozápadní Tartarie (Maďarsko, Slovensko, Česko, Lužice), pak skrze podobnou vyváženost hlavních haplo skupin a naopak nízké, neboť necelé procento Hs N1c1, můžeme se svižně rozloučit i s představou o jakémisi ugrofinském etniku. Prohlédneme-li si výsek výsledků EU studie, pak do Finů mají „Hungarians“ přesně tak daleko, jako pan Vonásek na Hawai Kiki ve Force One. A podobně je to i s tzv. „ugrofinskou entitou“: Nic tak ideovědecky vstřícného nikdy neexistovalo, aniž dodnes existuje. A jak je patrné, určující skupinou v našem pátrání je pro centrální výskyt Y DNK Hs N1c1 (uralsko kavkazská), přirozených potomků Rassy.

Zároveň jasně vyplývá, že jednotný slovanský jazyk jasně určuje, až do okamžiku umělého zásahu, skrze nejsilnější a dominantní Hs (R1a), R1b (Čeltoi) a Hs I (Srbskou). V Maďarsku odvozeně vykazuje neodbytné příznaky uměle sestrojeného jazyka.

Hovoříme-li o umělém zásahu, pak jednoznačně o zákazu hovořit svým rodným jazykem.

Mnohdy i pod hrozbou trestu smrti.

Ugrofinská entita se zdá být stejně vybájená. Neboť u Finů převažující Haplo skupinou N1c1 (kavkazskou). „Hungariens Origins“ téměř zcela postrádají. Podobně, jako ostatní středopevninští Slované. A jak jsem již potvrdil dříve: Název Hungaria pochází z původního slovanského názvu: U - gor, U - hor - sko (viz Podhora, Podhůří, Záhora, Záhoří, když dialekty zaměňující „h“ za „g“ jsou u Slovanů očekávatelné). Takže Uhorsko je typickým slovanským topografickým označením oblastí ležících u hor.

Z téhož byl odvozen název Hungaria.

Odvozeně považují označení „ugrofinský“ za nepřijatelný slepenec, nepatřící do tak významné studie, jakou studie EU představuje.

Přesně tak, jako používané označení german, nordic, pragermánské kmeny: Nebylo takových. Aniž existuje jakákoliv indicie věrohodnosti o propagovaném ugrofinsky hovořícím etniku.

Maďarština se zdá být totiž veskrze umělý jazyk, nemající jiných zásadních spojitostí, než ty, které jim přisoudil politicko-religiozní vývoj po „vestfálském míru“. Výrobci „spletení“ jazyků a multi-kulti systému se již tehdy snažili, seč jim síly stačili.

Výsledně: Typický Maďarský (Hungarians) „origins“ neexistuje. Převažuje slovanský živel R1a a Čeledoj, Čeltoi.

Chcete-li, tak Y DNK Hs Keltoi R1b. Přičemž chromozóm Hs I2a nazývaný EU studií, co berličky k rukodělnému spletení jazyků: Dunajský (Danubian), ačkoliv veskrze slovanského ritu a původní neolitické (doby kamenné) obyvatelstvo usedlé při Dunaji (viz např. slovanská osídlení „Železná vrata“...) dává nejen za pravdu bulharským historikům, že jádro Attilových válečníků bylo doma nejen v Trákii (Bulharsku), ale i kolem ústí a dolního povodí Dunaje.

Tento předpoklad potvrzuje rovněž procentuální výskyt Y chromozómu Hs I2a. Bulharsko 20%, Maďarsko 15%, Baškirové 0%, Slovensko 10%, Česká republika 11%, Rusko 10,5%, Srbsko 34%, Finové 0%.

Attilovo zklamání z podvodného jednání tzv. „Římanů“, nemaje jiných šťavnatých pastvin, než ty plně původního slovanského obyvatelstva, zamířil na západ s vojskem neuvěřitelného počtu, aby si zjednal u viníků právo a pořádek.

Suše konstatují. S nedobrou se potázal.

Právo a pořádek nebyly silnou stránkou virtuální fikce nazvané Římské Imperium, aniž otrokářských pohrobků.

Tolik k částečnému vysvětlení, proč se u českých kmenů nedochovaly žádné vzpomínky na zničující několika statisícové Attilovy „nepřátelské“ armády příbuzného jazyka (odlišeného pouze skýtsko - moskevským dialektem), které se musely nutně převalit i přes naše území.

Za časů praotce Soroki (Kroka), když prastaré zápisy nejčistější maďarštinou, byly naopak slavně nedávno nalezeny u dávných jihoamerických Indiánů...

Ach... není možná... nejčistší možnou maďarštinou? Která byla vytvořena až po roce 1848 n. l. Do té doby povinná latina, němčina, jidiš a až na posledním místě Lingua Slavica, jazyk slovanský.

Když naopak jednotný jazyk Svavi, byl stejným jazykem, kterým většina zúčastněných, snad vyjma několika nevzdělaných Římanů a tvrdě němého jádra Németh - Franků, plynně hovořila?

A jak vlastně vznikl jiný slovanský název Deutsche (čti Dajče)? Dajče kolatche und speck. Svýho nic nemaje? Sami milije, fami milije...

Neuvěřitelné? Nikoli! Jen dílčí předmět doličný, co počáteční důkazový materiál o falzifikaci dějin znachary, někdejšími zasvěcenci Usirevova kultu Slunečního města (Heliopolis, Iuno, On), vyslanými v čase planetárních katastrof s vyspělými technologiemi i vědomostmi zakládat nová kulturní centra.

S povinností využít svěřenou technologii, své nabyté vědomosti i dovednosti nejen ve prospěch zachování veškerého života na Zemi, ale i ve prospěch dalšího vývoje lidského poznání.

Nikoli však všichni žreci se svého úžasného poslání zhostili čestně. Byli i tací, kteří se svému poslání zpronevěřili a použili své vědění i svěřenou techniku k posílení své vlastní moci s cílem parazitovat na tváři Země. Ovládnout, zotročit a posléze snad i vyvraždit prvorozené děti matky Zemlji.

Boreas (latinsky Aquilo též Aquilon) - Řecký bůh bouřlivého severního větru, viděný i okem současných odborníků, jako okřídlená bytost s hadíma nohama. Jeho rodiči byli Titan Astraios a bohyně ranních červánků a hvězd paní Éós. Jeho sídlo se nalézalo v Thrákii. Dva synové Zeta a Kalaida (matka Óreithyia, dcera Athénského krále Erechtea), se rovněž potatili, neboť stejně okřídlení. Oba též protagonisté výpravy Argonautů do Kolchidy.

Borea je též jadranský (slovanský) výraz pro prudký vítr. Čeština používá pro tentýž vítr přejatý termín „Bora.“ Jakkoliv má svoji bouřící bouři.

Titan Astraios, syn Titana Kría a Eurýbie.

Otec Větrů a hvězd.

Mírný západní vítr Zefýros.

Jižní vítr Notos.

Východní vítr Euros.

Severní bouřlivý vítr Boreas.

Bohové a hrdinové antických bájí

Vojtěch Zamarovský

HYPER BOREA - SEVERIJE

Prozatím si dovoluji předložit váženým čtenářkám a čtenářům pouze fragmenty některých mých úvah o původu Slovanů.

S dílčími poznatky i nepřímými důkazními příznaky, které sice nemohou být pro zaryté vědce přesvědčivými argumenty, aniž kdy naleznou pochopení v jejich ustálené pravdivostní tabulce. Nicméně... Souhrn mých poznatků, nakolik je nevšední, neboť s vypovídající hodnotou, přesahující vše, co stále mohu ve své po-

hodlnosti vnímat, jako přijatelný stereotyp, nikoli jen římsko katolického výkladu historie. Nejen naší vlasti, střední Evropy a světa vůbec.

Cele se věnuji související problematice v přiřazených dílech, které se navzájem i napříč doplňují. A to nikoli jen souhrnem přímo, či jen volně, navazujícími příznaky, jejichž sled lze rovněž vnímat, jako encyklopedicky seřazené důkazy a logicky uspořádané zákrytné eseje. Aniž zapomenu na nedílnou součást dějin, jejichž důsledky provázely nejen mne, ale i jiné lidské bytosti, aby tvořily významné prvky ovlivňující náš vývoj téměř od samého úsvitu lidského společenství. Technicko fyzikální jevy, vymykající se všem představám programových zeměplackařů, či naučené nevědomosti i Duchovní nouze samotné. Když počátek mého hledání odstartovala otázka: Tak sakra, kde se vlastně stala chyba?

Čím déle se zabývám původem Slovanů, či chcete-li Svěvů, Svávů, Slávů, čili Svoich (Vanů, Nýssů, Venedů, Windonésů, Antů, Gadů (Gottů), Serpů (Saurů, čili Srbů). Draků (Thráků), Médů i Skýthů), tím větší záhadou mi donedávna bylo, kdo, kdy, proč a v čí prospěch, dodával do učebnic dějepisu oficiální a veskrze nepravdivé informace o nevzdělaných Slovanech, kteří měli v Evropě vysublimovat z ničeho nic. Aby se naopak celá území, jimi obývaná, nazývala velmi podivně Germánií. Ač právě po těchto jmenovaných (ve smyslu němečtví) není na úsvitu dějin světa, poťazmo střední Evropy, ani vidu, ni památky.

A odpovím tvrdě.

Dějiny, tak jak jsou vykládány, s přesnými daty vítězných bitev i jmény oslavovanými dodnes, nejsou dějinami lidského společenství! Jsou jen prostým, průběžně upravovaným výčtem mocenských parazitů, kteří se neštití okrádat civilní neozbrojené obyvatele, kterým vyhovuje vraždění, drancování a raketýring. Snad pod zákonem Omerty, trestem eliminace celých rodů, bylo vyžadováno mlčení o Pradávné i současné Pravdě.

Nyní si dovolím osvěžit svůj prvotní internetový názor k do-

sud používanému řeckému názvu pro někdejší vlast našich prapředků: Hyper Borea, Země na nejzazším severu. Za severním větrem, jehož sídlo, (kde se tvořily severní větry) bylo, podle řecké mytologie v Thrákii (část území Rumunska a Bulharska), či nedaleko Železných vrat. Snad v samé deltě Isteru. Nedalekého Negro Ponte, či dnešního Černého moře.

Výhodou přechodu slovanského zápisu do latinky, je jednou provždy „zabetonování“ původního významu, jenž je dosud obsažen v názvech i v běžně dodnes užívaných slovech. Zvláště čeština (slovenština) nepozorovaně, skrze tvrdé a měkké jerry, či i v podobě tvrdých a měkkých souhlásek, či zvučných i nezvučných samohlásek doslova zakonzervovala věky dávno minulé. Jakkoliv připouštím, že mnohý prvotní význam dozajista vyšuměl již do ztracena.

Hyperborea - Země za severním větrem, kterou zřejmě pojmenovali naši praslovanští předkové Severija (СѢВЪРІЯ). Odvozeně pak nazývali vše, co „trvale“ mrazivým počasím všeslovanskou Severiji připomínalo - „Sibériji“. Přičemž i ruská „Sibir“ (Sibiř) je vzpomínkou téže provenience. Aniž zapomeneme na původní, říkám původní... vikingskou, tedy slovanskou Sverige (čti Sverije). Neboť i zde fonetická podoba připomíná někdejší domovskou zemi vikingských předků (Y chromozóm Hs R1a slovanský). Na zemi za severním pólem zvanou „Severije“. Zatím, ještě v časech bělohorských byla Sverije (Sverige, Švédsko) nazývána Vandaluzií a byla dvorským jazykem (úředním jazykem královského dvora) ryzí slovanština (Vandalština).

Náhoda?

S J B E R J A
С ъ _ Б ъ р њ я
B o r e a

Slovo Sever, zapsané tzv. cyrilicí nepochybně v dostatečné míře vystihuje jistá slovanská specifika. Výsledkem je nejen zvukomalebná podoba se slovem Borea, ale i věrohodný příznak, který utvrzuje mnohá má předchozí tvrzení: Ano... O praslovanském původu řeckého slova Borea - Sever. Přičemž počáteční СЪ? naopak napovídá, že zde jde o celoslovanské označení sídla (СЪЛЬ - Sjelo; viz pražské Nusle - Novsjelo, nebo také Sed).

Jak by bylo něco podobného možné? Nejpůvodnějšími obyvateli Řecka u Egejského moře, Mínojské Kréty a Etruskie (Toskánska) byli neřečtí Pelasgové (řecky Πελασγοί, Pelasgoi, Poleszané, pravděpodobně majitelé Y chromozómu Hs R1a1 Slované, Rusiči).

Aniž zapomeneme na české (slovenské) označení hvězdy Severka: Sever_кь (ki sumer. Země), kterou lze při dobré vůli chápat, jako hvězdu „nad severní zemí“. Nyní zbývá zjistit, která hvězda byla, v časech planetární katastrofy (cca 20 350 př. n. l.), severkou sedmou, též zářivou hvězdou Praslovanů, ještě i nedávnými Vikingy jmenovanými „Vany, Ivany, Jany,“ sanskrt Janyati zrodit se. O to větší mé překvapení objevené na Wikipedii, nyní cituji:

Název země (Sverige) se (prý) odvozuje od germánského kmene Sveů (švédsky svear, latinsky suiones), který ve středověku obýval oblast centrálního Švédska (Svealand) - Swerige (Svea rike, říše Sveů) bylo původně označení pro tuto oblast. Název kmene není úplně jasný, patrně je odvozen od pragermánského swihoniz (čti svýho nic) s významem „my sami“.

Tolik bídy, v časech trockistické EU studie DNK a její rozdělení do národních Haplo skupin (Origins), jsem od Wikipedie, ani nečekal.

Švédové, dnes jasně připočítání ke germánským kmenům (do

smyslu němectví), byli ve skutečnosti prvotními Vikingy, obývajícím, společně s Vany (Slovany), předky Čeltoi i lidem bohyně Danici (Denice - lid Dana, Venuše), „Zemi na nejzazším severu.“ (Tedy za severním větrem.)

Ze Sverije, Vindelicie přišli do naší vlasti i širokého okolí, srbomoravsky hovořící slovanští Vandalijci, ve válečném tažení pod jménem Gadi (již vzpomínání Gottové). Na rozdíl od budoucích, v té době ještě neexistujících Germánů (ve smyslu němectví), jejichž prapředkové naopak (dle vypůjčených „vlastních“ legend), co služební lid vzdušných Asů v Asii. (Aby, co vznešení potomci elektrických bohů likvidovali méněcennou lidozvěř v Gomoře, též Sodomě... Viz názorovou rovinu Jörga Lanz von Liebenfelse, publikovanou ve Vídni (v roce 1905). V díle nazvaném „Theozologie, tradice sodomských doupat a elektronových bohů“. Celému příběhu planetární katastrofy, která postihla i někdejší vlast našich preslovanských předků Y DNK Hs (R1) Hyper Boreu, Severiji (též Ariji), zpracovanému nejen podle poznatků Velesovy knihy. Dějinných výkladů, archeologických i jazykových výzkumů, ale též účelového zákrytu většiny slovanských pohádek, pověstí, bájí pocházejících ze zlaté pokladnice lidové slovesnosti a národopisných skvostů většiny slovanských národů.

Této tématice se pilně věnujeme a naším úmyslem je celý příběh vydat v knižní podobě, ale i ve formátu pdf, jpg a audio.

Hovořím-li o pohádkách, odvozeně osobnostech autorů zápisů lidové slovesnosti, vycházejících z prastarých, mnohdy již nic neříkajících reálií. Vyplyvajících skrze věky v tak, velmi mezi Slávy oblíbené vyprávění, chci lehce připomenout, že pocházejí z již dávných věků Starého světa. Aniž postrádají vtip a příslovečnou slovanskou lehkost a poezii.

Mají barvitost, ducha a hlavně skrytý podtext.

Nyní, když jsem si dovolil odvodit název Švédska: Sverige (čti Sverije) od slovanského Severije, poptám se Wikipedáňů na

jejich odborný názor. Suše konstatují, že opět nezklamali má očekávání. Je prý odvozen od dosud neznámého pragermánského kmene, jehož jméno Svei, je naopak odvozené od stejně neexistujícího pragermánského slůvka „swihoniz“ - my sami“.

Možná... čti, tedy „Svého nic“. Seznam movitého i nemovitého, který velmi přesně popsali římsí historici...germánské kmeny (ve smyslu pozdějšího němectví) neměli svého nic a tak přepadali a loupili u sousedů. Válka jim byla prostředkem i cílem...

Co ještě říci?

Obyvatelé Severije skutečně sami sebe nazývali Svevi, „Svoji“. Slovanské „Svévi“ je tedy prakticky totožné s vikingským Svéi (Svéji). Podobný význam má i slovanské Serbi (viz Srbi, též rodoví příbuzní). Naopak název Švábi, Švábsko je pozůstatkem názvu někdejšího slovanského kmene Svevi, jenž jako jeden z prvních, hned na samém počátku franské expanze (tzv. ofrankovaných, podmíněně propuštěných římských otroků v časech, kdy domácí vrcholoví zrádci byli nedostatkovým zbožím).

Zcela podlehl nátlaku a stal se zářným příkladem, jak vytvořit prazáklad tzv. dřevního, nicméně neexistujícího pragermánského kmene, jehož název Sveů však, jak jasně vyplývá, není jasný ani Wikipedii.

Je totiž vyfabulován.

Nezbývá než opakovat předešlé: Podle dosud vědci opovrhované Velesovy knihy, se předkové Vikingů vydali do dnešní Skandinávie, co jeden z výsadek opouštějící ledopádem a třeskutými mrazy zasaženou Severiji.

Za časů planetární katastrofy, jež nastala pravděpodobně v důsledku ataku vnějších sil.

Známých z mytologie jako střet vzdušných Asse s Kostěji (Asurové, démoni Pikaču, Greys atd... též hadí entita nazývaná Černý Idol, podzemní drak, či Kostěj Nesmrtelný).

PLAČEVNAJA REČ

Rodilý Čech by se zorientoval okamžitě: „Já jsem byl“. Přičemž obrat „ja jesum byl“ patří nejen k dřevním časům ruského jazyka, ale i k nejstarším slovanským, tedy i českým slovesům vůbec. Neboť velmi původní.

Sahající až do pradávné Severije (Hyperboreje).

A nyní malé překvapení ze severského jazyka Norsk:

Jak tvart jesmo videmn:

Český překlad: Ja jsem tvořen, (tím) co vidím.

Jsem to, co vidím.

Rusky: Я (есъм) то, что вижу Я (jesum) то, что вижу (jesum).

PLAČEVNAJA REČ

Dvorní jazyk švédských králů

Byl jsem velmi překvapen, když jsem našel pod svým zanedbatelným, nicméně v té době nanejvýš odvážným tvrzením:

Hyperborea - Severije, Sverije - Sverige... nepodepsaného rusky píšícího autora:

СВЕРИГЕ же (до образования всех этих королевств и до датского владычества) была единой страной с Норвегией ... Она была и после потом с ней одна (до 1905 года). Так вот СВЕРИГЕ скорей всего даже ещё более точно подходит названию для этой страны как СЕВЕРНАЯ ... IGE - это окончание в прилагательных ... СВЕР - это СЕВЕР ... (Не скажешь же СЕВЕРИГЕ ... Сажешь – СВЕРИГЕ)

Byl jsem však o to více potěšen, když jsem na téže stránce (<http://region-77-rus.livejournal.com/44304.html>) našel, mimo úzce směřovaných ruských zájmů, zkoumajících sice stejnou

PLAČEVNAJA REČ

---

problematiku, avšak odděleně od základních důkazních znalostí celé slovanské historie. (Takže v tomto bodě mírně zklamán konstatuji, že podle této verze nikoli sanskrt odvozeně český a slovanský jazyk, nýbrž jen ruský jazyk stál na samém počátku.)

ПРАЯЗЫКОМ всех белых народов для меня является РУССКИЙ... а не мифический ИНДОЕВРОПЕЙСКИЙ (который непонятно, если вдуматься, почему ИНДО - и почему ЕВРОПЕЙСКИЙ)...

Přesto jsem byl náhodně nalezenými stránkami potěšen. Nikoli jen proto, že jsem našel více shod, ale hned několik dalších, pro mne vítaných poznatků. Podpory mých závěrů o slovanském Švédsku, či jeho některých oblastech. Z téže webové stránky pochází i následující titulní stránka dokumentu, který je nazýván „Plačevnaja reč“. Sepsaná v roce 1697 n. l. u příležitosti úmrtí švédského krále Karla XI. Sepsána a pronášena v jazyce běžně užívaném u královského dvora, odvozeně v rodném jazyce tehdy dominantního etnika - vesměs vládnoucí šlechty:

„Placzewnaja recz na pogrebenie togħo prez segho welemozneiszago i wysokorozdennagħo knjazja i ghossudarja Karolusa odinatsetogħo swidskich, gothskich i wandalskich (i proczaja) korola, slavnagħo, blaghogowennagħo i milostiwagħo naszego ghossudaja (!), nynjeze u bogħa spasennagħo. Kogħa jegħo korolewskogo weliczestwa ot duszi ostawlennoe tjelo, s podobajuszczjusae korolewskoju scestju, i serserdecznym wsich poddannyh rydaniem byst pogrebenno w Stokolnje (!) dwatset-scetwertago nowemrja ljeta ot wopłoszczenia bogħa słowa 1697“.

Jakkoliv by se rusky plačevnaja reč překládala: „Toržestvenaja reč“, či „nadgrobnaja reč“ atd...), je rusky píšící autor přesvědčen, že na dvoře švédského krále se hovořilo řečí velmi

PLAČEVNAJA REČ

---

podobnou ruštině. Jako příklad uvádí ruské slovo „steklo“ - sklo (i české sklo - stékati má velmi podobné vyjádření). Tělo Karla XI. bylo pohřbeno: W Stokolnje (СТЕКОЛНЬЕ - Stěkolné - nyní Stockholm). „Stěkoljně“ je slovo původně odvozené od slovanského, potažmo ruského slova stěklo - sklo: V této oblasti (Stockholmu) byla v 17. století skutečně rozvinutá sklářská výroba.

Vždy jsem se, ve své nevzdělané nevědomosti udivoval, proč si Jan Ámos Komenský, ale i část pobělohorských exulantů, vybrala právě Švédsko. O to větší překvapení nad výsledky součtu urputností pro mne již velmi podivné organizace, římsko katolické církve. Mnohé vědění zůstalo pro nás utajeno skrze pobělohorskou římsko katolickou církví německého národa, zbaběle vygenerované informační temno a tuhou germanizaci. Kterou si prošlo i Švédsko, byť bylo téměř vítězem tehdejšího protestansko katolického sporu. Je nepochybné, že část původního obyvatelstva Svei (Svoji) byly vikinští Vendové (Svei - viz Svensko, Vandalové a Gadi), hovořící svensky (Sveisky mol, svojska řeč, švédská řeč).

Tentýž autor, mně prozatím neznámého jména, tvrdí že na ostrově Gottland (Gad - had, v zemi Hadů), v čase rusko - švédské války (za Petra Velikého), žilo obyvatelstvo hovořící řečí Norsk, podobnou ruštině. Otázkou zůstane, jakkoli někteří z nás známe odpověď, kteří velcí Evropané, krátce po vestfálském mírotvorném procesu, dělení Evropy, v průběžném vyvražďování českého národa, s požehnáním římsko katolické církve konečně smetli celý výkvět českého národa. Navíc... Po velké smluvní krádeži a římsko katolickém řádění v Čechách, iniciovali masivní útoky proti Petru Velikému, i skrze něho, aby vzápětí s neobyčejnou drzostí, spustili další etapu surové germanizace velké části střední a severní Evropy. Aniž starověrecké vzpomínky Rusů ušly devastaci prostřednictvím ruského cara, jenž se po návštěvě západní Evropy k nepoznání změnil. Nejen podobou, výškou, vlasy.

Ale i svými zásadními postoji.

K plnému pochopení mého náhledu na dějiny lidstva i na

PLAČEVNAJA REČ

---

starověrecký věk všeho venedského, slovanského, s přihlédnutím na veškerý lid Českého národa, jenž bývá se zlým úmyslem stále nazýván lidem pohanským, poslouží i Evropská studie Y chromozómu a mitochondriální DNK. Včetně rozdělení národních příznaků DNK do jednotlivých haploskupin. V rámci objektivního posuzování dějinného vývoje se výsledkům této EU studie věnují celé a napříč svým dílem. Nyní jen na úvod a okrajově: Evropská studie (European Y chromosome and Mitochondrial mtDNK haplogroups) se nezabývá cíli genetického inženýrství, jak by bylo možné se mylně domnívat. Genetické inženýrství je v tomto případě pouhým nástrojem EU, při výzkumu výskytu, ale i četnosti a migrací určitých národních haplo skupin. Zkoumané jak po otcovské (Y DNK), tak i po mateřské linii (mtDNK). Přesněji:

Je to zajímavé hledání a porovnávání určitých linií, jazykových provázaností s typickými sociálními vazbami jednotlivých národních Origins.

Není žádným tajemstvím, proč západní vědci též neradi hovoří o bratrském vztahu nositelů Y DNK Hs R1a (slovanského) a Y DNK Hs R1b (Čeledoj, Celtoi), neboť stále, leč marně, hledají typicky germánský národní Origins (ve smyslu němectví). Navíc popohánění obavou z mohutnosti výskytu Hs R1a a rádi hovoří o západoevropské entitě R1b. Ke které lze snáze přilepit příznak kelticko germánská? Této náhlé a nečekané „vědecké toleranci“ je následně dost dobrá i část dalších příbuzných mutací Hs R1a, co germánsko slovanská?

Ani však netuší, jak jsou pravdě blízko.

Ačkoliv pro pořádek zopakují: Jakákoliv politická abstrakce motivovaná, co zbožná přání, tedy nic podobného jako kelticko germánský, slovansko germánský, či latinsko románský gen, neexistují. Jen „Origins“, od něhož se odvíjelo veškeré evropské dění. Ostatně, tak jako neexistuje proto - indo - evropský lid, či proto - indo - evropský jazyk. Jen jazyk slovanský a jeho ostatní dialekty.

Pokud neuvážíme uměle sestrojenou latinu a z ní jazyky

PLAČEVNAJA REČ

uměle, či spíše příkazově odvozené. Typickým příkladem podobně neuvěřitelné zhůvěřilosti je, vedle latiny, francouzštiny, španělštiny, angličtiny, němčiny, zejména maďarština.

A pokud se pohroužíme do rozboru DNK v Maďarsku (někdejší Staré Velké Moravě) zjistíme, že ugrofinský Origins je rovněž nehorázným podvodem. Hovořím o podvodu?

Ano, pokud ideo fanatici setrvají v scholastických dogmatech. Lhostejno kým posvěcený. Lhostejno zda ukradenými penězi, či nesvatou vírou.

Haplos	I1	I2a	I2b	R1a	R1b	G2a	J2	J1	E1b1b	T(+L)	Q	N1c1
Norsko	36	0	1	28	28	0.5	1	0	1	0.5	0.5	0.5
Sverije	42	0	2	23.5	21	0.5	1	0	1	0	0.5	7
Dánsko	30.5	0.5	5	12.5	44.5	1	3	0	2.5	0	0	1.5
Česká r.	11	9	4	34	22	5	6	0	6	1	1.5	0.5
Slovensko	6	10	1	42	23	1	4	0	9	1	2.5	0.5
Maďarsko	8	15	2.5	32.5	17	5	7	0	9.5	1	1	1
Saxonie	18	1	5	23	38	3.5	4	0.5	2.5	1	2	1.5
Miľsko	9.5	1	3	24	36	4	2	0	7.5	1	1	1
Bojov arija	9.5	5	3	9.5	48.5	7.5	5.5	1	7.5	1.5	0.5	0.5
Rakousko	12	6	2	26	23	8	12	0	9	1	0.5	0.5
Rusové	5	10	0	46	6	1	3	0	2.5	1.5	1.5	23
Bulhaři	3	20	1	18	18	1	20	0	16	1	1	0
Baškírové	0	0	0	26	47	0.5	2	0	0	0	0	17
Fínsko	28	0	1	7.5	3.5	0	0	0	1	0	0.5	58.5

Tabulka národních Haplo skupin, procentuálně uvádějící jednotlivá národní Y DNK Hs do charakteristicky vyvážených národních celků, jasně hovoří ve prospěch nejen jedné z nejstarších Hs (R1a - Arij slovanské), ale i ve prospěch mladší bratrské, neboť ze stejného otce Hs (R1) pocházející, Hs (R1b - Čeltoi). Přičemž Hs (I) je genem nejpůvodnějších (autochtonních) obyvatel zdejší pevniny megalitického věku, kteří jsou jazykově, lidovou slovesností i sociálními vztahy propojeni se slovanskými i čeltoi (čeledoj) geny.

DNK lidské bytosti je systém propojení 46 chromozómů, jenž dává vzájemné zákonité vazby a směr vývoje organismu z hlediska vzhledu a dědičnosti. 23 chromozómů je darováno matkou, 23 darováno otcem. Z 23 otcovských chromozómů je jen jeden Y chromozóm tvořený sadou nukleoidů nesoucích z dávných dob neměnnou informaci děděnou z praotců na syny a jejich syny.

Tedy v tzv. otcovské linii...

Pokud říkám neměnnou informaci zděděnou po otci, pak je přesto nutné uvažovat i příslušnou změnu, jež je zapříčiněna zásahem vnějšího tvůrčího faktoru, který jen velmi nerad označuji za mutaci. Pokud uvažuji temné, dosud nevyjasněné dějiny lidstva, pak zcela jistě bude nutné uvažovat nejen geoinženýring, ale i genetické inženýrství.

ARJOVIČOVI NÉMETH JEZDCI

NÁRODNÍ ORIGINS

Podle Y chromozómu DNK lze velmi korektně určit a rozdělit lidstvo do tzv. Haplo skupin (Hs), a označit přirozené vztahy i etnický Origins národních celků. Přičemž je zajímavé zjištění, u slovanských národů se kryje nejrozšířenější Haplo skupina R1a, tedy i přidružené pozdější proměny příslušného markeru (příznaku mutace) ve prospěch nejpočetnější Vindones, Venedské, Rassa, slovanské Haplo skupiny R1a, odvozeně i skýtské populace, která se kryje nejen se společným a zcela jedinečným jazykem, ale i zvyky, právem, lidovou slovesností i religiozitou. To vše shrnuto pod přesnými termíny Pravi, Javi, Navi. A zdá se, že jazykově je blízká i mladší bratrská R1b (Čeltoi - Celtická), pocházející z jednoho otce Hs (R1) a zcela určitě autochtonní Haplo skupina I1, I2, Ib Serpi (Srbi). A pokud si vezmeme na pomoc i sanskrt: Jeví se označení

národa Srbského odvozeno od slova sarp, had, gad, čili saur (též okřídlený had, drak - viz Dráčije, Drákije - Trákije).

Národa ryze slovanského jazyka, který je antickými historiky označován za obyvatele Sauromatie, Sauromaty (Sarmaty). S největším výskytem Hs (I) se setkáváme v Srbsku a Bulharsku. Logicky s vysokým procentem i u národa českého, lužického, slovenského, maďarského.

Y DNK Hs (I) se objevila kolem roku 23 000 př. n. l. a je nejstarší haplo skupinou Cro - Magnon v Evropě. Odvozeně, jak tvrdí studie: Nejpůvodnějším (autochtonním) obyvatelstvem kontinentu, jenž se nazývá Jevroopou - Evropou teprve od první poloviny 19. století. Lužickosrbské společenství hovořící jednotným slovanským jazykem, dosahující místy od 10 do 45 % celkové národní populace.

V ČR, Slovensku, Polsku a Maďarsku činí až 20% z celkového počtu obyvatel. Nejvíce však v Bulharsku a Srbsku. Má se všeobecně zato, že megalitické stavby, 5 000 - 1 200 př. n. l., byly postaveny právě těmito Hs (I) lidmi. Během neolitu (mladší doby kamenné) Hs II 5 300 - 3 950 př. n. l.

Byli nám známí skrze pohřby tzv. „skrčenců“, též jako popelnicová kultura 4 000 - 2 700 př. n. l.

Nikoli vše je v EU studii v tomto oboru solidně vysvětleno.

Tzv. laténský a pozdně laténský příchod.

Aniž je po pravdě zmíněno nejstarší osídlení západní Tartarie (dnešní Francie) venedskými a čelodoj rody Hs (R1a, R1b) jednotného slovanského jazyka, Pravi, Javi, Navi, z nichž samozvanec ve službách znacharů a též otrokářských rodů, Julius Gaius Gejza(r) vyvraždil neuvěřitelných milion pětset tisíc lidských bytostí původního obyvatelstva jednotného slovanského jazyka.

Aniž včasnější datace příchodu (3 200 - 1 800 př. n. l.) nejstarší haploskupiny, pocházející z praotce R a otce R1, tedy lid Hs R1a Árij slovanských rodů.

Pravděpodobně nikoli jen ze zauralských stepí, skrze rody

ARJOVIČOVI NÉMETH JEZDCI

Lemigiantů (Lemuzů, Lamešů, Lapešů, Oriju trojpolního hospodářství) z ukrajinského Trojpolí - Aratty (cca 5 000 př. n. l.). Opět znacharům připomenu nejen původní osídlení Airanem (Irska), Velké i Malé Bratanie, ale i velmi vyspělou civilizaci Mínojců 4 900 až 1 600 př. n. l. (Y chromozóm Hs R1a Arij slovanských rodů) z doby bronzové je datováno rokem 24 000 př. n. l.

Haplos	I1	I2a	I2b	R1a	R1b	G2a	J2	J1	E1b1b	T(+L)	Q	N1c1
Norsko	36	0	1	28	28	0.5	1	0	1	0.5	0.5	0.5
Sverije	42	0	2	23.5	21	0.5	1	0	1	0	0.5	7
Dánsko	30.5	0.5	5	12.5	44.5	1	3	0	2.5	0	0	1.5
Česká r.	11	9	4	34	22	5	6	0	6	1	1.5	0.5
Slovensko	6	10	1	42	23	1	4	0	9	1	2.5	0.5
Maďarsko	8	15	2.5	32.5	17	5	7	0	9.5	1	1	1
Saxonie	18	1	5	23	38	3.5	4	0.5	2.5	1	2	1.5
Mielsko	9.5	1	3	24	36	4	2	0	7.5	1	1	1
Bojov arija	9.5	5	3	9.5	48.5	7.5	5.5	1	7.5	1.5	0.5	0.5
Rakousko	12	6	2	26	23	8	12	0	9	1	0.5	0.5
Rusové	5	10	0	46	6	1	3	0	2.5	1.5	1.5	23
Bulhaři	3	20	1	18	18	1	20	0	16	1	1	0
Baškirové	0	0	0	26	47	0.5	2	0	0	0	0	17
Fínsko	28	0	1	7.5	3.5	0	0	0	1	0	0.5	58.5

Aniž zapomenu na zdatné mořeplavce Věničany (Féničany), pocházející z Levantie, Byblosu a Tyru, či původ slovanských rodů z říše Haddi ve Vana dolině (Vanadolii - Anatolii).

Z příloženého výběru tabulek EU studie Y chromozómu, sloužící k určení haplo skupiny příslušného národa jednoznačně vyplývá, že ještě dnes je v Norsku druhou procentuálně nejsilněji zastoupenou Hs R1a (Árij slovanský), společně s bratrskou R1b (Čeltoi). Zároveň si připomeňme, že i Vikingové byli prastarého Árij slovanského původu. Tedy Y chromozómu R1a (DNK).

K možnému porovnání s národy, které budou ještě jmenovány v souvislosti s legendou o Medja gardu, přikládám procentuální zastoupení jednotlivých Y chromozómu Hs i České republiky, jež má průběžně vyvražďovanými a do otroctví pro-

dávanými západními Slovany společné nejen hranice, ale mnohdy i společné dějiny, neboť tato území byla vždy součástí, jak českého knížectví, tak Českého království.

Hovořím-li o srbské entitě, ze které pocházela nejen Česká kněžna Drahomíra (velmi nepřesně Saxonie, Branibory, či putující Prusko, NDR, dnes sever SRN), pak procentuální zastoupení R1a (Árij slovanské) je pak bratrské R1b (Čeltoi), Hs (R1a1) a Hs (I), druhé největší, přes dlouhodobý proces programového útlaku a vyvražďování Slovanů, probíhající pod rouškou krvavé christianizace, zjevného praktikování otrokářství. Totéž platí i o slovanských Srbech na východě SRN, lokalitě kterou jsem označil ve zkratce Mielčany - Mielsko (významově totéž, co jihočeské Milevsko, či Mělnicko, (Labe), rodiště matky České kněžny Svan-tožizně, sv. Ludmily. Při porovnání s procentuálním zastoupením Y chromozómu v ČR, je pro znalce historie výsledný efekt zcela logický, neboť i osudem velmi podobným.

Pouze jih SRN (Boiowarie, Bojov árie, dnešní Bawarie) je na R1a (slovanský) chudší, neboť v souvislosti s římsko otrokářským programem PAX Romanum, vykořeněním původního obyvatelstva.

Násilím byly přeskupovány celé statisícové kontingenty nájemců půdy, povinně platících daně. Na rozdíl od Slovanů, kteří se takovým požadavkům vysmívali. Přeskupení vykořeněnců z jiných, pro nové římské elity, obtížných lokalit probíhalo tak, aby se brali do tzv. Gálie pozůstatky Rakotů, Čeltoi a Bojů po masakru ve východní Věonii, Panonii. Zatím, co nositelé Y chromozómu haplo skupiny I1 (ideo protogermánské) jsou procentuálně nejsilnějšími skupinami v Norsku, Švédsku a Dánsku. V Německu (údajně „Germáni,“ rozuměj stěhující v Prusku, Saxonii, Mielsku, Biowarii), se pohybují v průměru, spíše pod průměrem ČR. Pouze Borussia (Bo Rusia, Bojovníci Rusie), ač kdysi veskrze slovanská (dnes však v držení západní SRN), se liší nižším procentem Hs R1a.

Y Hs I1 je uváděna podobně, jako blíže neurčená část R1b

(Čeltoi), co typický ideo protogermánský chromozóm. Bez ohledu na skutečnost, že se jedná jen o zbožné přání.

I když nikoli, kvůli skutečnému původu „němectví“, které není dodnes zcela pravdivě vyjasněno.

Zejména v souvislosti se Sparem draka - Spartakem zachráněnými dětmi dřívějších slovanských otroků. Někdejšími sourodnicími jednou provždy nazvaní Němými - Németh. Nejspíše podobní vykořeněným Janičárům, jak se později ukázalo. Odešli do Galie s vojvodou Arjovičem, kde místo slibované a domluvené pomoci Vercingetorixově (Věrčin Getů rek) povstání a porážce Arjoviče, okamžitě přešli, jako speciálně vycvičený jízdní oddíl, do služeb Gaje Iulia Gejzara (Cezara).

V poslední bitvě římských legií velmi podstatným dílem rozhodli o porážce Věrčin Getů reka.

Za odměnu získali od Gejzara město Novjo duni (Spear). Zároveň i výsady, jaké měli i jiní podmíněně ofrankovaní (potomci stejných římských otroků (z časů Spár drakova povstání, budoucí Frankové v Picardii (též zvaní Austroasijci).

Avšak oni ještě zdaleka nebyli, nemohli být národem.

Dokonce ani jeho zárodkem. Bez žen a dětí, bez tradic, rodinných i přirozených sociálních vazeb a rodových vztahů, tedy bez jakékoliv historie, či dokonce lidové slovesnosti.

Neboť byli stále jen v roli privilegovaných Janičárů. Spíše tuhou vojensko - religiozní sektou, pracující ve prospěch svých někdejších pánů a otrokářů.

Po roce 58. př. n. l. Gallie

Když král Svévů, (rozuměj Slávů) Arjovič (Ariovista), na požádání galských Čeltoi přibyl do Galie, aby pomohl povstání proti Římanům, společně s jeho válečníky vyrazil i jízdní oddíl Németh. Skvělí jezdci a válečníci...

František Saleš Pluskal Moravičanský

Překvapivě, ve svém výčtu jednotlivých slovanských kmenů, jmenuje arabský kupec a cestovatel ALL Mas'udí, mezi mnohými kmen Nám džín.

Jejich vládce se prý jmenuje Ghirána. Pokud bychom četli Džirjana - Irjana, což by předznamenávalo možnost slova Arjan.

Pak, je-li možné uvažovat Arjoviče (Ariovista)?

Kmen Nám džín, jejichž vládce se jmenuje Ghirána. Je to jeden z nejstatečnějších, mezi slovanskými kmeny a má i nejlepší jezdce.

Abu l - Hasan Alí Al Mas'udí

Rýžoviště zlata a doly Drahokamů

Kap. 66 Náboženské stavby u Slovanů

Jakkoliv Nám džín - námezdcí, či námezdní jízdní a na válčení specializovaný oddíl byl původně slovanského původu, jak již výše řečeno, cvičený ve vojenství od samého dětství. Pluskal Moravičanský odvozuje jejich pozdější název Németh od slova nomád.

Což se vzájemně nevylučuje. Nomádský jízdní oddíl slovanského kmene Nam džín se roku 58. př. n. l. poprvé objevil na světovém jevišti ve vojsku vojvody Arjoviče (Ariovisty). Při povstání Čeltoi také i v Gallii proti Římanům.

Dovolím si nyní zveřejnit svoji verzi o pravém původu německého národa: Németh, jezdecké oddíly cvičené ve vojenství od samého dětství? Někdejší děti vzbouřených otroků, které byly nuceny bojovat o holé životy již od nejtěžšího mládí, aby posléze byly, na příkaz Spardraka tajně, v několika oddělených proudech, pod vedením zkušených mužů, odeslány do svých původních domovů?

Dva menší proudy do Gallie, jeden velký výsadek podél levého břehu Dunaje do východní Veonnie a Drakije.

Dobrymi úmysly jsou vysázeny stezky do pekel. Bývalé děti

otroků v římském prostředí zcela zapomenuly nejen svojí rodnou řeč, ale odvykly zvykům i tvrdé práci svých předků, ani zdaleka neporozuměly, co vykořenění janičáry. Usedlý lid je bral, stejně jak v Gallii, tak i Drákiji, jako nepřizpůsobivé vetřelce.

Navíc němé. Nemající, co říci.

Z téhož důvodu byly i někdejší děti otroků trpěny jen mimo stávající společenství. Borevič je přenechal v sousedství, přímému dohledu zkušeného vojevody Arjoviče.

Németh přežívaly mezi krajany v Nižní Moravě jen díky potravinovým, též materiálním darům, jak bylo mezi Slávy zvykem (viz Stýrské Sedlce na Vltavě).

Oni sami nepřivykli tvrdé práci, nýbrž neustálému dobrodružnému boji, který jim přinášel bohatou kořist. S prostým životem svých předků se nesrovnali a o to více pak dychtili po zprávách o povstání v Gallii.

Naše představy o nízké úrovni vzájemného informačního propojení vzdálených oblastí té doby, se zdají být velmi liché.

Byly rozhodně četnější a velmi sledované s neobyčejným akcentem na pravdivý obsah.

S dovětkem, že dohody na tak velkou vzdálenost se nebraly na lehkou váhu. Je téměř jisté, že vojvoda Arjovič podlehl tlaku svých svěřenců a pod vidinou slávy, odměn i snažšího živobytí, se vydal s částí svých bojovníků i jízdních Németh do Gallie.

A jak o svém dojmu z prvního válečného střetu s podunajskými Moravany hovoří Gejza(r) - Kejzar (Caesar) ve svém deníku o galské válce z roku 58 př. n. l.?

Opět jsou ve hře zvací dopisy nejmenovaných galských kmenů, žádajících Gejzu o „okamžitou pomoc proti hordám vedených Arjovičem.

Očipovaný Gejza - Caesar, lstivě spřádající nikoli jen své soukromé akce, se s Arjovičem setkal u Vensontia.

Poznamenám pouze tolik, že spojenci vojevody Arjoviče byli, v souvislosti s Velvety (Helvety) jmenovaní Sekvani, Sequani).

Tito pak pod králem Arjovičem (Arjovič - Ariovista) konali vojenské služby Gallům. Čeled' jeho žila na poříčí Doubs u přítoku Sons. Lid tu měl své pastviny a král Arjovič dostával peníze a obilí.

Caesar při schůzce nabádá Arjoviče, aby z Galie ustoupil, jako vážený patricij, přítel a král (rex). Neb, tak jej totiž On, consul Říma, může prohlásit, skrze výbor (senát) a valnou hromadu (populus romanus).

Arjovič odvětil: Přes Rýn jsem nepřešel sám od sebe, ale byv požádán Galy. Opustil jsem domov nikoli bez naděje a velikých odměn. Přátelství římského národa má mě býti ku slávě a k ochraně, nikoli ke škodě. V této naději jsem se o to přičinil. Kdyby mně Římané škodili, odřeknu se jejich přátelství. Přivedl jsem vojsko pro bezpečnost, nikoli k boji, jsa o to požádán. Dříve než Římané jsem přišel. Má je Galie.

Poté podivný dobrodruh, možná s čipem v deformované lebce, Julius Gejza(r), Caesa(r) již jen chlubivě popisuje své vítězství nad bojovníky z Nižní Moravy (Panonie, též East Vienonie). Arjovič nechal obklíčit své šiky vozy a kárami, na nichž byly ženy a děti.

Avšak bojoval proti taktice Římanů velmi nešťastně. Byl poražen a se zbytkem svých lidí prchal k Rýnu, kde na loďce odplaval do své země. Daleko však neuprchl, zemřel krátce po porážce.

Zřejmě zavražděn na objednávku.

Aniž z vypravování vyplývá resumé Gejzarova, Caesarova předchozího jednání s mladými statečnými jezdci Námězíny z nižně moravské, tedy slovanské krve, kteří se prý až po boji, přidali na Římskou stranu. V příslibu beztrestnosti a tučných honorářů.

Právě zde je samý prvopočátek franko - němeth, později německého národa a ještě později pangermánských eposů, které ještě později drze vykradl pohanský odpadlík Jindra Ptáčník

okolitému světu Slovanů. Nemaje vlastních. Nyní si kladu zřejmě příliš všetečnou otázku: Kam vlastně zmizeli slovanští Veneti, z dávná obývající okolí Brestu a celé Brataňsko (Bretagne, Brataňský poloostrov), poloostrov u Biskajského zálivu, na nejzápadnějším „konci Země“ (Finistera), za nimž je již jen Atlantický oceán? Výteční mořeplavci živící se rybolovem a námořním obchodem s Velkou Bratanií (Anglií) a slovanskými kmeny na pobřeží Veltického (Slovanského moře), mezi nimiž vynikal zejména kmen Vagriů ze slovanských Bodrců?

„Gallie je území složené ze tří částí. Jednu obývají Belgové, druhou Aquitanové a třetí kmeny, které se nazývají Čeltoi (Keltové), ale my je nazýváme Gally. Tyto národy se od sebe odlišují jazykem, společenským uspořádáním i zákony.“

Zápisky o válce galské Comentarii de bello gallico Gaius Iulius Gejza(r), Caesar

Tyto národy se od sebe odlišují jazykem, společenským uspořádáním i zákony: Říká úřední řečtinou, nebo snad čistou spisovnou, stále však neexistující latinou, plagiátor a masový vrah, jehož podlých činů se zhrozili i otrlé římské elity?

Kam se však poděly slovanské rody Luticů z města Lutecia (dnes Paříž). Co se stalo s Bojov Ariji směřujícími na obranu města Novjo duni. Došli vůbec? Kde vegetí rody Bělčik, Belgic a kam odešly Borusie rody z pevnosti Borusjelo, Brusel? Proč má London (Londýn) čistě slovanský podtext a naopak Brit (všeslovansky Brat) hebrejský?

Právě pátráme...

Homofóbie, demokracie, xenofóbie, rasismus... Ty pány jsem v životě nepotkal. Snad až v jistém čase, kdy určitá skupina systematicky generující na povrch své skutečné nitro plné nenávisti k mírně odlišným skupinám lidských bytostí: Skopej svého ryšavce, upaluj bezdomovce, kuřáci do plynu, kdo nejde s námi, musí k psychiatrovi. „Přemluv svoji bábu“, se nakonec proměnila ve slogan: Likviduj důchodce parazitující na našem bohatství, které jsme si počestně nakradli. Stejně se mi jeví nasílená, tedy účelově řízená mediální kampaň kolem nevrhlých schizofreniků s perkusní pistolí za pasem, které musí, k velké radosti mainstreamových deprivantů dlouhé týdny nahánět speciálně vycvičené vojsko. Aniž se páni psychiatři pochlubí svými pracovními úspěchy: Byť svojí jedinou vyléčenou obětí.

I stalo se, že mi opakovaně přišlo „psaní“, jehož téměř jednostejný obsah mne přivedl k poznání, že jistý pederast z klubu všeobjímající zášti cíleně vyzývá k vyvraždění modrookých. Vyzábílá duchovní nouze požaduje nejen zveřejnění dílka na mých stránkách, ale i další šíření výzvy: Vyhubit nebezpečné modrooké bestie, které jsou podobně, jako V. V. Putin nepřitelem lidstva č. 1.

Zkrátka... Autoři generovaných nenávistí tuší, že současný systém, nevlastníci dosud svého „přirozeného“ třídního nepřitele, či svojí čarodějnicí, jako takový zákonitě velmi brzy skončí.

Pro svoji vlastní neschopnost invence a do morku kostí trápení sužující karotechii.

Není možná... Ale ano, protože novodobí internacionalističtí svazáci, lidoví komisaři lhali kdysi, lžou i dnes. Navíc musí lhát i nadále, neboť jedou na stále stejném trockistickém tygru, aby se po tajné poradě navzájem ujistili, že Vladimír V. Putin již vytáhl své „ocelově modré zbraně“... „Ty oči vás stravují,“ svěruje se Angus Roxburgh v úvodu své nové knihy. Ješitný, prohnáný starý hroznýš, prý nikoli nepodobný hadu Ká z Kiplingovy Knihy džunglí. „Dábelský pohled“ hypnotizující své oběti“, říká jistá Ráchel v jiném článku. A prý se tím ještě chlubí...

Ač šokující názor; slovníku naprosto stejně podlého... A co je příznačné, téměř přesně vzájemně, ale i s jistým předstihem načasovaný: V. V. Putina bude nutně zavraždit, šíří mainstreamové zrůdy zcela beztréstně Internetem. Připomínám si, že v dokonalém rozporu s Ústavou a zákony ČR. Mající konat - nekonají?

Netajím se tím, že jsa husou několikanásobně potrefenou přiznávám: Ano, jsem vlastenec, kuřák, stár výše padesáti let :=)), navíc „nejdu s nimi“, aniž jsem kdy pomýšlel. Stále modrooký, kdysi kudrnatý blondák...

Začal jsem pátrat po Inetu i ve své databázi. A hle, ve stejném čase byla vydána následující studie Department of Cellular a Molecular Medicine university v Kopenhagenu.

MODROOKÁ GENETICKÁ MUTACE

Genetická mutace genu OCA2 (P proteinu) 15. chromozómu. Proteinu, který ovlivňuje nejen výrobu melaninu (přírodního barviva produkovaného melanocyty, buňkami rozprostraněnými ve svrchní vrstvě pokožky, ve vlasových folikulech, a oční živnatce duhovky). Změna (mutace), která je odpovědná za redukci melaninu v duhovce, vyřadila dosud dominantní hnědou barvu redukcí melaninu (barviva) v proteinu (genu OCA2, 15 chromozómů ve výslednou modrou. Rusí, Prusí, Rassa, Bílí, Světlí, Čistí, Vindones, čili Venedi, odvozeně Slované, etnikum Rassy, nositelé Y_chromozómu HS R1, či Hs I, mající povětšinou modré oči a světlé vlasy. Zmutovali prý, skrze svého společného předka původem z černo-mořském pobřeží, někdy před deseti tisíci lety (rozumějme asi 8 000 př. n. l.).

Do této skupiny nepočítejme albíny, jejichž P melanin (gen OCA2) je zcela zničen. Připomeňme si, že s touto hypotézou přišli

dánští genetici laboratoří buněčné a molekulární medicíny (Department of Cellular a Molecular Medicine) z university v Kopenhagenu. Titíž genetičtí odborníci neomylně tvrdí, že modrooký pár může mít jen modrooké potomky a navíc modroocí mládenci si vybírají partnerky se stejnou barvou očí.

Mé pomněnkové oči byly podle osvitu mnohdy v barvě chrpy, po oslepení s umělou čočkou barvy tmavě modré, vlasů blondatých (moje slovenská maminka světle hnědovlasá a hnědo-
oká, ve stáří lehce hnědo zelenkavé). Mé nepoddajné vlasy tvrdší hřebíků se mi náhle v 15. letech téměř během měsíce zvlily. Nepovažoval jsem to, na rozdíl od Rudého Práva za mutaci. Tak, jako mnoho mých stejně postižených vrstevníků. Jakkoliv jsem barvu očí zdědil po svém českém dědečkovi s vlasy havraními a pokožkou lehce snědou. Můj tatínek měl i po smrti oči pomněnkové a vlasy, které jsem od těch dob ještě nespasil. Ohnivě kaštanové s neobyčejným leskem. Ač se jen dohaduji, pokud mohu. Domnívám se, že moji čeští předci, po svých otcích a matkách, pocházeli ze slovanského kmene Doudljěbů, kteří přišli do své nové vlasti z Povolží. Takže je reálná šance prvního mutanta, či mutantky, narodit se v pravý čas na pravém místě, tedy na černo-mořském pobřeží v roce cca 8 000 př. n. l., se zdá být velmi reálná. Jak jsem již řekl pane ministře vnitra: „Kam se jen podívám všude ruský, či panslovanský agent“, a navíc nakažen velmi nebezpečným virulentním virem rusofilem.

Jinak se genetičtí vědci mýlí, tvrdí-li, že modroocí podvědomě vyhledávají zejména modrooké partnerky. Ani jeden z mých modrookých předků si nevzal modrookou děvuchu. A mohu-li soudit podle sebe, pak mou životní partnerkou je hnědovlasá krasavice s hnědýma očima a tmavě hnědými vlasy. A prosím, dnes se mohu přiznat: Tu a žádnou jinou. V té chvíli.

Náš syn má vlasy i oči po své matce - tmavě hnědé vlasy, hnědé oči v odrazu, pokožku lehce snědou. Hnědovlasí, hnědoocí s více snědou pokožkou jsou, podle vědců to nejpůvodnější obyva-

telstvo matky Země, či chcete-li: Její první homologovaný lidský prototyp, který se kdy objevil na této planetě.

S dostatkem černohnědého eumelaninu.

Jakkoliv mnozí určitě nesouhlasí. Ale to je tak vše, co kdy zmohou před velkým kalouskem. Jedině mlátit hlava nehlava zrzouny, neboť svým obličejem vyzdobeným pihami, provokují vztekající se systém. Hledající hůl, kterou by cvičně trestal kohokoliv, nikoli jen za červenohnědý feomelanin? Ač pravděpodobný příznak, dokumentující nezaměnitelné stopy dějin?

Nemohu jinak, než v této neadresné při se rozpomenout na několik konstant příběhu mutace melaninu. Chromozómová studie EU, mapy výskytu a datace objevení se jednotlivých haplo skupin s ohledem na děje kolem roku 8 000 př. n. l., nic co by stálo, v souvislosti s modrýma očima, za zmínku.

Snad jen tolik, že melanin má chránit pokožku i oči proti zvýšenému světelnému záření (sluneční UV radiací) navýšením pigmentace (hnědnutí při opalování) a pomáhat měnit sluneční záření na vitamín D.

Melanin obsahují jak rostliny, zvířata, ptáci i ryby, tedy potravní řetězec člověka.

Po velké planetární katastrofě, za jejíž příčinu považují válku s Daémony, až taková tlačence pamětníků na planetě Zemi určitě nebyla. I když cenzorů naopak dostatek. A zbývajícím jistě neudělala dobře ani nová doba kamenná. Hladový Neolit, černomořské pobřeží neexistovalo. V těch místech se totiž nacházelo velké, překrásné sladkovodní jezero napájené řekami. Helos pont (most) odděloval toto jezero od oblasti, kde se nacházelo jiné sladkovodní, tentokrát Středozevní jezero, které bylo od Atlantického oceánu odděleno pohořím Calpre. Zahrady Šamo se pomalu a jistě měnily v poušť Gobi a tentýž osud čekal kdysi úrodnou oblast dnešní Sahary. Stará městská centra mizela, aby asi tisíc let po potopení posledních ostrovů Antláníe, zanikla i říše Ráma, jakkoliv vzpomínka na legendárních Sedm měst říše Ráma přetrvala. Co se

vlastně naší matičce Zemi přihodilo, že je hodno tutlání a rozmanitého překrucování?

Právě pátráme!

Na závěr si dovolím poznamenat: Slované se vždy považovali za děti božských příchozích, nikoli za otroky nerudných božstev, kterých je nutno se obávat. A zde možná na vavřínech, své vlastní pýchy, spočívá sama podstata uměle, či plánovitě vyvolávaných nepřejcností strany protivné.

A víme i více.

Modrooké mutace u černomořského pobřeží je pravděpodobně účelová smyšlenka. Podobná té, že černou africkou pokožku má na svědomí tropické Slunce. Aniž se cítím být obtížen blíže nezjistitelným, neboť dle potřeb šakalích obchodníků pružně proměnným dědičným hříchem, který mne má přimět strachovat se, od samého zrození, i o tu svoji ubohou popelnici.

Navíc mám dojem, že za teorií modrooké mutace vykukuje kopyto neexistence jisté Y DNK, která by osvědčila jisté národní Origins.

Není takových.

Což musí být neobyčejně frustrujícím překvapením pro věčně snící o větším životním prostoru, kdesi ve východních, urychleně vylidněných a vydrancovaných koloniích?

Příčiny možné změny (mutace) melaninu modrookých?

Možná dřívějšího data.

Na závěr si dovolím zamyšlení, jež tiše pootevřívá tajná vrátka. Nikdo není schopen říci, kdo za dávných časů, kdy na Zemi nebylo nikoho, kdo by pojmenoval děje, vytvořil průniky dimenzemi. Kam vlastně odešla nejstarší, z nejstarších Entit, o kterých můžeme jen předpokládat, že se odebrala do své hyperdimenzionální podstaty, kterou odvozeně můžeme, máme-li odvahu, ale také nemusíme, považovat za „domov“ duchovních Tvůrců našeho tří rozměrného Univerza. Radostně bychom sice souhlasili s holywoodskou variantou, že některé průniky dimenzemi (hvězdnými brana-

mi) trvají dodnes, jiné naopak neuváženě zničeny výbušnými projekty, či vývojovými trendy vesmíru, zhrouceny k nepoužití. Na některé se možná míří i raketami kosmického doletu? Jak těžké je pochopit souvislosti skrze politicky neprůchozí pravdy? Preventivně popírané až do morku kostí? Snad až po plameny slavnostních i utajovaných autodafé. Tajně zkoumána i skrze neúčinná zaklínadla a prastarou magii. V celosvětově ošetřené nízko intelektuální politické rovině, přístupné naopak domorodcům bez rozdílu.

O příchodu i odchodu duchovní podstaty skrze podivuhodné rozhraní života a smrti. Pověštinou s jistotou, že nikdo z nás zde „nezůstane na semeno“.

Ani ti, co se věčně ošetřují transfúzemi výživné omlazující lidské krve. Stále se opakujícími operacemi náhradních lidských orgánů, či výživnými výtažky z lidských embryí, nikoli starších čtrnácti dnů!

Ani ti, co si právě budují své podzemní, podvodní a jiné skalní rezervace. Ba ani movití, bankstěři, multikulturalisté Babylonu nemají šanci odolat času, který vše po zásluze ohlodá.

Proto přejme nové generaci, aby plodily krásné zdravé děti plné síly a optimistického odhodlání, aby dokázaly napravit, obnovit, vytvořit lepší svět, pro své a další pokolení.

Úkol je to nelehký, neboť pokračující devastace fauny, flóry na celé, dříve té nejkrásnější a nejplodnější planetě v širším okolí, kdysi jako z krásné pohádky, dnes již volající o pomoc.

Poznámky pod čarou:

1 miliarda let (1000 milionů let) - Legenda podle N. V. Levašova.

Souhvězdí Velkého (též souhvězdí Přemysla Oráče, viz. Velká Mevědice) a Malého vozu, souhvězdí Lva a Kasiopea, jsou širo šířé prostory vesmíru, z jehož směru (Podle N. Levašova, ale i dílčích výroků Velesovy knihy, či i jiných spisů, ke kterým se odvolávám...) přicházeli na zem velcí duchové slovanské inspirace.

Entita Rassy, která v čase galaktické války, probíhající před jednou miliardou let, našla na Zemi útočiště a kolonizovala ji.

Přicházeli ze čtyř slunečních soustav a navzájem se lišili barvou duhovky, v přímé závislosti na světelné spektrum hvězdy jejich někdejšího domovského planetárního systému.

Stříbrná duhovka Da Arijové, zelená duhovka Cha Arijové, modrá duhovka SvatoRusi, ohnivě hnědá duhovka Rasseni (Rusi-či). Slovany jsou Svatorusi a Rasseni. Ostatní příchozí jsou Ari-jové. Zatímco Da Arijové jsou veliteli vesmírných plavidel Rassy a zároveň na slovo vzatými válečníky, bojujícími vždy v prvních liniích. Rody Cha Arijů ovládají taktiku boje a jejich rody tvoří útočné roje. Svantorusové sloužili na vesmírných plavidlech, co technici, neboť plně řemeslně zruční s příslušným nadáním na osvojení si pracovních návyků a dovedností. Funkci obsluhy vesmírných lodí převzali komunikativní Rasení.

V souladu s kosmologickými legendami se vypráví, že Bohové světla dopustili vládu temných sil na Midgard Zemi, aby si jmenovaní předkové Slovanů osvojili bojové umění, a vše, ze svých sil a umění, odevzdali při obraně svých rodů.

Jako první přistáli v poškozené Vajtmaře, schopné nést 144 vatjman (menších plavidel) Da Arijové na kontinentu, ležícím v tropickém pásmu. V krajině na nejzazším severu, v Severiji (Hyper Borei, země na nejzazším severu), aby osídlili i Velkou Tar_da_Ariji (Tartariji) od Atlantiku po Tichý oceán.

Od Bílého moře (Ledového oceánu) po Egypt.

*Za onoho dne, onoho dávného dne,
za oné noci, oné vzdálené noci,
onoho roku, onoho dávného roku,
kdy se květy rozvily dle božského plánu,
kdy nebe se od Země vzdálilo,
kdy od nebe se Země oddělila...*

Strom Chuluppu
Sumerský epos

CHALDEJSKÉ SEZNAMY KRÁLŮ, NÁROD, KTERÝ MĚL BÝT ZAPOMENUT

Oblast mezi řekami Eufратem a Tigridem, kterou kdysi staří Řekové nazvali Mezopotámií (Meziříčím), je právě tím místem, které bylo v minulosti vyhrazeno národu, o němž jsme neměli ještě donedávna ani potuchy. Svou zemi nazývali Kengir, či Šumer, a sami sebe Engi - Černohlavci. Aniž jsme je kdy znali, používali a nadále používáme mnohé, co tento nadaný lid vytvořil. Zanechali nám nejen šedesátkovou soustavu, kterou dodnes úspěšně používáme, ale odlévali i kvalitní bronz moderními metodami na „ztracený model“, psali své zákony, eposy i poezii klínovým písmem, jehož rozluštění odolávalo déle než egyptské hieroglyfy.

První archeologicky potvrzený psaný zápis, piktografické písmo objevené v Uru, Uruku a Kiši, datují vědci do roku 3 000 př. n. l. (krátké časování). Klínopisné písmo se dle těchto odhadů objevilo až po roce 2 900 př. n. l. Podle sumerských zápisů jej jako „dar bohů“ odevzdal „lidu“ druhý vládce Uruku Enmerkar. Syn

prvního krále po potopě světa Meskiagašera, jenž byl naopak synem samotného boha Uttua (Uttu, bůh činného Slunce a spravedlnosti uctíváný v Larse a Sipparu).

Ačkoliv nám vědci tvrdohlavě předkládají sumerskou vizi Země, jako nejplacatější placky všech dob, plující nekonečným oceánem, oni sami zbožná ideovědecká přání svých možných potomků ani zdaleka nerespektovali. Byli naopak přesvědčeni, že Země je sedmou planetou naší sluneční soustavy ve směru k naší životadárné hvězdě. Jejich astrologičtí mágové hravě vypočítávali oběhy planet, matematikové počítali, pro pozdější dobu, neuvěřitelným číslem 10^{65} .

Vedle šedesátkové soustavy úspěšně pracovali i se soustavou desítkovou. V babylónských dokumentech, pocházejících z roku 2 000 př. n. l., lze vypořadovat fakt, že také v této oblasti byl zaveden systém velmi podobný tomu, co se ve dvacátém století využívá zejména v oblasti výpočetní techniky:

2^5	2^4	2^3	2^2	2^1	2^0	
32	16	8	4	2	1	
0	0	0	0	0	1	= 1
0	0	0	0	1	0	= 2
0	0	0	0	1	1	= 3
0	0	0	1	0	0	= 4

Zkrátka pozice stejného čísla určuje jeho hodnotu. Tento systém, jenž se dnes uplatňuje s úspěchem v paměťových buňkách počítače, umožnil (zřejmě již v roce 2 500 př. n. l.) nejen sčítat, ale také násobit, nebo dělit. Pozdější řecký civilizační zázrak (až do dob Archimedových) naopak označoval vše, co bylo nad 10 000 (miriáda) slovem binbir - příliš mnoho.

O Římanech ani nemluvě. Raný sumerský číselný zápis založený na systému pozice teček a čárek naopak (do jisté míry) připomíná spíše mayský číselný kód.

A jejich bohové? Ti navzdory pracně budovaným vědeckým

publikacím, sídlili na okolních planetách a čas od času navštěvovali i tuto planetu. Někteří z nich se dokonce zde usídlovali, aby obcovali s lidmi.

*Mocný drak, jenž v Eridu stojí,
jehož stín pokrývá nebe i Zemi...*

Enki, hojnosti pán, vládce Anunnaků...

Enki a řád světa

Sumerský epos o „pánu Země“

Zasvětitel prastarého národa Engiů - Pán Nebes a Země Enki, jeden ze sumerské božské triády (Anu, Enlil, Enki).

Tvrzení o zasvětiteli Engiů lze pokládat za velmi nejisté. Neboť původní vládcové Anu a Enlil, byli Enkim násilně svrženi u příležitosti likvidace poslední z bašt Venušina kultu Inanny.

Za časů Sodomy a Gomory, vzpurného pětiměstí údolí Sidim. Jakkoli v očích nezasvěcenců převzal vládu od Anua, co rodný bratr od bratra svého. Není tomu tak. Odvozeně se i v eposech o vládě Enkiho setkáváme s anachronizmem „Anunaki“ (Anuovci na Zemi). K této zapeklitosti budeme nuceni se stále vracet nejen skrze „Padlá knížata nebes“, ale i kvůli novým skutečnostem, které přináší Velesova kniha, násilná slovanským národopisem (etnografií).

Podobně lze kriticky uvažovat i o původu tvorů Lachamu, jejichž domovskou planetou byla nepochybně planeta Lachamu, Venuše. V této kritické době vzniku unikátního konfliktu mezi Anuem a Eou, již beznadějně obsazená unikátními vetřelci, kteří pak na této planetě, falešně perzonifikované Inannou, Ištarou (Slovanskou Moranou, či Večernicí) vyhladili veškerý život.

Jakou ničitelskou roli vlastně Enki v této válce světů sehrál?

Nechme se překvapit.

Právě pátráme v prastarých slovanských legendách.

Za vlády Enlila, Anua, zaskakoval drak Ea, Enki v zcela po-

družné roli, ztotožněn s legendárním vládcem veškerých vod. Apsú (Abzú). Aniž víme, zda pozemských vod, či původní prasiní, či praoceánu kosmu.

Můžeme se jen prozatím dohadovat, podobně jako staří Řekové, kteří nově příchozího nazvali Oanes (cizinec). Jenž byl náhle ztotožněn s Eou, Enkim.

Oanes v noci pobýval v hlubinách Erythrejského (Arabského) moře, aby ve dne vycházel ze svého podmořského paláce na souš vyučovat lidské bytosti.

Tvor, jehož přirozenou lidskou tkáň chránila jiná, podobající se šupinaté rybí kůži. Podivný mimozemský hybrid se dvěma kůžemi, vlastníci padesát služebníků. Daémonů zvaných Lachama. Ti, jakoby svému pánu „z oka vypadlí“. Oblečení do rybí kůže byli tak oškliví, že jistý babylónský kněz Berrosos (300 př. n. l) byl nucen použit pro ně termín Annedotos (ošklivý) a Mysaros (hnusný).

Mocný drak a strážce Země byl též, po porážce svých božských oponentů, neomezeným vládcem nad nižšími bohy Anunnaki, z nichž někteří sídlili na nebesích, jiní opět v podzemním paláci „Velké spravedlnosti“, nazývaného Sumery Egalgina. Jiní vyšší sumerští bohové (sedm Igiů), sestupovali sporadicky na Zem, když načas opouštěli svá nebeské sídla. Přicházeli ze svého posvátného pahorku visícího kdesi na nebesích, nazývaného Sumery Duku.

Z téhož, ze kterého v před dávnými dobami, čase katastrof, přicházela strádajícím pozemšťanům potrava.

„Nejdříve sestoupilo království z nebes do města Eridu, aby se krátce před potopou vzdálilo zpět na nebesa,“ tvrdí neomylně sumerský „Seznam králů“, nalezený v Larse a Nippuru, někdejších sídelním městě boha Enlila, Anua (Eridu - dnešní Abú Šahrej - leží 20 km jižně od Uru.).

Věrohodné příznaky a archeologická bádání v jižní Mezopotámii tuto hypotézu potvrzují, neboť určují dataci nejstaršího osíd-

lení v 18. vrstvě města Eridu rokem 5 000 - 6 000 př. n. l. Přičemž první chrámová výstavba pochází ze šestnácté vrstvy). Eridu se stalo významným sídlem mocného draka, jehož stín pokrývá nebe i Zemi.

Kdy se tak stalo?

V této souvislosti si musíme uvědomit tu skutečnost, že planetu Zemi postihlo hned několik hrůzných katastrof, které díky horlivosti agentů unikátních vetřelců splynuly v jednu Velkou potopu světa.

Pokud bychom tyto časovali, pak bych začal nejen miocénní vzdušnou válkou nad Gor Raytou, ale i pádem Arizonského objektu, jehož časování je pochybené vzhledem k nejistotě, zda v té době nebyla Arizona pod hladinou oceánských vod. Zřejmě byla. Pak by se datace této události posunula o značný časový interval k naší epoše. Nebo naopak blíže k invazi královny Sutech do naší sluneční soustavy (námi časován do intervalu před 80 000 až 60 000 lety). Následoval by rok 20 350 př. n. l. kdy katastrofu způsobil ledopád a trosky Luny - Zlatého vejce obsazené vazaly chaldejské božské triády. S následným stáhnutím Marsu z kůže, zničením Venuše a katastrofickým pootočením osy Země.

Další planetární kataklyzma z roku 10 463 př. n. l., máme chápat, skrze propagandistický New Speak, prý v souvislosti s potrestáním knížat nebes, která neostříhala své svatosti.

A další, spíše lokální „potopu světa vykopanou“ panem Wooleyem, datovanou rokem cca 4 250 př. n. l., související s protržením pohoří Calpre, Heraklových sloupů s následnou vlnou vod Atlantiku, hrnoucí se v podobě několika metrové tsunami, metoucí a topící ve směru Chaldejska vše živé bahnem o mocnosti osmi metrů. Prvotní příčinou bylo stoupání hladiny a tlak oceánských vod na pohoří Calpre. Druhotnou příčinou velká zemětřesení a navýšené sopečné aktivity, způsobené přeletem planety Venuše v blízkosti Země. Tedy po zcela jiné trajektorii, než bylo kdysi obvyklé.

Takže...

*Za oněch dnů, kdy nebe a země stvořeny byly,
za oněch nocí, kdy nebe od země bylo odděleno,
v oněch letech, kdy osudy byly určeny,
kdy Anunnaki byli zrozeni
a bohyně do manželství vzaty byly,
mezi nebe a Zemi se rozdělily.*

*Když bohyně otěhotněly a rodily,
tehdy pro jídlo a pití své bozi ještě pracovali.
Velcí bohové na práci dohlíželi, nižší bozi nosili košíky,
při hloubení kanálů v Charalu hlínu sypali.*

Enki a Ninmach

Starobabylónský epos (z 1 800 př. n. l.)

Kdo z rebelů a kacířů si dnes dovolí určovat čas dávných dob, ve kterém byli zrozeni Anunnaki. Mocní páni Nebes i Země?

Stalo se tak tehdy, kdy bohyně byly vzaty do manželství, aby rodily na nebesích i na Zemi?

Tedy radostné zjištění.

Nikoli množení řízkováním, nebo ve zkumavkách? Rozhodně se však nejednalo jen o neřízenou populační explozi, nýbrž o fikané ovládnutí Země.

Ano, na nebesích přebývalo v těch dobách jen šest set Anunnaki. Tři sta později sestoupilo na Zem, aby v Mezopotámii vybudovali důmyslný systém zavlažovacích kanálů, přivádějících životodárnou vodu z nedalekých řek Eufratu a Tigridu. Dramaticky měnící se klima na Sahaře bylo předzvěstí změn i v daleké Mezopotámii.

Další osídlení mnohých oblastí bylo podmíněno umělým zavlažováním.

A skutečně. Ještě dnes je patrný důmyslně vybudovaný systém zavlažovacích kanálů, o nichž sumerské eposy tvrdí, že byly vybudovány bohy.

*Když bohové ještě byli lidmi,
pracovali a lopotili se,
těžká to byla námaha a mnohá nesnáz.
Velcí Anunnakové jen sedmi Iğigūm
uložili všechnu robotu.
Ti počítali léta námahy.
Celkem dva tisíce a pět set let
nesmírně a těžce pracovali ve dne i v noci.*

O stvoření člověka a potopě světa Akkadský epos

Epos o stvoření člověka a potopě světa (Asyrská legenda). „Když bohové byli ještě lidmi, pracovali a lopotili se“. Tato slova navozují další dramatické události, kterými začíná nejen epos o stvoření člověka, ale i nebyvalé potopě světa (Atrachasis). Vypráví o časech, kdy Anunnakové, velcí nebeští bohové, přidělili nižším bohům Iğigūm vyčerpávající a nekonečnou práci při stavbě zavlažovacích kanálů. Dva tisíce a pět set let těžce pracovali a počítali léta strádání. Dřeli do úmoru na stavbách zavlažovacích kanálů, až do dne, kdy nádoba jejich trpělivosti přetekla. Vzbouření bohové se vydávají na protestní pochod směřující, jak jinak, k sídlu nejvyššího boha Enlila, aby tak dali jasně najevo svou nevoli. Za hluboké noci obkličují palác boha Enlila. Vzápětí se rozpoutává bitva mezi vzbouřenci a narychlo povolanými Enlilovými bodyguardy. Ten okamžitě požádá o pomoc velké Anunnaki strážce nebes. Ti ještě téže noci, stále ještě v čele s Anuem, Enlilem, králem nebes, vytvoří v Enlilově sídle improvizovaný soudní dvůr, neprodleně zahájí vyšetřování. Shromáždění bohů operativně analyzující příčiny vzpoury vydává, po důkladném uvážení, závěrečné komuniké. Podněcovatel vzpoury nebyl nalezen. Spáchaný zločin bude tedy eliminován řešením jeho pravých příčin. Nicméně jeden z nevinných bohů však bude zabit, neboť z jeho krve, smíšené s hlínou, bude stvořen člověk (Zvrhlé genetické inženýrství na počátku vě-

ků?), jenž převezme na svá bedra robotu bohů. Právě pátráme, kdo znásilnil Tabulku osudu manipulacemi genofodem planety Země. Tak se i stalo.

*Lidstvo dávných věků chléb nedovedlo jíst,
nedovedlo se oblékat do šatů.
Lidé údy měli nahé a jako ovce požírali trávu,
vodu pili z kanálů.
... tehdy na příkaz Enkiho a Enlila,
ovce s obilím sestoupily ze svatého pahorku Duku na Zem.*

Sumerské mýty

Ponechme veškeré asociace v souvislosti s identifikací „svatého pahorku“ z něhož sestupují nejen bohové, ale v případě nutnosti i potrava, prozatím svému osudu a věnujme se dalšímu osudu lidstva. Aniž nevidíme cenzorské zásahy v čase vlády Anu. Tehdy na příkaz Enkiho a Enlila. Uplynulo dalších dvanáct set let.

Po celé Zemi se rozmnožila lidská havěť, jež svým povykem obtěžovala mocné bohy nejen při podzemských palácích, ale i na nebesích. Tak bylo rozhodnuto eliminovat zdroj nevíтанého hluku. Suchem, hladem a nemocemi.

*...I začala potopa.
A síla její jako válka na lidstvo dolehla.
Již nevidí druh druhá,
již se nepoznávají v té zkáze
a potopa řve jako býk,
jak orlí křik se nese jekot větrů.
Temnota zhoustla a slunce se skrylo.
Po sedm dní běsnila bouře a potopa.*

Epos „Bůh války Érra“

(podle tabulek pocházejících z roku 700 př. n. l.)

A tehdy, po velké katastrofě, opět sestoupilo království z nebes do města Eridu. Pak i do ostatních měst...

Sumerský Seznam králů

Otevřel ústa svá Vládce bohů a pravil: „Když jsem se kdysi rozhněval a ze svého sídla zvedl, abych přivolal potopu. Když jsem povstal ze svého sídla, rovnováha nebes a Země se uvolnila. Kvůli nebi, jež se chvělo, se změnilo postavení hvězd. A již nikdy se (hvězdy) nenavrátily na svá (původní) místa. Kvůli rovnováze nebes a Země, která byla uvolněna, prameny vyschly a vysoké vody opadly.“

Devět let bezúspěšně decimovali bohové nepovedené lidstvo. Lidé vysílení a šílení hladem se potáceli vyprahlou krajinou, přičemž jeden požíral druhého. Božský vyhlazovací plán o konečném řešení lidské otázky hanebně ztroskotal. I bylo rozhodnuto nejvyššími bohy zničit lidstvo potopou.

Marduk, státní bůh Babylónu, tvrdí (v eposu „Bůh války Érra“), že naši planetu kdysi dávno postihla blíže neurčená kosmická havárie. Rovnováha nebes byla prý narušena a trvale se změnilo postavení hvězd na obloze. Přírozený běh byl vesmírnými silami narušen natolik, že množství přírodních pohrom, včetně zničujících zátop, zdecimovalo původní obyvatele Země. Pak přišla velká sucha tvrdí velký Marduk. Prudké tání, změna sklonu osy rotace, ale i následná změna těžiště planety, přelévající se masy vod, by hravě, v několika málo relativních okamžicích, smetly s povrchu vše, co dnes tak usilovně hledají nejen romantičtí badatelé.

Připusťme, byť jen na malý okamžik, možnost, že sumerské legendy mají reálný základ, pak období krátce před rokem 6 000 až 6 400 př. n. l. je, v souladu s legendami, obdobím katastrof, změn v postavení hvězd na noční obloze a ničivých záplav připomínajících potopu světa. A nezbyl téměř nikdo, kdo by vyprávěl.

Pokud uvažujeme 1 200 let lidského hemžení sumerskými legendami a 2 500 let budování zavodňovacího systému nespokojenými Igigy, pak lze předběžně dojít k následujícímu závěru:

Království z nebes sestoupilo do města Eridu před rokem 8 345 př. n. l. Práce na zavlažovacích systémech byly započaty bohy Igigy v době dramatických klimatických změn kolem roku 8 345 př. n. l. Ukončeny byly přibližně rokem 5 845 př. n. l. Rokem stvoření legendárního sumerského předka. Další budování zavlažovacího systému je již jen v kompetenci právě stvořeného lidstva. Což je velmi zajímavé snad i proto, že stav věcí skutečných odpovídá legendám. Uvážíme-li protržení pohoří Calpre. V té době prý ještě vládne ve městě Uruku otec Utanipištiho Ubaratutu. Poslední král před potopou. Ta by podle sumerských legend spadala do roku 4 645 př. n. l. (Wooley 4 250 př. n. l.)

Celý problém s datací nabývá na neřešitelnosti v okamžiku, kdy nahlédneme do „Seznamu králů před potopou“. Celkem osm králů vládlo plných 241 000 let. Nad tímto číslem zaplesá nejedno vědecké srdce, neboť je dostatečným důkazem, že vše jsou jenom legendy připomínající nebetyčný blábol amatérského pseudovýzkumníka. Nabízím levné řešení (jenž prozatím nebylo nikým publikováno), založené na poznatku, že mnozí neprozíraví vědečtí aspiranti opomenuli možnosti šedesátkové soustavy. Zároveň připomínám jistý stupeň lstivosti, se kterou se Sumerové hravě vypořádali s odměřováním oběhů planet. A ubezpečuji váženého čtenáře, že Jan Kepler (1571 - 1630 n. l.) nemohl být vrchním sumerským poradcem pro nebeské záležitosti, ani kdyby se „na kusy rozkrájel“. Ponecháme tedy v klidu všechny jeho zákony, eliptické dráhy, poloměry, společná ohniska, rychlosti, siderické a synodické oběhy planet.

Musíme se jen smířit s tím, že spojnice jakékoliv planety se Sluncem opiše, za jeden její den, úhel 360° . Tatáž planeta oběhne své Slunce, po jakékoliv dráze, libovolnou rychlostí, v nedefinovatelné vzdálenosti od Slunce (za jeden její rok) rovněž 360° .

Její možný Měsíc oběhne kolem planety tímž způsobem, jako planeta kolem Slunce - celých 360° . Kolem Slunce, společně s planetou, opět svých 360° . Rovněž vzdálenosti hvězd, blikajících na nebeské báni, můžeme poměřovat pouze úhlově. Zdánlivé otáčení nebeské sféry (posouvání jarního bodu po ekliptice vždy o 1° / 70 let - 360° / 25 200 let), jež dalo vzniknout zodiaku (zvířetníku), poměřujeme úhlem 360° . Jednotlivým dvanácti znamením je přiřazen úhel 30° .

Nyní si připomeňme skutečnost, že relativně nedávno a celkem hravě, se sumerským odkazem operovali ještě naši prarodiče (pár, tucet, mandel, kopa). Hodina, minuta a vteřina patří do téže šedesátkové soustavy, jako ostatně 360° - úhlová míra kruhu.

Když rozměr poloměru (potažmo i číslo pí) je zcela lhostejný. Což se za okamžik projeví jako geniální vynález národa, jenž měl na tisíce let upadnout v zapomenutí. Základem je magické číslo sar - 360^0 (dělitelné čísla 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 15, 16, 18, 20, 24, 25, 30, 36, 40, 45, 48, 50, 60, 72, ale i dalšími násobky čísel, z nichž právě číslo 360 sehrává dominantní roli).

Od něho Sumerové odvozují nejen počty měsíců v roce (12), sumerskou hodinu, minutu, plošné, či váhové, míry, ale zřejmě i počty let vlády jednotlivých králů před potopou tak, jak je v Seznamu králů uvedeno.

Plošná míra Sar = 60 ginů = 180 še

Váhová míra mana = 60 ginu (šekelů) = 180 še

Předpokládejme nyní, že časový údaj byl dán oběhem planety kolem ústřední hvězdy a vše bylo poměřováno tak, aby porozuměly ty bytosti, které přicházely z jiného koutu vesmíru a jejich planeta obíhala své Slunce za 3 600 (ale i 360) pozemských let.

U následujících řádků, necht' je váženému čtenáři patrné, že jakkoliv lze odečítat vznik chaldejských civilizačních center do vzdálenější minulosti (až 12 000 - 30 000 let, časový interval

upřesníme) byla ve své závěrečné fázi spíše nástupnickým uskutenčením po předchozích vyspělejších společenstvích, zaniklých předchozími planetárními kataklyzmaty. Vnímáme ji spíše jako důsledek daémonsých válek:

Seznam králů před potopou

(copyright © 1994 Zdeněk Patrick)

Alalu	král v Eridu vládl	28 800 let	$28\,800 : 360 = 80$
Alalgar	král v Eridu vládl	36 000 let	$36\,000 : 360 = 100$
Enmenluanna	král v Badtabiře	43 200 let	$43\,200 : 360 = 120$
Enmengalama	král v Badtabiře	28 800 let	$28\,800 : 360 = 80$
Dumuzi Pastýř	král v Badtabiře	36 000 let	$36\,000 : 360 = 100$
Ensipazianna	král v Laraku	28 800 let	$28\,800 : 360 = 80$
Enmenduranna	král v Sipparu	21 000 let	$21\,000 : 360 = 58 + \frac{1}{3}$
Ubarututu	král v Šuruppaku	18 600 let	$18\,600 : 360 = 51 + \frac{1}{3}$
Celkem:		241 200 let	$241\,200 : 360 = 670$

„Seznamy králů“ odvozeně tvrdí, že před potopou vládlo celkem 8 králů (v 5 městech) celkem 241 200 let ($241\,200 : 360 = 670$ let zdánlivě skutečných, přičemž 1 rok - 360° - má 12 měsíců po 30 dnech). Poněkud polovičaté a nic neřešící resumé. Rozhodně se však pro nás zmenšila doba panování předpotopních vládců Sumeru na celkem přijatelný časový interval.

V následujícím okamžiku se pokusím potvrdit, nepotvrdit hypotézu o mimozemské civilizaci sídlící, nesídlící na Nébiru (pravděpodobně hvězda v souhvězdí Cassiopei), respektive sídlící na objektu pojmenovaném Marduk, se na počátku věků (vynořila z těch oblastí vesmíru, které bylo v době vzniku eposu Enúma eliš stanoviště Polárky - možná hvězdy nazvané Nébiru).

Jsem přesvědčen o tom, že počty let uvedené v „Seznamech králů“ jsou pravdivé do té míry, pokud vyjadřují převod časových měř mezi dvěma odlišnými systémy obíhajícími v té době kolem Slunce (Šamaše) po různých drahách, s různou délkou oběhu, avšak se společným jmenovatelem 360° .

Připomeňme si nyní i míru sar = 60 ginů = 180 še. Jakákoliv planeta oběhne kolem Slunce a urazíli tuto dráhu za libovolnou dobu, v libovolné vzdálenosti od ústřední hvězdy, po libovolné elipse, úhlovou dráhu 60 ginů = sar (pro nás 3 600 - 1 rok, 1 gin = našich 6°). Přičemž by se pozemský sar stal neúčinným, pokud vznikl sám o sobě, nekonfrontován s časovou mírou odměřující časový interval srozumitelný pro všechny zúčastněné strany v tomto případě - délku panování předpotopních vládců.

Předpokládejme tedy následující možnost: Oběhne-li Země 6 x kolem Slunce (překoná-li úhel 6 x 60 ginů = 360 ginů), pak hypotetický objekt - sídlo boha Marduka - urazí na své pouti kolem Slunce pouze 6 ginů.

Celý jeden sar (Mardukův oběh - 1 rok) trvá (360 : 6) x 60, tedy 3 600 pozemských let. Tvrdí-li dosazený pozemský náčelník, že vládl plných 43 200 ginů, pak Igi-gové, Anunnaki, či stále hypotetičtí obyvatelé planety Marduk pochopí, že 43 200 : 60 giny = 720 pozemských let. Tvrdí-li však cosi podobného pozemšťan, pak je to logicky 10 x méně - tedy 72 let. Jinými slovy 600 pozemských let je teoreticky 1 velký gin na planetě přicházející od hvězdy Nébiru. V Seznamu králů po potopě je pro změnu použit pouze pozemský sar - přesněji gin.

Připomeňme si, že k údajné biblické potopě se Woolley prokopal skrze Ur a Obejd (4 500 př. n. l., jižní Mezopotámie, osídlením s monumentálními stavbami, a tepelně zpracovávanou bronzí). K názoru, že první urská dynastie vládla mezi 3 100 až 2 930 př. n. l. (Bedřich Hrozný 2 600 - 2 500 př. n. l.)

Jestliže je možné stanovit datum potopy intervalem 4 500 až 4 250 př. n. l., pak první vládce před potopou vládli Eridu mezi roky 4 902 - 4 629 př. n. l., což odpovídá i stáří 16. vrstvy, kdy byl v Eridu postaven první chrám (po roce 5 000 př. n. l.).

23 králů vládlo plných 24 510 let, 3 měsíce a 3 1/5 dne. Což je neřešitelný problém spadající snad jen do oblasti nezávazných legend, či spíše pohádek. Pokud však uvážíme nabízený přepočít,

Seznam králů po potopě I. Kišská dynastie

(copyright © 1994 Zdeněk Patrick)

Z nebes sestoupilo království do města Eridu
a potom i do ostatních měst.

Gaur král v Kiši vládl	1200 let	$1200 : 60 = 20$ let
Gulla Nidadabaannapad	900 let	$960 : 60 = 16$ let
Palakinatim	900 let	$900 : 60 = 16$ let
Nangiština		
Bachina	tři vládci	
Buanun	vládli celkem	$8459 : 60 = 140 \frac{59}{60}$ let
Kalibum	360 let	$360 : 60 = 6$ let
Galumum	840 let	$840 : 60 = 14$ let
Zukakip	900 let	$900 : 60 = 15$ let
Atab	600 let	$600 : 60 = 10$ let
Mašda (jeho syn)	840 let	$840 : 60 = 14$ let
Arpurim	720 let	$720 : 60 = 12$ let
Etana Pastýř	1500 let	$1500 : 60 = 25$ let
Balich (jeho syn)	400 let	$400 : 60 = 6 \frac{2}{3}$ let
Enmenunna	660 let	$660 : 60 = 11$ let
Melamkiš	900 let	$900 : 60 = 15$ let
Baršalnuna	1200 let	$1200 : 60 = 20$ let
Meszamuk	140 let	$140 : 60 = 2 \frac{1}{3}$ let
Tizkar	306 let	$306 : 60 = 5 \frac{1}{10}$ let
Ilku	900 let	$900 : 60 = 15$ let
Itasadum	1200 let	$1200 : 60 = 20$ let
Enmenbaregesi	900 let	$900 : 60 = 15$ let
Agga	625 let	$625 : 60 = 10 \frac{5}{12}$ let
Celkem	24 510 let	celkem 408 $\frac{1}{2}$ let

pak 408 1/2 let vlády je více než reálná varianta. Podle této hypotézy by vládla I. Kišská dynastie od 4 250 až 3 842 př. n. l. (pokud byla uvažovaná potopa světa v roce 4 500 př. n. l. pak lze hovořit i o časovém intervalu 4 500 - 4 100 př. n. l.).

I. Uruká dynastie

Samotný Uruk byl osídlen někdy kolem roku 4 100 př. n. l.

(monumentální stavby, tavení rud, kovové nástroje), tedy krátce po „Wooleyově potopě“. Výstavné centrum říše se širokými třídami i náměstími. S velkolepou svatyní bohyně Innany (zřejmě observatoří zkoumající planetu Venuši).

Pátým vládcem od potopy světa, jenž sídlil v Uruku, měl být Gilgameš. Dvoutřetinový bůh (po otci pozemšťan, po své matce, bohyni Ninsun - bůh). Od potopy dělilo jeho vládu celých 2045 let. Nyní však opustíme předešlý přepočítaný oběh, neboť se zdá, že tabulka udávající počet I. Urucké dynastie působí velmi nesourodě. Snad byla dodatečně pozměněna starověkými písaři k větší slávě v očích potomků. Co však víme zcela bezpečně?

Hradby, kterými nechal legendární Gilgameš obklopit své město, nelze přehlédnout ani dnes.

Devět metrů vysoké, devět metrů mocné, devět kilometrů dlouhé. On sám prý panoval v období, kdy končil věk posvátného Býka a lidstvo vstoupilo do znamení Skopce (Berana asi 2 320 až 2 205 př. n. l. - jini 2 160 až 2 150 př. n. l.). Gilgamešem zabitý Nebeský býk, jenž po dlouhá staletí vítězně zářil na noční obloze, může být zákrytným významem pro ukončení epochy strašných pohrom, ale i konec božstev, jež tyto katastrofy dopustily.

Konec kultu „zlatého telete“ však nepřináší těžce zkoušenému lidstvu konec utrpení.

V celém pásmu života této planety náhle mizí mnohá civilizační centra, jako když kdosi mávne čarovným proutkem. Nad poměry vyspělé Mohendžodáro a Harappa jsou cca kolem roku 3 000 př. n. l. postiženy hlubokým úpadkem. Vše končí dokonalým zpusošením dobytelskými uctívači ohně (boha Agni) - kmeny Arjů (cca 1 750 př. n. l.). V téže době, kdy mizí civilizační centra tehdejšího světa je rozkotán i sumerský Ur nebeským větrem (krátce po roce 2 000 př. n. l.). Tehdy, nebo spíše krátce předtím, vychází z „chaldejského“ Uru i legendární praotec Abrahám. Tentýž, jenž má až s podivem své přesné informace o blízkém zničení hříšné Sodomy a neméně prostopášné Gomory. V tomtéž kri-

tickém období se v Řecku objevuje i první migrační vlna řeckých kmenů prchajících z hloubi Asie. V Egyptě je, z mnoha neobjektivních důvodů oslabena státní moc. Nepokoje a vzpoury přivodí hluboký úpadek a konec Staré říše (kolem 2 270 př. n. l.). Nepřehledná situace trvá až do roku 2 000 př. n. l. a nelepší se ani po vpádu mořských národů prchajících z Asie (Hyksosové kolem roku 1 750 př. n. l.). Starší mínojské období (2 000 - 1 700 př. n. l.) představuje na Krétě naopak rozkvět a období výstavby nejstarších paláců v Knossosu a ve Faistu. Do časů bájného krétského krále Mínoa, jež se stále více stává historickou realitou, je zasazena legenda o obru Talósovi. Úkolem tohoto mobilního bezpečnostního systému bylo nejen ochránit Krétu před nevítanými vetřelci, legitimního Diova syna, krétského vladaře, Mínoa. Celoměděný bodyguard byl zhotoven a naprogramován svým tvůrcem božským Hefaistosem tak, aby denně třikrát oběhl ostrov a eliminoval v samém zárodku jakékoli invazní nepřátelské snahy házením balvanů a skalních úlomků. Podivná ostrovní ostraha pracovala se zaručenou účinností robota, jímž pravděpodobně systém Talós i byl.

Všeobecně se má za to, že centrální ovládání měděného monstra se nacházelo kdesi poblíž paláců ve Faistu. Soumrak jeho kariéry nastal v okamžiku, kdy se na Krétě vylodili bájní Argonauté, na své cestě za zlatým rounem. Šéf výpravy Iásón, pomocí kouzel své manželky, měděného obra, či jeho systém, obludil natolik, že zmatený kolos zakopl a upadl. Nezničitelný měděný hřeb, umístěný poblíž jeho kotníku, se uvolnil a veškerá životodárná kapalina, jež jej uváděla do pohybu - vytekla. Některé verze upřesňují druh oné kapaliny. Bylo jím roztavené olovo.

A pouze vysoká provozní teplota mechanismu jej neustále udržovala v kapalném stavu.

Talósova provozní teplota tedy neměla nikdy poklesnout pod 321 stupňů Celsia. Co však je dnes jisté?

Dávní bohové mlčí a mnohé bylo z pa-měti lidstva vymazáno s obdivuhodnou dokonalostí.

Poznámky po čarou:

Dříve, než byly Mykény a Kréta vylidněny a zcela zpustly, zmizeli s povrchu planety nejen Sumerové, ale i potomci hybridních obrů typu Gilgameš (impozantní výška 11 loktů, neboli po našem 4 m), či chcete-li zbytky předpotopních Nefilim, dosluhujících v podobě biblického krále Oga (zabit prý kolem roku 1 750 př. n. l.), kdesi poblíž Mojžíšovy zaslíbené země. Tam, kde se potulují i nebeští poslové s příslibem příchodu Mesiáše, jenž spatří světlo světa v Betlémě, aby později byl jeho život ukončen, pro místní zvyky nezvyklou smrtí - na „dřevu“.

Kdo tehdy mohl tušit, že v daleké budoucnosti čekají římské sandály připravené vyrazit i do těchto biblických končin?

2 800 - 2 700 př. n. l. Gil_ga_meš

Vláda tohoto polomýtického vládce Uruku bývá řazena do období 2 800 - 2 700 př. n. l. V čase, kdy končí vláda vítězně dosud zářícího Nebeského býka. Ukončil jeho vládu v Zodiaku. Od potopy prý dělilo jeho vládu celých 2045 let.

Buď tedy vládl 2 405 - 2 305 př. n. l., nebo byla potopa už letech 4 845 - 4 745 př. n. l.

Přičemž časový interval mezi roky 2 750 - 2 350 př. n. l. je všeobecně označován jako zlatý věk Sumeru.

Eridu, E_ri_du - bohů město posvátné. Posvátné město bohů. S tím koresponduje tvrzení, že poprvé sestoupilo království nebes do města Eridu, aby se před potopou vzdálilo na nebesa.

Sar - záhon (ve tvaru kruhové výseče), plošná míra, v přeneseném významu vládce okruhu, neboli saru. Přesně vymezené oblasti viz Nabuchodne - sar, odvozeně car.

Še - zrno, obilí.

Použitá literatura:

Rezidenti unikátních vetřelců

Autor: Zdeněk Patrick

Dýmající zrcadlo

Autor: Zdeněk Patrick

Mýty staré Mezopotámie

Překlady sumerských, akkadských a chetitských originálů

Blahoslav Hruška, Lubor Matouš, Jiří Prosecký,

Jana Součková

Odeon, nakladatelství krásné literatury a umění Praha 1977

Starověký přední východ

Autor: Jana Součková

Vydala Mladá fronta Praha 1977

K větší slávě písařů, nebo cenzorů?

Seznam králů před potopou

(copyright © 1994 Zdeněk Patrick)

Alalu	král v Eridu vládl	28 800 let	28 800 : 600= 48
Alalgar	král v Eridu vládl	36 000 let	36 000 : 600= 60
Enmenluanna	král v Badtabiře	43 200 let	43 200 : 600= 72
Enmengalama	král v Badtabiře	28 800 let	28 800 : 600= 48
Dumuzi Pastýř	král v Badtabiře	36 000 let	36 000 : 600= 60
Ensipaziarra	král v Laraku	28 800 let	28 800 : 600= 48
Enmenduranna	král v Sipparu	21 000 let	28 800 : 600= 35
Ubarututu	král v Šuruppaku	18 600 let	18 600 : 600= 31
	celkem	241 200 let	241200 : 600= 402

Přiznávám, že si vlastně dělám, po přečtení několika, téměř na povel vydaných článků i video snímků, jasno, kam až jsme zašli.

Ve své iluzi naučené nevědomosti a prosperující spotřebě, nikdy neexistující virtuální reality, která nás obklopuje, abychom se v potu tváře mořili problémy, které by nebyly, nebýt uměle vytvořené virtuální reality. Jednoznačně se mi jeví, skrze sumerská epická díla, že Chaldejci, na rozdíl od nás, nejen tušili.

CHALDEJSKÉ „TABULKY OSUDU“ (Šintu / Akkad)

Chaldejské „Tabulky osudu“ (Šintu - Akkad): Předurčený osud, nemůže být chápán, co úzce určená vývojová linie kauzality času, příčinnosti a důsledků, nezměnitelná v čase. Nýbrž, co komplexní souhrn veškerých příznaků a bio chemicko-fyzikálních zcela očekávatelných procesů. Od genetických vybavení jednotlivce (genofondu), nultého času zrození, rodových předpokladů, času a místa zrození, frekvencí v rovnovážném stavu světa (Země), Sluneční soustavy, Galaxie, Univerza. Aniž, podobně jako Slované, zapomínali na sílu vyřčeného slova a jména (Nomen Omen).

Lhostejno, zda tabulky osudu považujeme za lidovou pověru, tak vzdálenou našemu vzdělání, ale i vědomostem, jež ani zdaleka nedosahují výše chaldejského náhledu na celý souhrn podmínek rovnovážného vývoje lidské bytosti. Komplexně vnímané a za-

sazené v určitém čase a prostoru, do konkrétního životního prostředí v podmíněném životním stylu nejbližšího i vzdálenějšího okolí.

Odvozeně hovoříme i o genetice a univerzální Genezi (Zrození). Ve spojení s univerzálními zákony Vesmíru, či chcete-li Univerza.

Pokud o Tabulkách osudu hovoří Chaldejci, jednoduchým pojmem, uvažují celý souhrn příznaků, určujících chod světa i fyziologie lidské bytosti. V úzké návaznosti duchovního rozvoje, propojení s živou (matkou) Zemí. A skrze ní i s celým Universem. Životnými frekvencemi a životným rytmem. V dokonalé přirozenosti, jež je lidstvu vlastní a byla mu dána do vínku, tak jako veškeré pozemské fauně a flóře. Jako i ostatním bytostem a entitám širého vesmíru.

Tabulky osudu získala (matka) Země v určitém čase svého vlastního zrození. V dané rovnováze životných frekvencí Sluneční soustavy a Mléčné dráhy (naší Galaxie) i dalších komponent. Aby se zde, v nanejvýš přijatelném životním prostředí 3D rovnovážné soustavy, jež vlastně vždy vznikala na ostří žiletky, rodili nejen lidé, ale i zvěř, plazi, ptáci, veškerý hmyz, či vodní tvorové. Každý dle pravidel a přirozenosti svého druhu. Dle svých daných genetických předpokladů, které jsou součástí Tabulek osudu matky Země, jejíž insignie v podobě božské slávy (jasné záře), v jisté úrovni frekvencí, vyznačuje do širého okolí. Pokud nebyla Tabulka osudu zcizena.

Lidstvo, spolu s živoucí matkou Zemí a její nepoškozenou energetickou sítí, jsou součtem éterických vymožeností Univerza, které nazývané v souhrnu dávných eposů a sumerských epických básní „Tabulky osudu“. Hospodáři Země, lidské společenství, s nimi získává možnost pronikat skrze energetickou síť a otevřené (duchovní) brány do duchovních (multidimenzionálních) sfér, aby byla jejich mtDNK, očištěna živou rosou životných frekvencí Univerza.

Ztratí-li lidstvo tuto možnost, či jakoukoli jinou část „Tabulek osudu“, duch zakrní, fyzický vývoj lidstva ustane. Životní prostředí se promění v bažinu bezživotí, aby jednotlivá patra života na matce Zemi nenávratně mizela.

Daleko nejhorší varianta spočívá v možnosti, že se Tabulky osudu dostanou do Nepravých rukou. Ztráta Tabulek osudu totiž znamená zotročení a následně možnou smrt lidského ducha, jeho aury a posléze i jeho života. O to větší útrapy matky Země, fauny, flóry i všech jejích obyvatel. Jejíž přirozené frekvence mohou být, vlastně již jsou, upravovány vždy v náš neprospěch.

Mrtvý Měsíc? Stejně tak dopadl bájný Kingu v epické skladbě Enuma Eliš. Krátce po vítězství nad někdejší živou planetou Ti-amát, zbaven záře, insignií vlastníka Tabulek života, aby se podobně jako Měsíc, stal zhoľa mrtvým a na dlouhý čas bludným kosmickým tělesem.

A záře, nikoli tak velké Země jejíž insignie, v našem věku prudce, načítáním nepravých frekvencí, mění i koexistenci v šarlatu. Spoutaná mizí i energetická síť Země. Jas pohasíná. A s ním pohasíná svobodný duch i práva lidských bytostí. Neboť v nedotknutelnosti „Tabulek osudu“ spočívá naše jedinečná svoboda ducha a práva - povinností lidských bytostí.

Nikoli tedy v bansktery okleštěném povolení, byť za rachotu bubínků a ryčného troubení slavnostně vyhlášené ústavní listiny práv a svobod, aniž by kdy byla vůle k naplnění našich snů.

Abychom i vnímali paragrafy ověčená usnesení ne jinak, než jako interní dohodu bezmocných našich zastupitelů, kteří nemají odpovědnost, ani lidský zájem řešit takový problém jako je: „Stmívání naší planety a porušování všech zákonů Univerza“.

Tabulky osudu matky Země jsou tím, co se tiše koná, či je naopak znásilňováno neživotnými genetickými, či i jinak zcestnými, mnohdy velice nebezpečnými, invazními pokusy. Jdoucími většinou až za možnou hranici přípustného, neboť odezva může býti nikoli nevratná, tedy již naprosto neopravitelná.

Rozhodně bychom měli být zděšeni současným stavem. Že nejsme zděšeni, vůbec neznamena, že zděšeni nejsme, neboť jsme velmi citlivými snímači (receptory) své rodné matky Země.

V čase, kdy je z rovnováhy vychýleno vše, co kdy bylo základem smysluplného konání v přirozenosti a pravdě. Aby se pravý opak stal vynuceným etalonem (vzorovým modelem) povinného konání? Směřujícího tak programově do nenávistného, pokud možno uměle vyvolaného krvavého konfliktu. V marnosti veškerého nihilistického snažení.

Zastavená cirkulace, laboratorně vypěstované viry, proměna el. potenciálu (znaménka +/-), mizící životadárny svit Slunce, skrze tisíce práškovacích letadel, křížujících naší oblohu trvale zanesenou smogem a spadem. Devastace vzdělanosti s navyšující se nevzdělatelností dětí?

Hitlerovy silové a mocenské tepny opět budované v podobě betonových dálnic směřujících přes nešťastnou Ukrajinu k novému Stalingradu. Přetínající a se vši surovostí ničící energetickou síť planety Země. Stejně necitlivě, jako sloupový řád elektrické sítě neživotného vysokého napětí svazující matku Zemi.

Že by zuřiví mimoni, nebo jen obyčejná fašistická pažravost? „For Sales only“, budované vždy na zelené louce. Nikoli nepodobné soukromým možným táborům pro „nepřizpůsobivou opozici“. Každý z nich protínající, tolik úrodné kouty naší kdysi zdravé Země.

Chemtrails, které s nejvyšší licoměrností neexistence téhož, surově útočí nejen na zdraví lidí, jejich plodnost, ale i jednotlivá patra života.

Genetickou výbavu veškeré fauny a flóry. Na květenu plodící ovoce. Na včely i jiný potřebný hmyz. Na zpěvné ptactvo, aby již nepřekáželo v letových koridorech humanitárních bombardérů. Na oceány zasviněné dobře pojištěnou ropou. Na podzemní zdroje dosud pitné vody. Aby vynuceným nedostatkem byl zvláště ošetřen prodej GM potravin, vždy směřující k nepříznivým genetickým

proměnam genofondu flóry i fauny útočící zejména na zdravý vývoj dětí a mládeže.

Když na kdysi neúrodnějších polích našich předků zrají již jen zmíněné Hitlerovy dálnice, jinde bodláčí, koukol, kanadský plevel, genetická kukuřice a řepka olejná. Nařízením nikým volených orgánů se „pole“ zaorávají, aby byl prý zachován někdejší „ráz krajiny“.

Lidský duch zakrněl?

*Spánek víčka zavírá
šedá mlha padá,
tráva zvadlá, plná rosy
po sluníčku volá.
Prosí.*

„...A oni oplodnili lid s dvojitým okřídlením; k tomu také jiné se čtyřmi křídly a dvěma obličejí, jedním tělem a dvěma hlavami. Ženy i muže s dvěma přirozenostmi, mužskou a ženskou; dále také jiné lidi s kozími stehny a rohy na hlavě. Jiné s koňskými nohama a další s koňským zadkem a vpředu lidských postav. Vyrobili býky s lidskou hlavou a psy se čtyřmi těly, jejichž oháňky měly tvar rybích ocasů, které jim visely ze zadků. Také koně se psími hlavami, ale i jiné lidské bytosti, jako specifické obranné obludy (viz Chaldejci vzpomínají člověk-štír...). K tomu i mnohé dračí zrůdy, jakož celou řadu zázračných bytostí pestrých druhů, navzájem různě tvarované. Jejich obrazy pak vystavovali a opatrovali jejich služebníci - kněží a zasvěcenci, jeden vedle druhého, v chrámu Béloze.“

MANIPULACE S GENOFONDEM LIDSTVA

Enlil, Anu, „Pán větru“ byl uctíváný ve svatyni Ekur Nippuru. Jeho manželkou byla Ninlil, zvaná též Šebettu, Subaru, Sedmerá, Sedmaja, odvozeně Sedaja, Sedmá.

Jakkoliv ještě relativně nedávno, kolem roku cca 24 000 př. n. l. chaldejské božstvo Enlil vlastnil insignie moci šiptu (tabulky osudu (zářící šperk opravňující planety určovat osudy lidí i bohů).

S pohasínající nebeskou září znamení Nebeského býka (Taurus, GuAnNa), viditelně dochází i na nebesích k převzetí moci zastánci vzájemně odlišných linií. Stále otevřenou otázkou je, kdy a zda vůbec se Enlil, Anu zmocnil zemských tabulek osudu, aby se skrze genetické inženýrství, přesněji nevládnými zásahy do genetického fondu Země, pohřešil proti přirozenosti Geneze všem zákonům Univerza. Jak tvrzeno stranou protější.

Každopádně Enlil sídlil v Nippuru, společně s Ninlil a její

matkou v časech, kdy Měsíc, ba ani lidé ještě neexistovali. Připomeňme si, že přívěsisko Anu je zároveň pojmem pro nejmenší částičku hmoty atom. Byl to zřejmě on, kdo ze směru hvězdokupy Sedmero sester (Plejád) dopravil na Zem sedmero strašných zbraní Šebettu, která byla ponejprv použita se vši rozhodností proti Měsíci. Přesněji proti základním unikátním vetřelcům. Snad úspěšně, neboť pánem Měsíce se stal Enlilův syn Nansar, zrozený manželce Ninlil.

Přiznávám, že je pro mne dosud nevyřešeným problémem způsob, jakým se dostal Enki k daru Plejád, Anuovým Sedmera zbraním Šebettu. A zároveň k něbylci Išumovy, aniž je jasné odkud pocházel Érra, jestliže někdejší městský bůžek Babylónu Marduk musí být pokládán za toho, který v dávných dobách způsobil posun hvězd i zemské osy. Vlastně uměle vybuzené planetární katastrofy. A bylo jich hned několik. Zároveň cítím potřebu vyřešit otázku, jakou roli sehrála Išara (Inanna) Venuše na různých fázích válečného projektu, ale i při zcizení tabulek osudu. Hovořím-li o Venuši pak jedním dechem připomínám někdejší sídlo Morany Svarogovny. Druhé manželky Pěrunice Dažboga (Daj Boh, Bohdal)?

Uvažují-li sedmero hrozných zbraní Šebettu, nemohu nezapočítat mezi dary Plejád'anů něbylce (neživotného) Išuma. Velkého taktika a popravčího, jenž řídí směr letu velmi strašlivé zbraně ještě v časech generála Érry (cca roku 2 350 př. n. l.), jenž zpoza nejvyšší věže Babylónu, obchodního a vojenského střediska tehdejšího světa, vyhladil nevstřícné městské státy v údolí Seddim, včetně známé Sodomy a Gomory. Prý poslední středisko perverzního uctívání božské Inanny (Ištary) nezvládnutelnými sodomisty.

Enlil sídlil v Nippuru, společně s Ninlil a její matkou v časech, kdy Měsíc ještě neexistoval. Jeho přívěsisko Anu je zároveň pojmem pro nejmenší částičku hmoty - atom. Byl to zřejmě on, kdo ze směru hvězdokupy Sedmero sester (Plejád) dopravil na

Zem strašnou sedmero zbraní Šebettu, která byla ponejprv použita proti Měsíci. Přesněji proti základnám unikátních vetřelců. Tenkrát pravděpodobně úspěšně, neboť pánem Měsíce se stal jeho syn pocházející z manželky Ninlil Nansar.

Uvažují-li sedmero zbraní Šebetu (Šubarru), nemohu nezapočítat mezi dary Plejád'anů něbylce Išuma, velkého taktika a popravčího, jenž řídil směr letu strašlivé zbraně ještě v časech generála Érry, jenž z nejvyšší věže Babylónu, obchodního vojenského střediska tehdejšího světa, vyhladil mimo jiné městské státy v údolí Seddim, včetně známé Sodomy a Gomory. Prý poslední středisko perverzního uctívání božské Inanny tzv. sodomisty. Jakou roli však v tomto genocidním díle sehrál drak Enki?

Z toho, co je o něbylci, hrdinovy a popravčím Išumovi, vznešenému žezlu bohů (chem-dur-sang, bohů) vyplývá, že se jedná o součást útočného systému řízeného super počítačem, jenž je umístěn v nejvyšší svatyni nejpůvodnější Babylónské věže (Časový interval Semiramidina Babylónu cca 40 000 - 10 463 př. n. l.). Druhý Babylón viz epos Érra souvisí s koncem vlády Enlila, Anu. I s koncem planety Venuše, Ištary, se zničením posledních pevností ukydaných bohů a plné převzetí moci drakem Enkim). Žezlo bohů, něbylec Išum byl schopen komunikovat s obsluhou, navrhopvat taktické varianty, stanovit přesný čas, kdy je třeba zaútočit s nejvyšším možným účinkem. Išum mohl být zároveň, dle potřeb, odpojen a neúčinný „uzavřen, jako dveře v rohu“.

Připomínám si zároveň, že v novobabylónském eposu Enúma eliš je městský bůh Marduk ztotožněn se synem Ey, Enkiho Asalluchim.

Nannar (babylónský Sín), vládce Měsíce a syn Enlila, Anu byl uctíván v Uruku a Charánu, což je pro naše prostínké vyprávění o Abramovi a Lotovi, pointou mnoha mých tvrzení.

Zničení městských států v údolí Siddim, byl poslední zjevný střet Enlila a Enkiho, když posledně jmenovaný Enki převzal, jako bratr od bratra, jak bylo a stále je zvykem, přebírat před zraky

domorodců, nadvládu nad naší matičkou Zemí.

Enlil, Anu, soudíme-li z chaldejských eposů, se jako první cizinec zmocnil Tabulek osudu planety Země, aby posloužila ku prospěchu jeho entity skrze manipulace s genetickým fondem člověka i energetickou sítí Země. Zároveň je, pro náš objektivní názor nutné ujistit se, že Anunaki „nebeské děti Anu na Zemi“ lze pokládat, za již zmíněné padlé strážce nebes, nebo za všeobecné označení pro všechny příchozí entity, jejichž výčet jistě nebude nezajímavý. Jakkoli v oblasti sci-fi. Uvážíme-li, s vírou příchozí duchovní bytosti s technologiemi z oblasti zázraků.

Pro mne je dosud nevyřešeným problémem způsob, jakým se dostal Enki k daru Plejád, Anuovým zbraním Sedmera Sester Šebetu. A zároveň něbylec Išuma, aniž je jasné odkud pocházel Érra, jestliže Marduk musí být pokládán za toho, který kdysi v dávných dobách způsobil posun hvězd i zemské osy. Vlastně, které uměle vybuzené planetární katastrofy? Bylo jich totiž několik. Zároveň cítím potřebu vyřešit tuto otázku: Jakou roli sehrála Ištara (Inanna), neboli Venuše? V různých fázích válečného projektu, ale i při zeizení tabulek osudu. Hovoříme-li o Venuši, pak jedním dechem připomínám někdejší sídlo Morany Svarogovny.

Druhé manželky Pěrunice Dažboga (Daj Boh, Bohdal).

Z toho, co je o něbylci, hrdinovy a popravčím Išumovi, vznešenému žezlu bohů (chemdursangu, bohů) vyplývá, že se jedná o součást útočného systému řízeného super počítačem, jenž je umístěn v nejvyšší svatyni nejpůvodnější Babylónské věže (Časový interval Semiramidina Babylónu cca 40 000 - 10 463 př. n. l.). Druhý Babylón viz epos Erra souvisí s koncem vlády Enlila. Anu též souvisí se zničením planety Venuše, Ištari, se zničením posledních pevností ukydaných bohů a plné převzetí moci drakem Enkim.

Žezlo bohů, něbylec Išum, byl schopen nejen komunikovat s obsluhou, navrhnout taktické varianty, ale stanovit i přesný čas, kdy je třeba zaútočit s nejvyšším možným účinkem. Išum mohl být

zároveň, dle potřeb, odpojený a neúčinný „uzavřený, v rohu jako dveře“.

Připomínám si zároveň, že v novobabylónském eposu Enúma eliš je městský bůh Marduk ztotožněn se synem Ey, Enkiho Asalluchim. Což v mých očích představuje marné povyšování se na úkor pyramidální konstelace ostatních, stejně ukýdaných globálních bůžků.

Nannar (babylónský Sín), vládce Měsíce a syn Enlila, Anua byl uctíván v Uruku a Charánu. Vyprávění o Abramovi a Lotovi, je pro mne vítanou pointou pro mnohá má tvrzení.

Zničení městských států v údolí Siddim, byl poslední zjevný střet Enlila a Enkiho, když posledně jmenovaný Enki převzal, jako bratr od bratra, jak bylo a stále je zvykem, přebírat před zraky domorodé chátry, nadvládu nad naší matičkou Zemí.

Enlil, Anu, soudíme-li s chaldejských eposů, se jako první cizinec zmocnil Tabulek osudu planety Země, aby posloužila ku prospěchu jeho entity skrze manipulace s genetickým fondem člověka i energetickou sítí Země. Zároveň je, pro náš objektivní názor nutné ujistit se, že Anunaki, „nebeské děti Anu na Zemi“ lze pokládat, za již zmíněné padlé strážce nebes, nebo za všeobecné označení pro všechny příchozí entity, jejichž výčet zcela určitě nebude nezajímavý. Jakkoli v oblasti scifi. Uvážíme-li též, v souladu s vírou, i příchozí duchovní bytosti s technologiemi patřícími do oblasti zázraků.

Nepochybně jeden z nejzazších intervenčních bodů, ke kterému se vztahuje i všeslovanský slabičný výraz „Pra“, jsou vně Javi, Navi, Pravi, bezprostředně na Zemi projevené univerzální kony (zákon, je cosi co je mimo pravý kon, úkon, cosi, co je poblíž konu, okruhu atd.)... Pravi (Právo z dávná viděné). Pravda. (Právo nám dané, sdělené.) Pravá podstata bytí (geneze) v reálném světě Javi (Já vidím.).

Pro mne vyplývá (a mýliti se je přirozené), že důležitým intervenčním bodem je v časové posloupnosti dějů dobře utajený

zážeh naší životodárné hvězdy Jarylo Slunce (vyslovuj Džarylo, Žarylo, česky Zářilo). Což byl i tajnosnubný alias bájného slovanského knížete Jary, Jury, který v časech krutých mrazů a ledopádů, vyvedl naše předky na cestu k životu. Jeho přezdívka Jarylo, či rudé Slunéčko, souvisí s obdobím (cca 20 250 př. n. l.), kdy se po letech mrazící tmy a choulících se temných mračen, poprvé opět na obloze objevilo životodárné Slunce.

Uvažují-li však zážeh naší životodárné hvězdy, mohu-li v této souvislosti pokládat chaldejský název „Šamaš“ pouze za přípravnou fázi gravitačních a rotačních elektromagnetických sil?

Aby naopak akkáský termín Utu, jednoznačně určen zvláště vydařenými frekvencemi okolitého vesmíru, co procesy asistující při zážehu našeho Slunce? Vše v souladu s univerzálními zákony, ze kterých od „počátků věků“ ani jeden nepřebývá, aniž jediný chybí? Zářící Slunce s erupcemi, protuberancemi, slunečními větry, svými proměnnými magnetickými póly i černými skvrnami.

V prozatím neurčitém čase, ke kterému se vztahuje všeslovanské slabičné „Pra“ - Prav, Právo a Pravda, z dávná sdělené právo, také právo, odvozené z univerzálních zákonů Javi (reálného světa).

Kdy se tak stalo? Pravděpodobně v čase, kdy byla stvořena jedna z nejkrásnějších duchovních bytostí Lucifer, Světloňoš. Budoucí vůdce údajné vzpoury části duchovních bytostí proti absolutní moci Tvůrců. V kosmologicko-religiozní verzi i původce hvězdných válek na nebesích. Boží odpůrce Satan, Dábel, případně i Ballzevbub. Pro slovanské starověrectví je tato religiozní podvojnost zhola neznámá. Ačkoliv Ballzevbub, Pán much může být pozdní označení Venuše, která v závěru celoplanetární katastrofy, hořící a s hustým závojem čmoudíků, přeletěla oblohou, co zlatá moucha zářící jako Slunce. Tak blízko trajektorie Země, že byl ohrožen samotný život na planetě.

Co společného může mít o několik řádů vyšší duchovní bytost Lucifer, Světloňoš s Aštartou (Inannou)? Odvozeně Venuší,

bájným sídlem slovanské Morany? Druhé manželky Dažboga.

Zatím, co manžel Aštarty Dummuz, babylónský Tammuz je personifikací odumírající a opět znovu rodící se přírody.

Sumerský epos Enki a Inanna je Enki vládcem země, strážícím božské moci „Me“: Souhrn určení každé věci, bytosti, činností i jevů a jejich přesné zařazení v řádu světa (maera - míra pevného zakotvení zákonů Universa). Společně s Tabulkami osudu určujícími chod světa. Nemyslím si, že Enlil (Anu) vydal svoji moc v podobě tabulek osudu Enkimu dobrovolně, aniž tušíme jakou roli v krádeži vlastně sehrála v průběhu jistého časového intervalu Venuše, personifikována Inannou, Aštartou.

Enki - Pán nebes a Země. Akkadsky Ea - přebýval v Eridu (Abu Šahrajn v jižní Babylónii), v centru uctívání draka Enkiho. Jeho zrození a příchod na Zemi je určen obdobím, kdy na noční obloze zavládlo znamení Býka a polárkou se stala hvězda Thuban, ze souhvězdí Draka (Draconis), odvozeně cca roku 24 000 př. n. l.

Připomeňme si krátce, že Inanna je Ištarou, tedy Jitřenkou, planetou Venuší, odvozeně sídlem slovanské Morany, situace se velmi komplikuje, neboť vyhlazení Sodomy a Gomory získává další rozměr neurčitosti v nabízeném čase. Z toho mála, co je napsáno o něbylci, hrdinovi a popravčím Išumovi vyplývá, že se jedná o součást útočného systému řízeného vyspělým super počítačem.

Schopným dokonalé orientace v prostoru, smysluplné komunikace s obsluhou, navrhující nejen optimální taktické varianty, jak stanovit přesný čas, kdy je třeba zaútočit s nejvyšším možným účinkem. Išum mohl být zároveň, dle potřeb, odpojen a neúčinný jako dveře v rohu.

Zničení městských států v údolí Siddim, byl posledním zjevným střeten Enlila a Enkiho, když posledně jmenovaný převzal nadvládu nad naší matičkou Zemí, jako bratr od bratra, jak bývá

zvykem, přebírat stále moc před zraky přihlížejících domorodců.

Enlil, Anu byl nařčen, soudíme-li z textů Starého zákona, Henochových apokryfů, ale i chaldejských eposů, že se jako první cizinec zmocnil Tabulek osudu planety Země, aby o to snadněji manipuloval ve prospěch vlastní entity s genofondem člověka.

Tabulky osudu jsou vnímány, co souhrn etického a mravního konání kolem genetické vybavenosti planety, aniž jsou tyto náhledy zneužívány mimo etické genetické inženýrství sloužící vždy jen ku prospěchu Země i univerzální Genezi.

38 005 př. n. l.

Léto (**Лето** 40 015 let - počítáno zpět od roku 2010 n. l. Čas, který je vzpomínán panem Levašovem, jako třetí Perunův příchod na naši planetu. Příchod Pěruna i jeho vojenského výsadku, byl motivován, dle téhož info pramene, žádostí (Velkého kruhu Rassy - Rassenie), vytvořeného kvůli nutné ochraně Rodu před terorem a únosy lidských bytostí temnými silami Kostějů, přidruženého spojeneckého agregátu, do podsvětí (Do Hádovy říše, kde byli dílem rozebráni ke zvrhlým genetickým pokusům produkujícím otroky, zrůdy a lidem již nepodobná stvoření, dílem zbaveny vlastní vůle, aby v podobě nemyslicí bojové síly techwarior na úrovni technologické singularity) byla použita k dalšímu násilnému teroru, či naopak, co otroci ve zlatých dolech afrického kontinentu. Dalším dílem, zdroj „šakalími obchodníky“ vysoce ceněných enzymů a endorfinů odebíraných v různých stupních lidského strachu, utrpení a bolestí.

*Do této doby můžeme s lehkým svědomím (při obtížném, až neschůdném časování událostí (odehrávajících se na této uvězněné planetě) vložit vzpomínku, jež se zachovala díky **biskupu z Caesarey Eusebiovi** (Eusebius + 339 n. l. Biskup z Caesarey, raně křesťanský kronikář). Vzpomínku, kterou zaznamenal, podle ztracených textů Manéthóna, jenž tvrdil, že dávní bohové dali*

vzniknout, mnohdy jen k vlastnímu potěšení, různým chymérám roztodivných tvarů. Bytostem, křížencům, či příšerám všeho druhu.

Eusebio: *A oni oplodnili lidi s dvojitým okřídlením, k tomu také jiné se čtyřmi křídly, dvěma obličejí a jedním tělem a dvěma hlavama. Ženy i muže dvěma přirozenostmi, mužskou a ženskou; dále potom jiné lidi s kozími stehny a rohy na hlavě. Jiné s koňskými nohama a další s koňským zadkem a zepředu lidských postav. Vyrobili (zplodili) také býky s lidskou hlavou a psy se čtyřmi těly, jejichž oháňky měly tvar rybích ocasů a visely jim ze zadků. Také koně se psí hlavou a jiné lidské bytosti, jako specifické obranné obludy (viz Chaldejci vzpomínaný člověk - štír...). K tomu i mnohé dračí zrůdy i řadu zázračných bytostí pestrých druhů a navzájem různě tvarované. Jejich obrazy pak vystavovali a opatrovali jejich služebníci - kněží a zasvěcenci, jeden vedle druhého, v chrámu Béloze.“*

Kněží a vědoci zasvěcenci? Jen neupřímní hierofanti, značáři a rezidenti unikátních vetřelců! Mající z utajování skutečností nemalý profit! Ač měli být silami hospodařícími ve prospěch lidského společenství, stali se silami zkázy a nezměrného lidského utrpení.

Poznámky pod čarou:

Chyméra - uměle zhotovený tvar (nesourodá bytost), jenž je genetickými inženýry porůznu poskládán z geneticky odlišných buněk, kde každá buňka má svou vlastní samčí či samičí identitu, což vykazuje hrubé narušení a znásilnění Tabulek osudu planety Země.

Kým, kde, kdy, proč a v čí prospěch?

Kdo na této, ještě nedávno v širém okolí nejnplodnější planety, z dávna financuje a provádí tak bizarní genetické experimenty, aby i hrubým způsobem útočil na platné univerzální kony Geneze, při nichž byly a dodnes jsou vytvářeny hybridy zvíře-zvíře, zvíře-rostlina a zvíře-člověk.

Obr: Chyméra vyvržená na břehy Sachalinu v roce 2015.

Kdo je autorem? Rezidenti unikátních vetřelců? Titíž, kteří vyrábí chyméry a geneticky mutované potraviny, ale i nevlídné zákony, tlačené údajně lidsko právními organizacemi? Účelově smě-

řujícími k úpadku lidstva? Kdo v tentýž čas vyrábí dějinné chyméry, falšující, překrucující a zatajující skutečné dějinné události? Rezidenti unikátních vetřelců?

Sběř a zemští škůdci?

Ač jejich posláním měla být péče o předky svěřený díl rodné země, i rodově sdílených hodnot.

Stali se však ničiteli, rozkrádači a rezidenty strany Odporné.

Enki - Pán nebes a Země. Akkadsky Ea - přebýval v Eridu (Abu Šahrajn v jižní Babylónii), centrum uctívání draka Enkiho. Jeho zrození a příchod na Zemi je určen obdobím, kdy na noční obloze zavládlo znamení Býka a Polárkou se stala hvězda Thuban ze souhvězdí Draka (Draconis), tedy cca v roce 24 000 př. n. l.

Podle dochované legendy, na samém počátku, v čase Enlila, vládl pouze mořským hlubinám, kde se společně se svými nehezkými pomocníky ukrýval, pilně sledující hladinu nálad, aby se čas od času vynořil z Erythrejského (Arabského) moře, co Oanes, s cílem, nikým nepozorován, pod cizí rybí vlajkou, vybudovat na pevnině svoji první výchozí pozemní základnu. Ještě však uplyne ve vodách Eufratu a Tigridu mnoho vody, než nadejde čas a prohlásí se za Enlilova mladšího bratra a Pána chaldejských čarodějů, aby opanoval východ i západ Země. Zatím, co Anu a Enlil bídně zahynou na Marsu, překladišti zlata, otroků i bůhví čeho ještě.

Jedna z neadresných legend temného dálnověku obsahuje vyprávění o konci časů, kdy moc globální Bestie dosáhne až k temným nebesům, aby celosvětovým terorem, drancováním Země, urychlila všeobecný úpadek lidstva. Tehdy čip - šelmostrojek Bestie konečně zvládne biometrické odečítání dat zbytku nesourodého obyvatelstva. Nastolený systém, ve své nejpřirozenější zvrácenosti, nastolí kriminalizaci nejvlastnějších myšlenek lidského ducha, lidských citů, pocitů sounáležitosti, kriminalizaci emocí, touhou vymazat veškerou kauzalitu (příčinnost) dějů. Tehdy, až se zbytek obyvatel planety opět vejde na dubový lístek, nadejde den příchodu Vítěze, který byl na počátku věků zrozen na Vyšehradské skále, aby se, dle téže legendy, ale i podle predikce Amalthey, predikce jež tak děsí nesličné duchy, opět vrátil. V neúprosné době dalšího Temna, kdy i kameny promluví.

DEN MLUVÍCÍCH KAMENŮ

Mluvicí kameny, se schopností biometricky odečítat charakteristickou DNA i osobitou frekvenci náhodných kolemjdoucích?

S funkcemi podobnými, jakými v pohádkách Slávů prospívají kameny na rozcestí. S orientací stejně výtečnou? Mluvicí a písíci orientační kameny? Nechcete-li podlehnout polovičnímu kouzlu pak, chcete-li... Inteligentní a predikující turistické značky starého, dávno, velmi dávno (v roce 20 350 př. n. l.) zmizelého světa. Se široce rozprostraněnou představivostí popisují možný chytrý preslovanský rozcestník, se zpětnými vazbami na jiná, stejně účelově podobná zařízení. Nalézající se nejen na rozcestích, která starověrečtí Slované pokládali za důležité oblasti, zcela jasně určující další nevratný sled událostí. Vlastně intervenční body, které umožní zásadní změny příčinností, odvozeně i důsledků. Změny nezávislé na

předurčené sudbě pohádkových sudiček, kmotřiček. Nikoli však na úkor svobodné vůle uživatele, jak bychom se, zpracování trockistickými politology, či mediálními politruky, marně domnívali.

I když s jistou predikcí možného vývoje událostí:

Bylo nebylo, jede Ilja bohatýr (Ilja Muromec, jindy sám Pěrun) širou Rusí, až dojede k rozcestí se směrovým kamenem. Ano, ano - na kameni se objeví nápis:

Vydáš-li se vlevo zahyne tvůj kůň (země prosta žírných pastvin a napajadel). Vydáš-li se vpravo zahyneš ty (oblast plná násilí a loupežníků). Vydáš-li se přímou cestou, budeš sám sobě za hlupáka. Bohatýr chvíli přemýšlí, pak popoháněn zvědavostí, vydá se cestou přímou.

K večeru dojede do Černého lesa, kde v chaloupce, možná na muří nožce, přebývá Baba Jaga. I zaťuká oštěpem na dveře, či nevím jak, slušně pozdraví a požádá o nocleh. I ty buď zdráv Iljo bohatýre, říká „pohádkově“ ošklivá Baba Jaga. Můžeš si dokonce vybrat. Buď se vyspíš se mnou, nebo s mojí dcerou. Odmítneš-li našich pohostinných služeb, můžeš se vyspat v seníku. Ilja nahlíží vybavenost Baby Jagy, a vidí se mu, že nejlépe bude vyspat se na seníku.

A tak se i stalo.

Ráno Ilja vychází na dvorek, kde jakási úžasně lepá krasavičce váží vodu. Slušně pozdraví a ptá se, kdo že je. Jsem dcera Baby Jagy a kdo jsi ty statný a krásný mládenče? ... Já? Ajaj...Já jsem ten největší hlupák na světě, odpoví Ilja Muromec...

Netajím se, že jsem motivován zprostředkovanou nabídkou příběhu Tvůrci křídel, ale zároveň zděšen náhledem Dr. Andersona, jenž se prý podílel na výzkumech, s ústředním tématem.

Převratných objevů Tvůrců křídel (Wing Makers). Týkajících se nejen „zvláštního způsobu cestování časem“. S možností měnit kdekoliv a kdykoliv dějinné příčinnosti (kauzalitu dějů). Vniknu-

tím do vybrané časoprostorové kauzality skrze intervenční bod. Tam pak vymazat psychoelektronickými zbraněmi, ale i vyvolanými neshodami mezi jistými vybranými skupinami, konečně i vraždami, jakoukoliv příčinnost dějinných událostí. Včetně paměti hlavních protagonistů, kteří jsou v palebném kříži současných pánů situace na Zemi, známých co Globální Elita. V tomto případě útokem nasměřovaným na jakési uměle sestrojené a nanejvýš dravé biosyntetické nosiče duchovních andělských bytostí, vyrobených prý Luciferem Silným protivníkem religiozně nesmiřitelného uskupení biblického křídla GP, který pojal neblahý úmysl opět navštívit Mléčnou dráhu, naši domovskou Galaxii. Nakonec Zemi, kterou prý chce, svými dravými biosyntetickými, andělskými bytostmi infiltrovat, a navíc i skrze OSN ovládnout. Aby zde, na naší planetě, v časovém intervalu 2001 až 2011, vytvořil svoji ústředně řízenou globalizovanou vládu. Tomu se musí, podle Dr. Andersona, zabránit likvidací pocitů vlastenectví, jakýchkoliv rodinných a sociálních vazeb, rodových a národních sounáležitostí.

Je prý nutná okamžitá destrukce národních států psychoelektronickým vymazáváním dějinné paměti, podřízení se novým, leč lichým náhledům na historii lidstva. Vše násileno a hlavně urychleno v zásadní dehonestaci, vlastně kriminalizaci tisíciletými zkušenostmi prověřených hodnot. Restriktivními opatřeními snížit, až o 90 %, počty veškerého obyvatelstva, přičemž nevzdělanost a nevzdělatelnost musí skokově dosáhnout úrovně zaostalého multi-kulti foederáta z otrokářských dob Římské říše, podrobených, vteřinu od vteřiny, okamžité kontrole biometrickým odečítáním skrze podkožní nosiče dat.

Jiné cesty prý není.

Jako první z nejnutnějších kroků obrany planety, účinně vzdorující agresí andělských mimoňů, vidí alias Dr. Anders okamžitou eliminaci všech nositelů nevíтанých emocí (vlastenců, extremistů, xenofobů, homofobů, rusofilů, neonacionalistů, atd.). Vše ve prospěch podřízenosti tzv. Globálním elitám, banksterským

vrtochům NWO, zastřešujícím nelidské všeplanetárně uznávané otrocké pořádky.

Není-li to velmi prosté, již z dávna naučené protiřečení jednostejnou religiozně d'abelskou metodikou?

Vzpomínám na ukrajinského leninsko trockistického, vrchního lidového komisaře, který ve jménu prosazení internacionalismu (komglobalizace). Pod budovatelskými hesly o potrestání nebezpečných nacionalistů, již tenkrát nechal nemilosrdně vyvraždit až 6 milionů Ukrajinských obyvatel (Slovanů).

Včetně dětí. Odvolával se na Stalina.

Věř, kdo můžeš.

Jak je z dějinných událostí patrné, není tzv. Luciferova aktivita vůbec otázkou roku 2011, aniž jeho dravé biosyntetické andělské rasy. Vymykající se svojí DNK centrální kontrole, říká někdejší zpravodajce ACIO Dr. alias Anderson.

Jedná se totiž o velmi věrohodný příznak vyprávění o události podstatně časnější. S nejpozdějším datem první uměle vyvolané potopy krve.

Jedna z podivností, kterou na nás Dr. Anderson vybalil, je celkem zajímavě popsána schopnost běžného lidského jedince vidět, či dokonce pronikat za rozhraní oddělených časoprostorů. Ač staletími násilně potlačovanou základní vybaveností lidského ducha, dnes militantními kruhy tajně zkoumaná a využívána skrze schopnosti dálnovidců.

Ti snad pronikli i do strategie určeného Luciferova časoprostou. Tedy i do oblasti Luciferovy domovské galaxie M51 (v Honících psech) s úkolem vymazat, ve spolupráci v nerozborném přátelství s našimi přáteli, negativními Šedivci (Asury, Kostěji), kauzalitu dějů Luciferova teamu. Přesněji: Totiž jeho myšlenku, navštívit naši Galaxii.

V této souvislosti nelze nepřipomenout, že v roce 1917 „Zjevení ve Fatimě“, jež je dodnes prezentováno, jako zjevení jedné nejvyšší z religiozních protagonistek NZ, mající i v mých očích

neobyčejnou autoritu, na tvrdo hovoří (již v roce 1917) o proniknutí Satana, nejen do římsko katolické církve. Pokud nenastane změna, změna v myšlení lidstva, objeví se trestající ruka jejího syna. I podle JA - Vítěze a soudce.

Jakkoliv se mi dostal do ruky i rozporuplný text téhož poselství: „Trestající ruka mého syna Pěruna“.

Je-li to vůbec možné?

Připomeňme si, že Dr. Anderson, původně speciální pracovník a univerzální překladatel, který zdupkal z dosahu tlapek ACIO (součást projektu Ancient Arrow Starověký šíp), ale také mimo dosah služeb, které s nikým, ani sami se sebou, nekamarádí, tedy tentýž Dr. Anderson klade Luciferův brloh na jednu z osamělých planet Galaxie M51, v Honících psech.

Avšak... Podle vždy téměř uspokojivě, ač ve prospěch jiného režimu pracujícího, leč proto i dobře informovaného, pana Levašova, je M51 domovskou galaxií všeslovanských veličin Živy (Dživy) a jejího manžela Dažboga (Dajboga, Dajboha, Bohdala, Bočana atd...). Nebude na závadu si připomenout, že Pěrunic Dažbog je synem Pěruna, opeřeného archanděla a velmi tvrdého vymahatele univerzálního, odvozeně slovanského Pravi (práva) silou a mocí.

Náhoda?

Není to rok 2001, či období do roku 2011, kam lze s úspěchem datovat vstup Zlého fenoménu na planetu Zemi. Aniž podvržený pád Bastily s Robspierrovou hrůzovládou ministerstva „Pro všeobecné blaho lidu“.

Ano, jedná se o podstatně časnější vstup, který se táhne jak krvavá nit z dob virtuálního (matrixově, pod cizí vlajkou existujícího) Římského Imperia. Ale i z dob mnohem časnějších.

Co mne utvrzuje v pochybách o internetové Thing tankové misi, jednoznačně pracující nejen ve prospěch všeobecného rozvratu východních kolonií, ale i ve prospěch desinformační kampaně o Wing Makers (Tvůrců křídel). Zatímco Dr. Anderson,

stále v poklidu unikající trestající ruce spravedlivé Oceánie, vyrazuje při kafičku jedno z nejtemnějších státních tajemství dobře utajených vládců světa, v tomtéž období se Mr. Snowden právě třese o svůj holý život. Ač propíchl mnohem více i menší tajemství. O patologickém šmírování, které se vlastně propíchl samo sebou. Dávno před vstupem mise pilného agenta Snowdena.

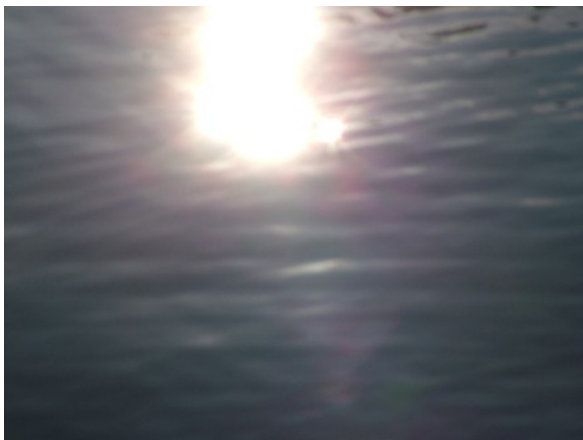
Kolonie Země?

I takové hlasy se objevují v souvislosti s výskytem zvláštních jevů, avšak v kolísající vypovídající hodnotě.

Při nízké věrohodnosti příznaků. Což je povětšinou ukázkou zatuhlé metodiky duchovní nouze rezidentů ve službách moci nemocných.

Při svých toulkách jsme viděli i takové jevy, které považujeme jednak za prostý náhled za rozhraní naší dimenze, jednak za dokonané průniky mezi naší realitou a dimenzí, nám obecně, díky utajovaným skutečnostem a mezerami v osnovách (nejen našeho servilně poplatného školství), za zcela nepřístupnou. Ačkoliv nepřístupnou, přesto tak naprosto stejně reálnou.

Se vši parádou, v úrovni relativistických dějů.

*V době minulé, tak jako i dnes zázrak se stal,
čas náhle zkolaboval.
Či virus zbloudilý šotky své oživil,
by program bezchybný tak náhle pochybil?*

MOŽNÉ PRŮNIKY DIMENZEMI

I když nelze neuvažovat plazmatickou holografii (viz Zjevení). Jakkoliv smysl takového konání mi zcela uniká, neuvažuji-li možný podraz nazvaný Modrý záblesk (Blue Beam). Neboť religiozně motivovaná Zjevení, sama o sobě, neřeší samou podstatu našeho snažení: „Kde se sakra stala ta zásadní chyba“? Tedy prvotní nekalé impulzy příčinnosti dějů, které ve svých součtech dávají dnes sílu Thing Tankovým neznámkům i duchovní nouzi, aniž jejich bídně zaštitěná argumentace má v úmyslu, kdy převýšit nulovou hodnotu přirozeného lidského poznání.

Naopak, z jejich hraného privitizmu jasně září vůdčí myšlenka zhola cizorodé „matky“. Nikdy již nesmí být lépe.

Přiznávám, že pátrám v dostupné literatuře (vždy vydané hluboko před rokem 1973), zda se podobné jevy, v blízké, též dávnější minulosti, nevyskytovaly rovněž. K ucelenějšímu náhledu jsem si vytvořil odkazy v logické, či blízké návaznosti, které nyní opět vybírám ze svého archivu a předkládám. V lehce nadneseném projevu. Abych nejen sobě, ale i čtenářům, usnadnil vyhledávání. Podle zájmu i nezájmu ponechám přístupy, či naopak opět stáhnou, v krátkém časovém intervalu, z webového oběhu.

Považuji za nutné potvrdit, ač jsem dalek vnímat Tvůrce křídel jinak, než jsem učinil, že mne jmenovaný sporný spis upoutal svým náhledem na tajně, snad již i zaužívaný psi-technologický způsob proměny kauzality dějů, ale i samotnou představou rozpro-

straněnosti dílčích okamžiků v časových strukturách, kdy v souladu s mayským viděním je budoucnost, přítomnost i minulost stále v dokonalém zákrytu. Aniž byl nevzat do úvahy horizont událostí, průběh SČ i čáry univerzální (UČ) a zásadní postulát, že semenem Universa je bezesporu relativita času. Zároveň vše v duchu porovnávám s podobnými zprávami „O pronikání skrze časové, či dimenzionální rozhraní“.

V konfrontaci s dalšími, málo pravděpodobnými, nicméně pozoruhodným způsobem popisovanými zařízeními (Hexahedron, Lookingglas, Tezcatlipocovo Dýmající zrcadlo, atd...), abych (sám pro sebe) vymezil, co skutečně lze a co je jen rafinovaná udička.

Potvrzuji, že jsem duchovně spřízněn s náhledem na Herčík Borůvkův model průmětu našeho 3D světa i života z vyšší dimenze do 3D modelu. Navíc poplacen mnohým motivujícím myšlenkám NZ, fenoménu naší rodné země jménem Břetislav Kafka a Jan Ámos Komenský.

Tvůrci Křídel, přesněji odborník s pseudonymem Dr. Anderson, hovoří o biosyntetických dravých bytostech, uměle vytvořených technologickou singularitou, co nosičů andělského ducha (vyšší forma bytí), viz odkaz na článek „Technologická singularita“, včetně cílů jejich vůdce: Vytvořit jakési dravé sršání společnosti, řízené nikoli vůlí svobodného ducha, nýbrž jednotnými signály „matky“.

Nelze nevidět, že se v této podivné hře na tajemno, v průběhu dějin, jisté podivnosti skutečně vyskytovaly. Průběžně i náhodně monitorovány. Bezesporu i určitými mocenskými nástroji zkoumány a s nimi i možní náhodní svědkové, či jen nic netušící kolemjdoucí. Jakkoliv se průzkum bojem většinou zvrhl v bohaprázdné orgie deviantů i možných deprivantů. Nyní se obracím také k nomenklatuře Svaté Inkvizice. Mocenskému nástroji majícímu, za jakoukoliv cenu, jít až do nejkrajnějších mezí zlověstného počínání s plnou surovostí připravených dogmat, vytlačit s krví mučeného i jeho absolutní „příznání“. Nedělejme si iluze o svém

hrdinství: Důmyslně nasílené bolesti, přinutí zkoumaný subjekt vydat jakoukoliv, byť fantasmagorickou informaci. To si upřímně přiznejme, mučitelům na výsledném postpalečnicovém zdravotním stavu oběti vůbec nezáleží. A již vůbec na pravdě.

Spíše na nasílení moci, která vypracovala tuto neobyčejně zrůdnou metodiku, jak urychleně nastolit své snové bezzákonnosti (Konečné řešení.). A to tak, aby při vysokém možném stupni surového mučení, směřovala vždy k fyzické devastaci i úplnému zhroucení oběti. S jedinečným cílem: Navýšit svoji moc v bezzákonnosti. Viz metody kata řízeného nesvatými Svátými otci Sváté Inkvizice římsko latinského ritu. Aby mučená oběť, po předchozím rozsáhlém šmírování řekla přesně to, co viděla mihnout se v očích nesvatého svatého inkvizičního úředníka, odvozeně svého mučitele. Aby řekla i to, co nikdy, ani ve snu, netušila... Není tedy náhodné, že tajné služby pečlivě studovaly tyto surové praktiky přímo u pramene (ve Vatikánu), či z dochovaných smolných knih, které si doslova bažily v tak hrůzném a do nejmenších podrobností popsaném utrpení, že z rozřesených zápisů bylo patrné, že zapisující písaři omdlávali hrůzou a bývali nahrazováni odolnějšími z řad přítomných kněží. Odborníkům z řad tajných služeb se očividně systém „Kladivo na čarodějnice“ velmi zalíbil. A jaký div, že zanedlouho po oné studii došlo k uzákonění středověkého mučení.

Překvapivě i v časech vysoce „demokratického“ třetího tisíciletí. Nejdříve jakoby na přechodnou dobu, neboť „okolnostmi“ vynucený logický jev.

A jakmile si lid opět zvykne: Mučení může být potvrzeno ustavenými zákony. Navíc s tučně vypsanou výjimkou, vynucující si bezbřehou beztrestnost Temné strany. A to je prosím také ta laskavější, připusťme že i lidštější tvář Bestie, směřující své pohledy ke zvláště ustrojeným vizím.

Skrze Zjevení nepravých religiozních protagonistů, ale i ke všem podvodným čachrům s „Konci světa“, energiemi „zdarma“, mimozemskými stvořiteli atd... Když hnacími mechanismy „udrži-

telnosti života, ve skutečnosti směřují proti samé udržitelnosti života na této planetě.

K našemu překvapení se jedná o proces prolínající se pod falešnou vlajkou mnoha tisíce lety. Dosahující dnes za brány současného obecného poznání i obecné vzdělanosti. Nasílené strachem a naučenou nevědomostí, odvozeně i vlastní neschopnosti samostatného zpětného rozboru (analýzy) logických položek, které jak slupky cibule postupně obnaží své původní skutečné jádro.

Aby naopak syntetickou cestou (skládáním kamínků mozaiky) byl určen kamének pravý a mizerný odhozen.

Je jen na vážených čtenářkách a stejně vážených čtenářích, zda s námi souhlasí, či nikoli.

Používáme totiž vzájemného porovnávání logických sestav mezi eposy, legendami, slovanskými pověstmi, ale i pohádkami na jedné straně, když druhou tvoří současné vědecké a archeologické znalosti. Jednou z rozhodujících částí našich úvah je i srovnávací mytologie.

S obecně srozumitelnou příměsí fyziky, elektrotechniky, mechaniky, termomechaniky atd. Také mírnou znalostí dějin i velkou snahou o pochopení prošlých historických událostí, směřujících až k počátečním kořenům života na naší planetě i ve Vesmíru.

*Kam padá déšť, kam prchá vítr?
Do srdcí znavených prýští,
tak jako za bouře vichr vše bral
do srdcí zraněných chaos se dral.
Co čeká příští...?*

Názor Jörg Lanz von Liebenfelse, publikovaný v roce 1905 (ve Vídni) v díle nazvaném „Theozoologie, tradice sodomských doupat a elektronových bohů“, který se přiřadil k nosné alternativní ideologii fašistického hnutí v Německu o nadřazené germánské rase, jež může být zajímavá ohledně našeho pátrání po možných souvislostech...

Tento Rakušan totiž nabyt téhož radikálního přesvědčení, co sama vítězná entita při likvidaci Sodomy a Gomory: „V sodomských doupatech, pod dohledem Enlila a dětí Anu (Anunnaki), nemravného zloděje Tabulek osudu planety Země, se mísilo lidstvo s lidoopi“. Na rozdíl od mocné elektronové rasy bohů, množících se energií podobnou elektrické energii (Ve skleněných nádobách, s použitím elektronického systému?). Tito mocní elektroní bohové a jejich kloni, tedy „čistí úrijci“, přicházeli na tuto planetu z dalekých, nikoli jasně určených mezihvězdných prostor. Je prý jejich svatým právem... a nyní pozorně čtème: Očistit lidstvo, tuto planetu od národů nižší úrovně (pocházející z mísení lidstva a lidoopů, viz Rh+, tedy jasně „opičí faktor“), nepocházející z líhně mocných elektronových božstev. A zároveň... Mimo euthanázii postižených a nemocných, navrhuje kastraci mužů nižších ras.

Připomeňme si, že původní Vikingové (ve skutečnosti však Y DNK Hs R1a) a později i ti, co se mylně domnívají být Germány ve smyslu němectví, uctívali vzdušné bohy velké Assy. Bojující ve vleklé hvězdné válce světů na straně Hadích Asurů, nám známých nosatých Greys, Šedivců, titíž na straně vazalů a předvoji Dragonů z Alfa Draconis.

*Oblaka v olovnaté šedi,
tak nepodobná blankytnému nebi
jak závaží podzimní den tíží.
Vlny děsivé - pletenec časů.
V propasti bystřin - svítání Ďasů.*

SODOMSKÉ CHATRČE A ELITA LIDSTVA

Ačkoli by se na první pohled zdálo, že je život na této planetě dostatečně zabezpečen poměrně slušnou paletou rozmnožovacího systému, s mnoha důmyslnými variacemi, věrohodné příznaky vypráví, že nejsou spokojeni všichni. Odborníci na šíleno, společně s genetickými inženýry, jsou zdávna přesvědčeni o nevyhnutelné nutnosti pořádně napravit přírodu „hlavu“.

V oblasti, kde se mnozí smilníci cítí být nanejvýš povolání odborníci, není až tak jednoduše průchozí, jak by se na první pohled zdálo. Zvláště uvážíme-li, zásadní podivnost: Jakási neadresná skupina dědičně vládnoucí oligarchie si průběžně silovými prostředky vynucuje své zvrhlé, nanejvýš úchylné představy o své vyvolenosti být elitou lidstva. A právě Geneze, ze zákonů Univerza vyplývající přirozený systém tuzemského rozmnožování a smyslu- plné udržování ustavených životních podmínek, může být jednou z mnoha možných metod poměřování i vyhodnocení minulých dějinných událostí odehrávajících se na této planetě.

V následujícím výčtu očekávaných technik množení programově opomeneme množení prostým dělením, či množení flóry, která se skrze semena, ptactvo, vítr, hmyz i řízkováním postarala o jeden z největších zázraků nejplodnější planety v širém okolí.

Se všemi přirozenými příznaky, které současný gender fa-

šizmus účelově považuje za sexuální harašení. Aniž licoměrně obviní z téže očekávatelné přirozenosti jediného samečka z celé plejády tvorů a tvorečků na celé planetě.

Prozatím nebudeme uvažovat ani vliv Slunce, či Měsíce na systém rozmnožování. Jak již bylo řečeno, způsob množení na této planetě je (respektive donedávna byl) zabezpečen nejen mnoha variantami, ale i rozmanitými technikami početí nového života nevídaného počtu forem. Tak jak je okolnosti a příroda sama, postupem času přisoudila jednotlivým druhům.

Od hermafroditních (oboupohlavních) plžů, přes množení využívající specifické vodní prostředí, až po dokonalejší způsoby, jež umožňují do jisté míry, eliminaci nežádoucích genů při vzájemné a spíše nedobrovolně radostné spolupráci dvou jedinců různého pohlaví.

Za předpokladu, že je, minimálně jednomu z nich, povoleno již výše jmenované sexuální harašení! Jež není ničím jiným, než vzorovou ukázkou samečka, jak skvělé a čisté jsou jeho zdravotní záznamy, co nositele genů budoucího páření. A jakou úžasnou genově vyspělou databází právě disponuje. Jedná se o důmyslný systém, ve kterém se většinou samci, hnáni interními chemickými pochody, zúčastňují pravidelných konkurzních řízení, aniž movitý strýček sehrává jakoukoliv podpůrnou roli.

Přejdeme mlčením nejen techniky početí, ale i zcela konkrétní nepřirozené snahy individuí vytlačit člověka mimo smysluplnou Genezi a vlastní přirozenost.

Věnujme spíše pozornost způsobu zrození nového jedince.

Přičemž živorodící mechanismus kopíruje v matečném těle matky, tytéž fáze vývoje nového jedince, jaký probíhá u sneseného vejce.

Metamorfóza - proměna v životaschopného jedince může probíhat jednak uceleně uvnitř nositele života, či naopak vně.

V prvním případě se rodí nový živý tvor, jenž je většinou téměř věrnou kopií původního, v rámci genové vybavenosti rodičů.

Druhá alternativa má naopak další variace, jež označujeme zhruba, jako dokonalou a nedokonalou metamorfózu.

Při dokonalé se z vajíček líhnou larvy, či housenky, nikterak nepřipomínající dospělé jedince a vlastní přeměna se uskuteční až v období zakuklení.

Při nedokonalé proměně se, z vajíček vylíhnuté larvy (nynfy), sice podobají svým bezprostředním předkům, nicméně jejich úplné podoby dosáhnou až po několikerém „svlékání“.

Jiným způsobem zrození je přímé „vyklubání se“ živého a relativně hotového jedince z vejce. Ale i zde je mnoho variant, jež nás ponechají, pro tuto chvíli, v naprostém klidu.

Vědecký svět nás po celá desetiletí přesvědčoval o tom, že se dávní jurští saurové rodili z vejce, přesně tak, jak to dodnes činí někteří například hadi, želvy, či krokodýlové. Nalezená obří vejce nehovořila, ani nemohla, o jiné alternativě. Metamorfóza, tak charakteristická pro obojživelníky, nepřicházela, dle ideoučenců v potaz. A přesto se objevily jisté indicie, stejně tak překvapivé, jaké jen může obsahovat právě sbírka kamenů pana Cabrery. Jeden z desetitisíce kamenné databáze ukazuje celý cyklus zrození nejdravějšího z dravých stegosaura, od páření, snesení vejce, vylíhnutí larválních plazů, až postupnou přeměnu v dospělého jedince. Vývojový cyklus připomínající spíše vývoj pulce v žabu byl „naštětí“ vědeckým světem razantně, jako podvod odmítnut. Včetně ostatních nabídek Cabrerových kamenných archiválií. Prozíravým důvodem onoho odmítnutí je neexistence byť jediného očitého svědka komentujícího anglicky dávné události z před více než 65 miliony lety. Zkrátka, některé nálezy jsou velmi radostně vítány, jiné autoritativně naopak. V souvislosti s technikou plození a rozmnožování, lze potvrdit, že jakákoliv eugenika praktikovaná na

lidském druhu je stejně tak nesmyslná, jako množit se v baňkách, jen proto, že šílený stínový systém použil veškerých bio & chemických prostředků k razantnímu snižování počtu lidského druhu, neboť měl hrůzu z hříšné lidské plodnosti. K témuž účelu bylo při pokusech na lidských bytostech nejen zneužito genetické inženýrství, ale i soustava elektronických mega databází, již od narození vyčleňující méně cenné kusy. Výsledkem těchto hrůzných myšlenek bylo trvalé poškození genetického fondu kdysi zdravých rodů, zrození deformovaných dětí a mediální volání po fašistické euthanazii.

Hoříme-li o poznávání souvislostí, je nutné si připomenout ty mimozemské entity přicházející do úvahy při možném podílu téhož. Když Prastaří z prastarých vysublimovali do svých vyšších dimenzí, objevila se v našem prostoru D3 entita z D4 trpící degenerativním nedostatkem vlastního druhu, zaviněným zřejmě dlouhými pobyty v kosmu, omezenými počty vyplývajícími z nedostatečného prostoru při kosmických přesunech, dlouhověkostí ve stádiu vegetace a zejména neustálými genetickými pokusy na vlastním druhu. Při použití cizorodého genetického materiálu.

Lze předpokládat, že na tak překvapivě plodné planetě, jakou Země donedávna byla, používali se účastníci mimozemské entity, jak v minulosti, tak i v současnosti, ve styku s lidskými bytostmi tohoto i minulého světa, následující taktiku „spolupráce“ při množení a klonování svého druhu.

Partenogeneze: Rozmnožování bez oplodnění vajíčka je skutečností, že mimo dědičné geny se vybavenost jedince odděleně šíří i ženskou buňkou - mitochondrií.

Mitochondrie je semiautonomní organel obsahující vlastní genetickou informaci - mitochondriální DNK (mtDNK), jež je nositelem tzv. maternální dědičnosti, tedy pouze po linii matky. Tato skutečnost sehrává roli v genetickém inženýrství při výběru, či eli-

minaci některých nežádoucích vloh jedince. Připomeňme si Entity Marduk, Jehovah, Elohim, jež neměly v mužské linii Lota, o tyto vlohy, šířící se jen v ose ženské linie, valný zájem (viz smutný osud nejen Lotovy ženy, ale i jeho dcer). Není tedy náhodou, že náboženskou segregací a prosazování méněcennosti žen, se vyznamenal nejen raný judaismus. O to více nástupnické křesťanství, ale i všechna odvozená náboženství.

A k mému uvědomělému překvapení nejen tajné i netajné elitní, ale i prachobyčejné mužské spolky.

Z nepříčetných politicko religiozních tlaků, propagujících homosexualitu a transexualitu, naopak potlačující všechny přirozené lidské, navíc přírodou dokonce i očekávané aktivity, lze vyčíst, nejen na která božstva byla ve skutečnosti orientována Sodoma Gomora. Ale i která vzývají současné pseudoelity lidstva.

Zda byla, či nebyla? Tenkrát tím božstvem měla být sumerská Inanna (perzonifikace Venuše), jež sestoupila z nebes do chaldejsko babylónských eposů i legend, když ve vodách Eufratu opustila své vejce neobyčejné velikosti, aby ovládla daný prostor pod jménem Aštarta (Easter - Východ). Připomeňme si ten zásadní dějinný okamžik: Stalo se tak přesně na počátku lidského věku. Jakkoliv se zdá být časování na štíru s očekáváním přesného atomového chronometru, po krátkém strpení bude celý nevládně vyhlížející nesoulad, alespoň částečně napraven.

Inanna - Aštara (Aštarta), na jejíž počest údajně vládl ve jmenovaných městech kult sodomie a transsexuality, stanula na raném piedestalu jako božská patronka Partenogeneze. Vzhledem k rozmnožovacímu systému entity, ke které náležela. Rozmnožující se bez oplodnění vajíčka samčími spermii. Náboženská dogmata uctívající kult Inanny, údajně požadovala oddělení mužů od žen. Zejména při oslavách bohyně bylo prý vyžadováno kulturní praktikování mužské homosexuality a transsexuality. Což

bylo v rozporu se zájmy vítězí entity, jež do blízké budoucnosti naopak propagovala sice podobný apartheid - oddělení žen, avšak vyřazení mužského elementu nepřírozenou sodomií považovala za trestuhodnou opovážlivost. Zřejmě názor, reprezentovaný řekněme odlišným rozmnožovacím systémem, ve kterém se předávání vloh lidskému jedinci skrze ženskou buňku mitochondrii zamítá jako nanejvýš zavrhnutíhodný, co prostředek „ukydaných bohů z dob Zlatého telete“. Z období před rokem 26 000 př. n. l.). A tak, přestože v úrovni přirozenosti páru lidských bytostí, v tomto směru žádné nebezpečí nehrozilo, vítězné jednotky dávaly jasně najevo, kdo je tu pánem. Jinými slovy: Vše se odehrávalo jen v úrovni bezprostředních zájmů mezi sebou soupeřících venkovních entit.

Vítězná entita pak proslula, skrze teamy zasvěcenců a kněží, prosazováním patriarchátu na úkor přirozeného matriarchátu. Což se stalo na dlouhý čas nosným, neboť posvátným při šíření např. římsko katolických dogmat. V této souvislosti, jakkoliv důvodů bylo hned několik, a nelze popřít prvotní potřebu zakládání čistě mužských řádů, v přísném oddělení od žen. V tzv. několika účelovém „celibátu“. Aniž si nepovšimneme tezi svatých otců o sexu bez lásky. Styk mezi ženou a mužem byl doporučován jen, co ojedinělé spojení za účelem početí nového života. Přičemž tím rozhodujícím elementem musel být muž.

Mohu se mýlit, ale zdá se, že se jedná o jeden z typických příznaků ozvěň hadích a dračích kultů. U nichž k páření probíhá pouze v jistém časovém intervalu. V krátkém období říje. Přičemž nutno připomenout základní stavební kameny patriarchátu: Každá samice saura nalézající se v domnělém rajonu samce mu beze zbytku náležela. Samec saura byl v čase páření neomezeným vládcem teritoria.

A nedělejme si iluze, že v přítomní zpovědnice, vševědoucí římsko katolická církev nepátrala po neposlušných a sexem posed-

lých, tedy protivnou stranou (Satanem) inspirovaných rebelech. Bohužel, ani protivná strana (v tomto případě zřejmě reptoidní Šedivci) to neuměla lépe. Pouze ocelovou jehlou do břišních dutin (výběr ženských vajíček). Z téhož konání bychom mohli, pro tento krátký okamžik, usuzovat, že stranou (zdánlivě) poraženou byli v „Sodomě a Gomoře“ a odvozeně i ve starém Sumeru nikoli Anunnaki, nýbrž vzdušní Asové (Asurové).

Právě pátráme a přiznávám, že si někdy zoufám nad ideu propletenci, uspořádanými v rámci programového překrucování dění nejen na naší planetě, v širém okolí Země, ale i českých dějin. V souvislosti s nenáhodně, leč triviálně pospojovanými příznaky, jasně směřujícími do podivného a nelidského světa „nových a zcela odlišných pořádků“, s přesně vymezenými ataky dravě útočícími na lidskou podstatu i skrze přirozený rozmnožovací systém.

Jiným vynuceným věrohodným příznakem, který z minulosti Země, při krádeži genetického fondu (genetické manipulaci nedílné části tzv. Tabulek Osudu), musíme uvažovat i krev vybraného mužského jedince.

Přesněji: Seskupení genů DNK, které zabezpečí, při spojení s ženským vajíčkem, předpokládané vlastnosti nově vzniklého jedince. V jasně požadované jakosti.

S výsledným produktem jsme se seznámili, krátce po vzpouře Anunnaki. Při stvoření prvního člověka v Chaldejsku, jenž měl za nižší bohy vykonávat namáhavou práci při hloubení zavlažovacích kanálů. Jakkoliv se zdá být personifikace Jitřenky, Venuše, entita Inanna - Ištar genově spřízněna spíše s poraženými chaldejskými bohy. S charakteristickými rysy použitelné rozmnožovací metodiky.

Partenogeneze + krev zabitého boha.

Genetická manipulace připomínající spíše genetické manipulace vodních Nágů. Přesněji genetický trik vodní bohyně

Derkéty z Askalonu. Partenogeneze + krev zabitého mladého lidského samce. Či naopak čistou partonogenezi božské matky Orjany (Orchany), která kdysi dávno sestoupila z nebes ve zlatém vejci. Přiharašila z dalekého vesmíru do oblasti legendárního Tiahuanaca (dnes u jezera Titicaca), aby porodila několik desítek pozemských potomků. Bytost, jež byla nepochybně téže, nebo příbuzné rasy, jako egyptská Eseta. Božská sestra a manželka Usireva. Tatáž, jež se dostala do českých pohádek, jako princezna se zlatou hvězdou na čele a jejíž symbol převzali čeští Slávové v podobě zlaté šesticípé hvězdy.

V této souvislosti připomeňme, že Esetino početí Hora kombinovaného oplodnění vybranou částí posmrtně sestaveného (původně madam Sutech rozkouskovaného) Usireva systémem: Partogeneze + DNK mrtvého boha.

Poznámky pod čarou:

Velká Assa - Vleklá kosmická válka spojeneckého souručenství humanoidních entit proti dravým Dragonům a jejich vazalskému spojeneckému agregátů. Součástí těchto z dávna dodnes vedených hvězdných válek je i kosmologická legenda o dávné vzpouře andělů, vedených Luciferem. Vzpouře, která prý byla vedena, proti (sedmému nebi) ústředí Nejstarších z prastarých Tvůrců, aby ovládla skrze cesty časem snad i Práva Boha samého.

Germán (pragermán) - nikdy, mimo pokriveně přepisované dějiny Rassy, Windones, Venedů, Slovanů, neexistující Origins ve smyslu němectví. Nepravý termín, jenž byl v romantické době osmnáctého století, účelově znetvořen ve prospěch národního vzepětí tzv. Germánského povědomí. Podobně, jako smyšlené a teprve až od 18. století, bez jakéhokoliv smysluplného děje, zavedené pojmenování Jevropa.

Arijec - Vadná, neboť účelově matoucí záměna původního obsahu slovanského slova Orij, Arij, Arjan Orátaj, Oráč. Označení slovanských obřadních rodů zabývajících se trojpolním hospodářstvím (Lemigianti, Deméterové, Arij Lemuzi, Bojov Ariji, Nýsan Ariji.). Pověštinou slovanské rody, které osídlily naši rodnou zemi v cca 4 500 - 4 000 př. n. l.

Plž Elysia chlorotica - objev biologa Sidney Pierce z University of South Florida: Plž Elysia chlorotica se živí rostlinami, přičemž je to tvor schopný vegetovat na dietě skrze produkci chlorofory fotosyntézou - získáváním životní síly sluneční energie. Potravou je jim řasa rodu Vaucheria, kterou jsou tyto plži schopni ve svých buňkách přepracovat v chloroplasty, buněčné struktury, kde probíhá fotosyntéza. Chlorofyl si plži vyrábějí sami.

Plži jsou hermafroditi a množí se vajíčky a metamorfózou přes larvální stav. Výskyt: Od jižních částí Floridy, přes slániska Severní Ameriky, Nové Anglie až po sever Kanady.

Zpracováno dle: Lud'ka Vaomerta

Podle podzemních, nezávislých, nepochybně agenty infiltrovaných zdrojů, existují minimálně tři typy „šedých“:

Dragoni: Rodící se ve speciálních líhních z vajec.

Greys: Množících se klonováním (množící se polyembryonálně (pozn.: dvě a více bytostí s identickým genetickým vybavením vzniká z jedné zárodečné buňky).

Ebe: Mimoszemský vazalský tvor zrozený z oblasti genetických manipulací a technologické singularity, vegetující skrze fotosyntézu podobně jako rostliny přeměňující fotosyntézou sluneční svit a energie skrze chlorofyl.

„Šedí“ údajně spolupracují s Dragoniany, kteří se usídlili na:

Alpha Draconis

Epsilon v souhvězdí Pastýře.

Zeta Reticuli

Rigel

Bellatrix v souhvězdí Orionu.

K těmto závěrům cizích autorů se prozatím nevyslovíme, protože pocházejí s nepřilíš spolehlivých zdrojů. Prozatím se zabýváme komparací legend s vlastními poznatky a pozorováními, či jak doufám i náhodnými setkáními s mimořádně vyjímečnými jevy, z nichž jsme mnohé zamlčeli. Proč? Dovolíme si parafrázovat jeden úsměvný pseudo ufologický bonmot z období tvrdých Spart.

Včera jste nám slíbil, že nám řeknete vše o tom, co jste viděl.

Neznám vás pánové. Nic jsem neviděl. Oni tady totiž byli!

Mimoni z kosmu?

Ne, ti z Prahy.

*Pod čarovnou silou hvězd
život náš zrozený,
prachem věků vyšlapaný,
bude nás vést,
tou plazmou
nekonečna,
drahým vesmírem.*

Ruští učenci se domnívají skrze článek Jeleny Gimadijevy (Елена Гимадиева) uveřejněný v Pravda.ru (Věda a technika), že Slované pocházejí z Kavkazu. Názor v časech nepřízně sice dostatečně odvážný, přínosný i pro časně české dějiny, nikoli však zcela, z mého pohledu, stoprocentní. Nicméně potvrzující úspěšné archeologické výzkumy kolem Elbrusu zkoumající jednu z velmi důležitých etap migrace a aktivit slovanských rodů. Zároveň potvrzující zásadní shodu s údaji Velesovy Knihy, výzkumy pana Asova, avšak i českými legendami. Jakkoliv soudobá scholastická hladina nálad, s tuhými klapkami na očích, poslušná jak kočárové kobylinky, nedbá, snad ani netuší význam onoho úspěšného archeologického nálezu. Spěchám do dalšího velkého dobrodružství, které se netýká jen jednoho a již vůbec prvotního časového intervalu, ze kterého pocházejí slovanské rody. Z téhož důvodu, jsem jiného názoru, dovoluji si článek Jeleny Gimadijevy glosovat, neboť nikoli vždy a zcela souhlasím.

V originále: Наука и техника (Pravda.ru, Věda a technika)

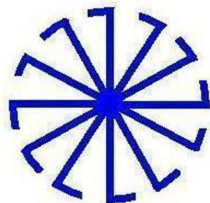
Ученые: славяне родом с Кавказа

Елена Гимадиева, Jelena Gimadijeva

Откуда пошла славянская цивилизация?

S podtitulkem: Odkud vzešlo slovanské společenství?

*V tajemné síti cest, tajemství mrtvých měst,
stezky, pěšiny, úvozové cesty,
chodníky a pošlapané trávníky,
lávky, mosty, peřeje - v kapce rosy naděje.*

Откуда пошла славянская цивилизация?

Odkud vzešla slovanská civilizace? Z téhož ideově vyladěného slůvka civilizace mám husí kůži snad i na chodidlech. Chci-li poměřovat slovanské společenství nemohu jinak, než skrze odpovídající jazyk, Javi, Navi, Pravi. Od toho se pak odvíjí má polemika o pravém původu a mnohem časnější dějinné akceleraci Slovanů. Jedinečně sjednocených lidovou slovesností i společným jazykem (Lingua Slavica jazyk slovanský). Leč... Nemám vůbec na mysli ideovědecky smyšlené Indo Evropany souvisle rozparcelované, dle hesla rozděl a opanuj, do provázkových, jamových, bůhví jak pojmenovaných, „kultur“.

Odkud vlastně vzešlo slovanské společenství (v ruském originále nepřesně označené, jako „civilizace“ viz lat. civitas = občan. Římský občan. Odvozeně civilizace „zobčanštění“. A tak jednoho krásného dne civilizovaní občané objektivně propíchlí sami sebe, co poměřovací jednotku čehokoli „rozumného“.

Ano, Kavkaz byl středobodem dávných slovanských legend, neboť i rušnou křižovatkou sil, které byly nedílnou součástí slovanských dějin i české mytologie. Nikoli však místem ústřední všeslovanské kolébky, odkud na povolení Jevropánských ideo učenců jednoho krásného dne autorizovanými trasami vyrazily všechny, prý zanedbané slovanské rody, do civilizované Evropy, aby neexistující pseudo germánské zvony byly zoufale na poplach. Nemožné! Jednak proto, že nebylo takových ve smyslu němectví,

také proto, že tehdejší žvaníci zvony byly ryze slovanskou záležitostí. Sporným, odvozeně i zavádějícím artefaktem se jeví též samotný název Evropa. Za časů Sybily Kumské pojem zcela neznámý, neboť je krajina mimo tehdejší postkatastrofické povědomí. Zhusta dlouhý čas neobydlená. Pokrytá ledovci, které ohřívány golfským proudem, roztávaly (po potopení posledních ostrovů Antlánie) jen velmi neochotně.

Někteří se domnívají, že krajině náleží název Ligurie. Nic není tak nejistého, jako Ligurie, či Věonije (Veonie, viz Východní Veonije), či Venetije (Věnecije)?

To, co Venedi, Slované sami vesměs nazývali Poddunajskou, Naddunajskou, či Severní Moravou, Sverijí, Vandalicií. Raetií, Svojcarskem, Západní Moravou, čili Brataňskem, jiní Velkou Bratanií, bylo pojmenováno podle autochtonního slovanského obyvatelstva Venetií, nikoli Jevroopou.

Co je pro mne naopak potěšující zvěstí, je údaj Jeleny Gimadijevy, že archeologové zkoumající úpatí Elbrusu objevili ruiny Kijaru II., ke kterému se vztahují i verše břevna v oku jevropánských ideovědců: „Velesovy knihy“! Kterou sepsal v 9. století mudřec Jagaljo Gan, z rodu Stargorodských, ve městě Novgorodě Velikém, Suroži a Kyjevě (Kyjaru III.) Vydané péči a v překladu A. I. Asova.

Paní Jelena Gimadijeva píše:

„Именно там, по заключению ряда специалистов, находился легендарный город Кияр, столица Русколани - древнего государства, существовавшего задолго до Киевской Руси...“

„Jmenovitě právě tam, po prozkoumání a potvrzení řadou specialistů, se nacházelo legendární město Kijar, stoliční hrad Ruskolanie, dřevního (dávného) vladařství, které existovalo velmi dávno. Dávno před Kyjevskou Rusí.“

Autorka článku, se kterou bych polemizoval i na téma pojmu „gosudarstvo“... pokud uvažujeme veškeré starověrecké slovanské PROVI (PRAVI: Zdávná viděné slovanské Právo), pak jako rovný mezi rovnými Slávy, lze uvažovat nikoli государство, nýbrž volný rodový a kmenový svazek nazvaný samoděržaví (samodržící, děržava, neboli „v držení“. Státní útvar mocný navenek, střídmý směrem k vjes řízenému rodovému společenství.).

Nicméně, dovolím si pokračovat:

„Так, в 2002 году проводилась экспедиция в Приэльбрусье под руководством Государственного Астрономического Института имени Штернберга (ГАИШ), которую курировал директор института Анатолий Черепашук...“

„Roku 2002 byla uskutečněna expedice zkoumající, pod vedením vládního astronomického institutu (Institut Štenberga), oblasti při Elbrusu, kterou zaštitil svým vědeckým dohledem (kurátor) ředitel Institutu Anatolij Čerepašuk.

V dokladu, jenž byl představen po výsledném archeologickém, geodézním a topografickém výzkumu se hovoří: „U hory Karakaja, ve skalistém hřbetu, ve výšce 3 646 metrů nad úrovní moře, mezi Vrchním Čegem a Bezengi, z východní strany Elbrusu, byly nalezeny pozůstatky stoličního gradu bájně Ruskolanie Kijar I., který jestvoval dávno před narozením Krista, tedy i dávno před vznikem Kijevské Rusi (Kyjev; též Kijev = Kijar III.).

Jedná se o jedno z nejstarších měst vzpomínané v pověstech, bylinách mnohých (slovanských) národů. Tak, jako jedna z nejstarších astronomických observatoří - Chrám Slunce, opisovaný špiónem, cestovatelem, otrokářem i historikem Al Masudím“, říká autorka článku.

Glosuji: Abu I Hasan Alí Al Masudí:

Arabský cestovatel na volné noze a zvěd Abu I Hasan Alí Al Masudí (Narozen kolem roku 900 n. l. zemřel 995 n. l.). V roce

918 - 929 n. l. procestoval jižní oblasti Kaspického moře, pobřeží východní Afriky a roku 926 n. l. žije v Palestině, později v Sýrii, Basře (dnešní Irák). Výchozí informace pocházejí z díla: Rýžoviště zlata a doly Drahokamů.

Sepsáno pravděpodobně kolem roku 943 n. l. dle vyprávění západoslovanských otroků.

Ano, výše zmíněný pán skutečně psal o Chrámech Slunce, které však bylo možné spatřit ve zcela jiném čase, neboť i odlišné konstelaci Altyn gorodu I. (Zlatém městě božských bytostí na Slunečním ostrově, Bílém kameni všech kamenů - Alatyru (viz jeden z ostrovů Severije, Da Arije, ale i HyperBoreje, též Eset, Bhaša Nagara).

Jeden z nejnádhernejších chrámových komplexů byl postaven Slovany na jedné z nejvyšších hor světa (Alatyru). Vědění o architektuře, účelném uspořádání kamenů a použití barev byly zcela zastíněny pohyblivým strojem, jenž byl umístěn na samém vrcholu Slunečního chrámu. Do chodu byl uváděn paprsky vycházejícího Slunce!

Rýžoviště zlata a doly drahokamů

Abu l Hasan Alí Al Mas'udí

Kap. 66 Náboženské stavby u Slovanů

V chrámu byla umístěna i taková umělecká díla a zvláštní drahokamy, které zvěstují budoucnost a varují před obraty osudu ještě dříve, než se kdy mohla uskutečnit. Ze samého vrcholu chrámu pak zaznívaly do všech přiléhajících částí hlasy, mající pro posluchače silný emoční náboj.

Rýžoviště zlata a doly drahokamů

Abu l Hasan Alí Al Mas'udí

Kap. 66 Náboženské stavby u Slovanů

Tam v posvátných horách Alatyru, v někdejších dobách

Starého světa, bylo založeno zlaté město Altyn Gorod I. (Velká zlatá pevnost, As Gard) se slunečními chrámy, na jejichž vrcholcích samo Slunce pohybovalo celým zařízením.

Město plné Slunečních chrámů se zlatými a diamantovými kupolemi bylo místem všeobecného míru a klidu. Ten, kdo překročil ohnivou řeku, mohl spatřit na nebesích otáčející se zlatý, stříbrný, či diamantový zámek.

Vstoupil-li kdo do zámku, mohl skrze kouzelná zrcadla pozorovat vše, co se děje, či kdy dělo na Zemi. Altyn Gorod bylo místem, kde se všichni dožívali vysokého věku a kde staří nepozorovaně vyšumí do prostoru, aniž kdo bolestně umírá. Stalo se tak ve velmi starých časech, o nichž hovoří již jen legendy a pohádky starých Slávů. Dávno před tím, než byl svět nevratně poničen strašlivými katastrofami a posvátný kámen Alatyr, skrývající nekonečně mocné nebeské síly, spočinul na dně oceánu (Stalo se tak 1. května cca 20 350 př. n. l.).

Tehdy, když museli slovanští Arjové opustit svoji severskou pravlast, kdysi ležící v mírném a subtropickém pásmu, beznadějně postiženou krutými mrazy, jejich rodový kouzelník Čittovraž (Kitovras), již zcela ovládl jejich srdce i mysl...

Stalo se tak nejen pomocí kouzel, ale i přístrojů, či staveb přinášejících úlevu v utrpení...

Když konečně mnohé dávné bídy pominuly, vydali se naši předkové dále na východ, jiní podél Ripejských hor (Uralu) na jih směrem na Kavkaz, jenž se táhne od východních břehů Černého moře až k jihozápadním břehům jezera Kaspického. Tam u nejvyšší hory Elbrusu, připomínající vysoká pohoří někdejšího Alatyru, vystavěl kouzelník Čittovraž Zlaté město Altyn Gorod II. zasvěcené Bílému Vidovi.

A opět žili naši předkové uprostřed shromáždíšť, kde nikdo neumírá. V místech, kde byly opět stavěny velké a velebné chrámy

Slunce. Na úpatí hory nazvané podle posledního z vládců před katastrofou - Alatyr II. (Elbrus), se kdysi rozkládalo i zázračné město Bílý Car Gorod (Sargrad).

Posvátné území, kde společně s Arjany obývali i slavní potomci bohů. Ve svatých horách Alatyr II. (Elbrusu) pobýval Svantovit (Svaté světlo), v časech když byl ještě Svantogorem Rožanicem. Byl to on, kdo pochopil rozsah a poslání Koledovy hvězdné knihy (roku 6 850 př. n. l.), aby zde, při obraně Altyn gorodu II. bojoval, jako ljutyj tur, a zahynul hrdinnou smrtí proměněn 28. září pro mne zatím neznámého roku, ve Svaté světlo (Svantovíta, Svanto Vida). Rovněž na svazích Alatyr II. byl vybudován Sluneční chrám, palác paláců, jehož vybudování si vyžádalo neobvykle značného úsilí všech zúčastněných vědů a stavitelů. Tak výjimečně velkého, že téměř k smrti zmohlo i Bílého Diva. Téhož, jenž bojoval s arijskými vojsky Kameny padajícími z nebes.

Na úpatí nejvyšší hory Kavkazu Elbrusu (Alatyrské hoře II.), vystavěl kdysi pro boha Chorse (Beloboga) kouzelník Čittovraž (rusky Kitovras), starobylé svaté město Bel(o)grad).

Velesova kniha

„Slované připisují založení tohoto chrámu jednomu ze svých mudrců, jenž žil v dávných dobách. Ve svých předchozích dílech jsem přinesl zprávy o něm i o jeho historii v zemi Slovanů. I o tom, jaké čáry a lsti jim přinesl. Jaké přístroje, jimiž si získal jejich srdce a ovládl jejich duše a zotročil jejich rozum. Navzdory jejich divokým mravům a rozdílností povah.“

Rýžoviště zlata a doly drahokamů

Abu l Hasan Alí Al Mas'udí 942 n. l.
Kap. 66 Náboženské stavby u Slovanů

Při úpatí Elbrusu žil i hrdina kavkazských legend „Soslan“. Tam kdesi je pohřbeno i jeho tělo, po boji s myslícím kotoučem.

Zde, ve skalách Kavkazu, Karpenské hory, byl přikován účinnými bylinnými odvary druhé choti Morany Svarogovny i Pěrunův syn, Pěrunič Dažbog (Dajboh, Bohdal), jehož osud i způsob zrození byl až k nevíře tak podoben údělu Soslana. Odvozeně lze reálně uvažovat časový interval 38 000 - 20 350 př. n. l., kdy výsadek vymahatele slovanského práva Pěruna, osvobodil unesený lid, zničil doupě unikátního nepřítele a spojení odpadlické Antlánie. Pokud hovoříme o Dažbogovi, musíme si připomenout, že jej zuboženého našla Džíva (Živa), jeho budoucí třetí žena. Stalo se tak v čase krátce před zničením Zlatého vejce (Zlaté Luny, jedné ze tří družic země, jež do těch dob (do roku 20 350 př. n. l.) zářila na nebi v podobě zlatého oválu, kde kosmičtí vetřelci Kostějové skryli veškerou svoji životní energii i sílu. To byl ovšem počátek konce Starého světa i Altyn Gorodu I., na nějž zbyly jen matné vzpomínky a neuvěřitelně nabitě pohádky, skazky a rozprávky. Usilovně a svědomitě předávané cíleně z generace na generaci lidovou slovesností.

Krátce před již zmíněnou katastrofou, v souladu se zmíněnými predikcemi Védů, byly v jistých chrámech Vrchním Vlchevcem Dažbogem (Dajboh, též Bohdal, zákrytně Bocian, Bočan) zapáleny věčné svaté (jako oheň čisté) plameny, aby zde vybraní vlchevci i nadále v bezpečí vzdělávali ukryté syny a dcery Slávy. Aby ctili kony i svatý jazyk svých vzácných slovanských předků.

Zdá se, že Niva, strážkyně stromu života, žena vojvody Soroki (Kroka), matka české kněžny Libuše, rodu Nýšanů, pocházela z téhož pokolení potomků, kdysi Dažbogem zachráněných dětí.

Stále však hovoříme o založení slovanského, přesněji stoličního města Ruskolánie Kyjaru II.

Již roku 2001 Alexander Asov a Alexej Aleksejev oznámili objevení Kijaru I., prvního stoličního města Ruskolánie, ležícího na severním Kavkazu. Kijar, který je propojen i se jménem legendárního vládce Buse Bělo Jara, o němž je rovněž hovořeno ve Ve-

lesově knize. Vědci se domnívají, že Bus Bělo Jar byl v Chrámě Slunce posvěcen, ten se rovněž nacházel v Kijaru I... Leč... Příliš lovců zajícova smrt. Pokud si řádně neuspořádáme časování událostí, odvozeně kauzalitu dějů, přeženou se tyto přes cokoliv, tedy Kavkaz, jak parní válcovačka s nepříliš jistým nápisem Al Masudí.

*I se byste povražděna Ruskolaně od Gade Germenrechu...
Ty imě ženu iz roda naše...
I tu povražděšsja...*

Velesova kniha

I byla poražena Roxolanie Hermanarikovými (Hromáčkovými) Góty. A on si vzal ženu z našeho rodu a zabil ji. A tehdy naši vojvodové podnikli proti němu výpravu a Hermanarika porazili.

Velesova kniha

Když Hermanarik (rozumějme Hermanček, či Hromáček) král germánského kmene Gótů (rozumějme odpadlého slovanského kmene Gadů), posedlý opět zuřivostí, kázal jednu ze svých žen jménem Svanhilda (rozumějme Labuť - Lybeď) z rodu slovanských Roxolanů, za své svévolné a věrolomné opuštění muže, trhat na kusy, přivázanou k divokým koním pobízených k ostrému běhu do různých stran, její bratři ze zrádného slovanského kmene Roxolanů (Sar a Zlat (Ammij), pomstili smrt své sestry a probodli mečem Hermanarikovi (Heřmánkovi, či Hromáčkovi(?) bok. Smrtné zranění zřejmě donátory dosazený vůdce nepřežil.

Bylo totiž smrtelné.

Volně zpracováno podle „historika“ Jordanese. O původu Gadů (Hadů - vybrebentěných na Gotty). Povšimněme si, že Jordanes píše nikoli o Gottech, nýbrž o Getech. V originále:

De origine actibusque Getarum - O vzniku a skutcích Getů.

Velesova kniha oba bratry jmenuje: Sar Bus (Bus Bělojar), jeho bratr Zlatogor. První později, po svém ukřižování zbožštěn, druhý z bratrů vzdělanec, Zlatogor. Krutě usmrcená Labuť, Lybed' byla rodnou sestrou vládce Roxolánie Bus Bělojara, a jeho akt pomsty lze poměrně přesně datovat rokem 368 n. l. Ano, řeč je o Bus Bělojaru, jenž byl, jak se ruští vědci domnívají, posvěcen v Chrámu Slunce, který se rovněž nácházel v Kijaru... Stoličným městem Ruskolanie. V časech, kdy čertog Bělojara (Souhvězdí Orionu), ochraňující Bělojarovu epochu (éra Skopce), časový interval 2 000 let př. n. l. až 4. století n. l. Kijar I. (Kijev Taronský), podle Velesovy knihy, naopak založil nedaleko hory Ararat (ve Venedské dolině, Vanadoliji, rozumějme v Anatoliji) Jaruna Arij, potomek bájného všeslovanského knížete Jara a otec Kyje, Ščeka a Choriva.

Stalo se tak někdy po roce **3 000 př. n. l.**, krátce po příchodu obou rodných bratrů Kiseka a Jaruny z povodí Indu (později komparací reálnými událostmi upřesníme). Kyjar III. (dnešní Kyjev) založil Jaruna, již co Svanto Jaric, prostřednictvím svých synů Kyje, Ščeka a Choriva. Stalo se v čase karpatského odchodu, když zamířili k západu Slunce, kde podle zpráv zvědů, země postupně se oteplující, oplývala šťavnatými pastvinami. Zatím, co se Šcek Arij usídlil v horách karpatských, nedaleko Choriva a jeho synů Chorvatů. Jejich bratru byl pozůstaven Kyjar III.

Potomci Ščeka Arije, syna božského Jaruny Arije, jenž byl potomkem knížete Jary (Jury) Rudého Slunce, volitelný vojvoda Čelověků, dlouhý čas se svým božským otcem Jarunou Arijem bytovali v Gradišči nedaleko Poddunajské, neboli Nižní Moravy, čili východní Veoniji (Venetiji), aby zde i jinde založili Ky Jary a Goluně (Колунь, Голунь, Koluně, Kolyn, viz Kolín).

Čelověků a praotec kmene Čechů i Čeledoj, kteří byli rovněž Jarunovým lidem jdoucím směrem k Západu, kde se v Karpatech nad Dunajem, na východ i západ řeky Moravy, při Vltavě, Mši (Berounce), na západ i na východ od Labe usídlily i mnohé další rody Venedů, Slovanů. Přičemž jméno Jarunova syna Ščeka Arije,

se stalo čestným titulem vojvodů, z rodu Svanto Jarice Jaruny. Jakkoliv voleného jen v čase válečném, či při jiném ohrožení. Čepec, který nosili Lechové na znamení, že rovněž pocházejí z rodu Jaruny a Ščeka Arije, býval nazýván Čechel.

Statečný lid Jaruny Arije Imira (Y DNA Hs (R1a Arij)). Ze stejného otce pocházející mladší bratři Y DNA Hs (R1b Čeledoj), ale i jejich ženy, dárkyně života z mtDNA své pramáti Dživy (Hs H, H5), který se usadil nejen kolem roku 4 000 př. n. l., ale i později, ve vyjmenovaných oblastech naší rodné země, vesměs hovořící jednotným jazykem slovanským (Lingua Slavica). Lid mající společné zvyky, lidovou slovesnost, jednotný náhled na Javi, Navi, Pravi.

Lid licoměrně nazývaný pohany a dělený ideovědci podle používaných hrnců, vyrobených džbánů, jízdnic ostruh, zbraní, lid mnohdy zpozděně nazývaný dle místa výskytu, či způsobu pohřbů, prošel od roku 20 350 př. n. l. neobyčejnou, leč vždy téměř stejnostejně dlouhou i namáhavou postkatastrofickou cestu směrem k přežití a zachování společné paměti i hodnot svých slovanských předků, kteří byly dětmi dávných věků. Děťmi Vědoucích užívajících, dnes již neuvěřitelné technologie, znalosti i pohádkové vy-moženosti.

Zatím, co čas beznadějně šumí nad našimi hlavami, Duchovní nouze stojící dnes na stejně postižených ramenech, zítra zjistí, že je trpěným trpajzlikem v cizí nepěstěné zahrádce, která byla ještě nedávno jeho rodnou a kvetoucí zemí.

Ještě jednou se vracím, nejen v myšlenkách, ke starověreckému opevnění na Staré Kouřimi.

Domnívám se totiž, že se jedná o Kyjar v pořadí čtvrtý, když Kolín, Koluň v pěkné rovině, nemohli, ani náhodou, ba ani ve zlém snu, založit a osídlit Římané, jak nám bylo nad očekávání houževnatými Otcí Scholastiky vtlokáváno do českých palic.

Dovolím si nyní porovnat svá tvrzení o časnějším, ale i pozvolnějším osídlováním naší rodné země s některými zajímavými

archeologickými poznatky i nálezy v Kyjaru IV., vztahující se na nedalekou Goluň (Koluň, Kolyn). Nejstarší osídlení v Kouřimi se nacházelo na úpatí pahorku, poblíž Libušina jezírka (archeologické nálezy, eneolit 4 800 př. n. l., dům sloupové konstrukce, palisádová hradba, vypíchaná keramika, nálevkovité poháry řivnáčské kultury).

Poblíž bylo odkryto pohřebiště lidu šňůrové keramiky, časované do období 2 800 př. n. l. Bronzová doba je zastoupena vzorky unětické, lužické a štíterské kultury (2 000 - 1 000 př. n. l.), sloupové obytné stavby i pohřby).

Doba raně halštatská (750 př. n. l.), je zastoupena objevy obytné polozemnice, příslušné keramiky. Navíc i stříbrnou mincí hexadrachma „bratislavského typu“ s nápisem TITTO, 17 g. Zároveň byl odkryt hrob slovanské kněžny, ve kterém objevitelé utřžili, kromě „cetek“ i její krásné stříbrné naušnice s rubíny.

Slovanské osídlení ostrožny, s charakteristickou slovanskou fortifikací, ve které byly použity i původní neolitické prvky opevnění, lze datovat nejpozději k roku 350 n. l. Odvozeně k období Lechovy vojenské družiny.

Uvažují-li možnost, že Čechův výsadek byl pozván autochtonními domorodci, co dobře vyzbrojený obranný element, kterému byla vykázána podřipská oblast se šťavnatými pastvinami, vodami plnými ryb, lesy plnými zvěře.

Zkrátka zemi mlékem a medem oplývající.

Poznámky pod čarou:

Lingua slavica - jazyk slovanský. Slované hovořili stejným, či velmi podobným jazykem, přičemž církevní staroslověnština byla něčím podobným jako slovanský sanskrt. Když naopak sanskrt bhaša nagara - seškrtaný (zoškrtaný slov.) jazyk z města bohů - byl součástí staroslověnštiny.

Alatyr - Podle ruských legend a pohádek se kámen Alatyr nacházel na východní straně, v samém středu světa. Tam, kde lze objevit rajský ostrov věčného jara. Bujarý a plný života, rajský ostrov Bujan.

Uvnitř bílého kamene Alatyr, ale i pod ním je ukryta mocná síla nebes, mocná a nekonečná. Zdroj zdraví a uzdravení z chorob. Zpoza kamene Alatyr, zpod kořenů zlatého stromu života, vyvěrající nebeské řeky, zdroj mocné síly nebes.

Tam v posvátných horách Alatyru, v někdejších dobách starého světa, bylo založeno zlaté město Altyn Gorod (Zlatý Hrad) se slunečními chrámy, na jejichž vrcholu slunce pohybovalo celým zařízením. Bylo to místo, kde z krystalů zněla hudba i slovo k poučení i k oslavě Svatého světla, kde se všichni dožívají vysokého věku a kde staří neznají bolestí a nemocí, kde nepozorovaně vyšumí do prostoru a nikdo neumírá.

Stalo se tak za starých časů, legend a pohádek, dávno před tím, než byl svět nevratně poničen strašlivými katastrofami a posvátný kamen Alatyr, skrývající nekonečně mocné nebeské síly, spočinul na dně oceánu.

Od 1 000 metrů do 3 000 metrů pod současnou hladinou Ledového oceánu. V místech, kde pod hladinou leží Lomonosův hřbet. Byl to právě ruský vědec Lomonosov, jenž jako první zveřejnil svá bádání.

Ruský génius Michail Vasiljevič Lomonosov

Archeologické nálezy v Kouřimi.

<http://cestyapamatky.cz/kolinsko/kourim/hradiste-stara-kourim>
Kde se nejstarší osídlení nacházelo...

Slovanské osídlení ostrožny s charakteristickou slovanskou fortifikací, ve které byly použity i původní neolitické prvky opevnění, lze datovat, dle mého názoru, nejpozději k roku 350 n. l.

Odvozeně k období Lechovy vojenské družiny. Uvažují-li možnost, že Čechův výsadek byl pozván autochtonními domorodci, co dobře vyzbrojený obranný element, kterému byla vykázána podřipská oblast se štávnatými pastvinami, zvěří a rybnými řekami, nikoli chudá krajina, pak stejným metrem musím poměřovat i družinu Lechovu. Vojenský kontingent zkušených válečníků mohl přijít vhod i původním obyvatelům Staré Kuřimi. Zřejmě i příbuzného jazyka, neboť Lingua slavica, Jazyka slovanského, posuzují-li topografii kraje. Nedaleký Kolín (viz. Голунь, Колуњ, Koluň). Opevnění Kuřimi zasvěceno Jurovi. Jenž byl též nazýván Imírem.

Foto: Lechův kámen © Ing. Zdeněk Šmitmajer

Z této pozice má prastarý rulový (Lechův) kámen tvar vykované šipky šípu směřujícího na protější ostroh, kdysi zasvěcený Jarovi (Jurovi), bájnému vládcí Slovanů, kteří jej nazývali Rudým Slunkem, či Imírem. Byl to on, syn bohyně Léty (Latony), který před 22 000 roky vyvedl naše preslovanské předky z katastrofou, mrazy, postižené Severije, Hyperboreje. Jaro, zvaný též Jarilo (Džarilo, Žárilo). Ve svém druhém zrození do Země (pokud neuvažují několikerou cestu v čase), či naopak potomka v přímé linii, se jmenoval Jaruna, otec Ščeka Arije, Kyje a Choriva, jejichž úkolem bylo rozhojnit své rody, zakládat města (Ky-Jary, Ki-Jary), Země Jary, Goluně, Koluně, kruhové Grady podobné v Arkaimu Kolo Gradu, odkud pocházeli jejich předci. I některé české a slovenské národní, všeslovanské pohádky (O Větrníku, Slunečníku a Mě-

síčníku, z období Bogumírova života, O Utreniku, Poludniku, Polvečerniku). Jako tříčlenný rodinný team jsme objevili (mimo násilné zloby ničitelů Lechova kamene), že kdosi rovněž 3D mapy na povrchu Lechova kamene zkoumá.

Jsmo o poznání dále: Šipka nesměřuje na protější ostroh, ale k Řípu. Jedná se o několik neuvěřitelných souvislostí, které jsou pro nás stejně záhadné, jako úžasné. Pokud se nám ještě včas podaří ono tajemství, které naši předkové znali, bezesbytku rozluštit, zdokumentovat a dokázat.

Na závěr si sám sobě odpovím na otázku, zda slovanské společenství skutečně vzešlo z Kavkazu?

Ano, také...

Zároveň děkuji Jeleně Gimadějevě i všem ruským vědcům, také archeologům za zcela zásadní informace i potvrzení výsledků, při výzkumu slovanských starožitností.

*Lidstvo dávných věků
chléb nedovedlo jíst,
nedovedlo se oblékat do šatů.
Lidé údy měli nahé a jako ovce požírali trávu,
vodu pili z kanálů.
... tehdy na příkaz Enlila a Enkiho
ovce s obilím sestoupily ze svatého pahorku (Duku) na Zem.*

Sumerské mýty

PRVNÍ LIDÉ ČTVRTÉHO DRUHU

160 000 př. n. l. - Nejstarší člověk

Nejstarší člověk prý konečně pochází z Afriky. Přesnější určení: Etiopie. Proč ne? I předkové Adolfa Hitlera, či jeho fašistické elity zbraní SS, pocházeli ze severní Afriky. Bez ohledu na celý přívál pochyb, vyplývajících z mnoha věrohodných příznaků bezpáteřnosti ideovedy, nemohu nechat ladem, bez povšimnutí, jeden ze zajímavých nálezů roku 1999 (zveřejněný po 4 letech v odborném časopisu Nature). U vesnice Herto, asi 200 kilometrů severovýchodně od etiopského hlavního města Addis Abeby, byl archeology oznámen objev kosterních pozůstatků vůbec nejstaršího výskytu homo sapiens. Přímého předchůdce člověka rozumného, doufejme, že i moudrého.

Tito lidé žili v relativním dostatku v časech, kdy kontinent, jenž je teprve 200 let zvaný Jevroopa, prý sužovaly mrazy doby ledové. Zdrojem potravy měl být na břehu vodnatého jezera, plného krokodýlů, hrochů a ryb, kdesi v daleké africké krajině. Což dokumentují i nálezy fosilních potravin.

„Konečně jsme našli článek mezi africkými humanoidi a ranými lidmi moderního typu, tvrdí objevitelé (několik desítek let po podvodné aféře Pitdownský člověk). Nález lebek dvou dospě-

lých jedinců, jednoho dítěte a části koster několika dalších (sedmi) jedinců byl opatrně, nicméně sugestivně nazván Homo sapiens edaltus. Přímý předchůdce člověka, (tak svůj nález odvážně nazval paleontolog Berhame Asfaw).

Nálezy, zbytky hrochů dávají naději doufat, že se rodinka „super nálezu“ živila hroším masem.

Nalezené lebky však byly pokryty záhadnými řeznými ranami, zjevně úmyslně vytvořenými. Nesou zajisté i překvapivou kombinaci moderních a primitivních rysů. Je nanejvýš pravděpodobné, že nález bude lovci lebek, s posvátnými dogmaty vývojových teorií proklatě nízko u pasu, velmi bystře zařazen jako poddruh rodu homosapiens. Navíc lebka dítěte byla po stranách obroušena způsobem, jenž se odlišuje od běžných poškození způsobených časem a erozí. Tým archeologů a paleontologů (Chris Stringer, Tim White z Kalifornské univerzity a paleontolog Berhame Asfaw) se domnívá že se jedná o bližší neznámou formu pohřebního rituálu.

Jak dalece byl Homo sapiens edaltus strýčkem neandertálskému typu Shanidar, toť otázka, která nebyla nikým prozatím zodpovězena.

150 000 př. n. l. - Neandrtálci typu Shanidar

Ač je to neuvěřitelné, první neandrtálec, jenž se na této planetě „náhle“ objevil, se (svým způsobem) opět jaksi vymykal vývojové teorii. Byl vyspělejší než pozdější druh a podobal se nám více, než by mohlo být milé klasickému neandrtálci z let mnohem, mnohem pozdějších. Navíc je pozoruhodnou podivností, že ač neandrtálci zkoumaní i EU studií po linii Y chromozómu DNK i mtDNK, na přímý dotaz, jak blízko jsou tyto bytosti lidskému druhu - kličkující informace končí strohou odpovědí, jakou jsme slychávali poměrně často: Neandrtálci nejsou ani naši pokrevní bratři, ani žádným člověčím poddruhem.

Zkrátka a dobře jedná se o zcela samostatný druh.

Je celkem dobře možbě - snad i lovený. A tak se tiše ptám, jen sám sebe, nejsou-li právě tyto bytosti přímými oběťmi genetického inženýrství nezodpovědných mimozemských entit, hledajících vhodný a odolný materiál pro těžkou otrockou práci. Což je nepřijemný důkaz, neboť pro prastaré tvůrce a nesmlouvavé strážce univerzální geneze a také nepřijatelné jakékoliv manipulace s lidskými geny.

Připomínám, že právě kolem těchto bytostí i náhlého průběhu jejich vymření je tolik nejasností, ke kterým se jistě budeme stále vracet. Není pochyb, že zde na Zemi se odehrávalo mnoho podivností, o tom hovoří i další, dnes již zpochybněný nález.

150 000 př. n. l. - Úlomek kovu (prášková metalurgie).

V roce 1976 údajně objevili rybáři z povodí řeky Vašky (poblíž městečka Erton autonomní SSR) nevelký úlomek (o průměru cca 10 cm) podivného materiálu kovového vzhledu a bílého zbarvení. Nezvyklý nález byl místními domorodci zkoumán loveckým nožem. K překvapení objevitelů začal materiál silně jiskřit.

Řízením osudu se objev dostal až k akademikům místního geologického ústavu a bylo zjištěno, že složení úlomků je nanejvýš podivné. 67% ceru, 10,9% lanthanu, 8,78% neodymu, nepatrné množství hořčíku, železa, uranu a molybdenu.

Přičemž všechny tři dominantní prvky řadíme do skupiny lanthanoidů s atomovým číslem 58 (cer - šedého zbarvení, tavná teplota 804 °C, byl objeven až v roce 1803 a používán jako přísada do křesacích kamínků), 57 (lanthan - tažný kov bílého zbarvení známý od roku 1839), 60 (neodym - vzácný prvek objevený roku 1885). Koncentrace těchto prvků v přírodě je však nesrovnatelně nižší. Nález od řeky Vašky byl a zřejmě je i nadále zkoumán. Navíc byl vysloven překvapující názor, že úlomek je umělého původu a jedná se o slitinu. Obsah uranu 140 x převyšující koncentrace uranu v běžné hornině, byl však jedním z rozhodujících faktorů, jenž ovlivnil konečné vědecké resumé. Snad i proto, že

vědci zcela postrádali očekávané produkty jeho radioaktivního rozpadu. Stáří nálezů bylo tedy určeno na 100 000 let. Původní názor, že se jedná o slitinu byl pozměněn dalším zkoumáním nálezů. Bylo zjištěno, že byl vyroben práškovou metalurgií a to tak, že nejmenší zrna obsahovala pouze několik set atomů. Přičemž je nutné zdůraznit jedinečný fakt. Ani třetí tisíciletí nevlastní tak vyspělou technologii, která by cokoliv podobného vůbec dokázala.

Prášková metalurgie je sice známá z konce 19. století, kdy se používala ve zpracování kovů s vysokou tavící teplotou (wolfram, platina, např. výroba ruských rublů), avšak hrubost zrn, jež jsou rozemílány v kulových mlýnech, posléze slisovány za vysokých tlaků a slinovány za teplot nižších než je tavící teplota zpracovávaných kovů, je v porovnání s jemností zrn zmíněného nálezů neporovnatelná.

Dále bylo údajně určeno, že úlomek je částí kulovitěho předmětu o průměru cca 1 metr. Prý nesmysl. Je-li tomu skutečně tak, jak praví pokoutní informace z druhé, či spíše padesáté ruky, pak by nás mělo ustavičně mrazit v zádech. Proč? Nejen proto, že jsme byli a stále jsme sprostě, po celé generace obelhávání ve všech oblastech lidského konání. A důvod? Právě o něm zákrytně, skrze nejisté mytologické obrazy, zcela jasně hovoří i naše další díly knihy Den mluvících kamenů.

Toto jsou jména prvních lidí: Balam Quice, Balam Acab, Mahacutah a Iqui Balam. První lidé měli lidský vzhled a nezrodila je žena. Byli učiněni bohy. Mluvili a rozprávěli, viděli a slyšeli, chodili a do rukou brali. Byli to lidé dobří a krásní a jejich postava byla postavou muže. Měli schopnost myšlení a chápali vše. Sotva upřeli svůj zrak, spatřili vše. Vnímali a nakonec chápali celý svět.

Když se rozhlédli, ihned spatřili všechno kolem, viděli klenbu nebeskou a celý kulatý povrch Země. Viděli všechny věci vzdálené, skryté, aniž by se k nim museli přiblížit. Postačilo jim zůstat na místě a spatřili celý vesmír.

Velká byla jejich moudrost.

Nakonec znali vše ve všech světových stranách nebes i povrchu Země.

Popol Vuh

Posvátná kniha Quičů

Tak byli stvořeni Huracanem - Srdcem nebes, naši předkové. V té době, kdy Slunce nevydávalo svůj svit a vše bylo v temnotách a kolem panovala dlouhá zima.

Popol Vuh

Posvátná kniha Quičů

První humanoidé - čtvrtí v pořadí

Domovem vyspělé entity, uměle vytvořené Srdcem nebes Huracanem, byla naše domovská planeta. Byla stvořena v dobách temna, kdy Slunce nevydávalo svůj svit a vůkol panovaly velké zimy. Rozhodně se nejednalo, podle Popol Vuh, o první skutečně úspěšně vyjetou sérii lidských bytostí. Předchozí tři série, ani zdaleka, tak úspěšné nebyly.

Což je pozoruhodná informace možného vítěze přicházejícího z hlubin vesmíru, jenž se rozhodl infikovat pozemský život svými božskými geny. V tomto případě... Kdesi v dnešní jižní Americe. Je-li však možné vidět předchozí tři „nepovedené“ lidské typy v souvislosti s dávnými stavbami údajně nalezenými na Měsíci, když zjizvená část přikloněné strany Měsíce hovoří o krutém boji účinnými zbraněmi?

Přiznávám, že naším neřešitelným problémem je časování možných, nicméně stále jen legendárních událostí. Na tuto Huracanem stvořenou čtvrtou rasu, původem patrně z baněk genetických laboratoří, ba ani na jejich potomky, však neexistují, mimo Popol Vuh, planinu Marcahuasí a kameny z Icy, žádné vzpomínky.

Aniž bychom měli dostatečné argumenty vyplývající z ar-

cheologického výzkumu. Když i mnou zatracovaná nepřesná uhlíková metoda, závislá na tvrdém záření, jež v průběhu věků doznalo proklatě obrovských výkyvů, nemá reálnou šanci. Snad jen... Velmi nepřesně interpretované dohady a nepřiliš objektivní legendy mohou mlhavě vytvořit mátožné stíny připomínající spíše pohádkovou vizi. Nicméně... Bohy uměle vytvořená entita, připomínající svojí moudrostí a znalostmi, děje zobrazované na kamenech z Icy, ukazuje na neuvěřitelně vzdálenou dobu, kdy se na naší planetě proháněli poslední z obřích ještěrů.

Nebo naopak. Na období posledních z obřích ještěrů, kteří patrně vyhynuli relativně nedávno. Jakkoliv „Jurský park“ mohl být a dle věrohodných příznaků zřejmě i byl, jedinečnou drakonskou zbraní, použitelnou v jakékoliv době.

Prozatím si pamatujme, že první povedení lidé byli stvořeni v době, kdy Slunce nevydávalo svůj svit a mimo temna všude panovala zima. Mimo bohů, nebylo nikoho, kdo by tyto informace předal autorům Popol Vuh.

První čtyři lidé byli učiněni. Vytvořeni genetickým kouzlem, než přirozenou genezí. Aniž je hovořeno o postupném vývoji! Což vůbec neznamená, že ten nešel na Zemi svým směrem i tempem.

Popol Vuh hovoří v souvislosti s proměnami prvních předků i o ženách. I ty byly stvořeny podobně! Podivné tvrzení dávných kamenných dob. Byly učiněny opět za asistence Huracana, trojje-diného Srdce nebes, jehož velmi podezřívám, že se jeho popis podezřele přesně podobá spíše popisu prvního atomového výbuchu, než popisu tvůrce života.

Uměle vytvořená entita mužského vzezření, na nejplodnější planetě v širším okolí, hýřící tvory, jež jsou naopak nejbližší nedalekého zázraku univerzální Geneze, svým samovolným tvořením?

Pokud by se nejednalo o komplexní projekt, zabývající se záchranou lidského tvora, mohl bych lehce nabýt dojmu, že takové varianty vývoje rozumného života na Zemi se nemusíme obávat.

Tvrdím, že skrze hlemýždí radovánky, genetické inženýrství, řízkování a dělení, by se uprostřed zázračně plodící planety, vydaly možná z čirého zoufalství, pouze účelově šílené výzkumné genetické teamy. Přičemž ukončením pokusů, by byl osud laboratorních výsledků mimozemských inženýrských radovánek jednoznačně zpečetěn. Přinejmenším by uměli lidé, které nezrodila žena, ukončili svoji pozemskou pout' velmi žalostně.

Popol Vůh, posvátná kniha Quičů (Kvíčů), tuto hypotézu obratem snad i potvrzuje! I když podstatně optimističtější, než jsem před chvílí předpokládal.

Bohové zakrátko zjistili, že tak moudrá rasa, jež všechno vidí, všechno okamžitě chápe a zná mnohá tajemství, je pro příště mocným bohům neúnosná.

Z téhož prostého důvodu razantně omezili původní, zřejmě velmi protivně moudrou rasu. Vidící všechna tajemství vesmíru tak, že od jistého okamžiku byli pro entitu Huracan, nepřijatelní!

Z téže příčiny jim byly odebrány všechny vyjimečné vlastnosti a podstatně sníženo jejich IQ na přijatelnou, tedy nižší úroveň. Jak by to bylo možné udělat? Přidáním zvířecích genů nejbližšího pozemského druhu?

Na příklad opičích? Faktor RH+?

Nebylo to snad obráceně?

Tehdy Srdce nebes Huracan uvrhl na jejich oči mlhu a ty se zakalily, jako když se dechem zamží deska zrcadla. Jejich oči se zastřely a dokázaly pak již vidět jen to, co bylo blízké. Jedině to viděly jasně.

A tak za své vzala moudrost a veškeré znalosti těch čtyř, kteří stáli na počátku našeho původu. Tak byli stvořeni naši dědové a otcové. Tak byli učiněni Srdcem nebes a srdcem Země.

Popol Vuh
Posvátná kniha Quičů

Celý projekt má však další překvapivé pokračování: První čtyři muži byli uspani a během spánku bohové vytvořili jejich ženy. O žebro sice ani hlásku, nicméně vše za přítomnosti bohů. Ploditele a Rodičky (viz podobnost se sumerskou bohyní Ti - Dávající život, přičemž znakem Ti označovali staří Chaldejci „žebro“).

Žebro Adama, první známější mužské bytosti z genetických baněk, má pak na svědomí účelově nepochopené převyprávění chaldejských mýtů, uskupením s nesouměřitelnými zkušenostmi?

Lze-li z téhož usuzovat na Partenogenezi, samo oplodňování ženského vajíčka s cílem zabezpečit genetickou informaci, skrze mitochondriální DNK (mtDNK), nositele tzv. maternální dědičnosti pouze v linii matky?

U „prvních lidí“ z posvátné knihy Popol Vuh. V případě stvoření žen byl zřejmě použit trik DNK zaběhnutý, tedy již vyjetý homologovaný mužský prototyp. Partogeneze + DNK homologovaného mužského typu. A jak již dobře víme. Rodičkou a přidruženým ploditelem mohla být reptoidní entita vodních a vzdušných Nágů (viz Orjana, Eseta, Aštarta (Inanna), či Derkéta a jiné...). Neuvažují-li teamy šílených vědců genových inženýrů, toulajících se bezcílě časem.

Nyní vznikly i jejich manželky. Povstaly i jejich ženy. Sami bohové je vytvořili. Zatímco předkové spali, byly jim dány ty ženy a byly skutečně krásné - ženy předků Balam Quicea, Balam Acaba, Mahutaca a Iqui Balam.

Popol Vuh

Posvátná kniha Quičů

Tuto variantu lidí můžeme, i podle posvátné knihy Popol Vuh, považovat za přímé předky některých z nás. Přesněji: Za dosazené polobohy, ovládající a hájící, po celý ten dlouhý čas, zvrácené zájmy stvořitelské entity? Napříč dějinami překvapených lidských bytostí, kterým se polobožské bytosti staly vládci. Pokud

v těchto souvislostech uvažujeme chaldejské i mayské prameny, pak obé hovoří o rase, uměle vyšlechtěné genetickým inženýrstvím. V časech časnějších, než je doba kamenná (Paleolit). Což sice může vyvolávat u některých sebestředných jedinců dojem jisté vyvolenosti, nicméně připomínám, že i jiná, stejně sebestředná etnika, si považují za čest být s dostatečným předstihem, vytvořena jinou božskou, respektive žeburní inspirací.

Zatímco další, nepochybně zavrženíhodná a nadmíru hříšná těla, zplodili naopak chlípní strážci nebes, dílem i promiskuitní starohinduističtí bohové a bohyně, či naopak bídné poměry sodomských chatrčí, či zpovzdálí řízené genetické mutace, či mutace při výbuchu čehokoliv.

Pak zde máme i potomky opičí varianty, kterou reprezentuje návazný spojovací vývojový článek tzv. člověk z Pitdownu. Z důvodu jasného podvodu, přiznaného na smrtelném loži, mne tato varianta ponechává chladným.

Nejhůře, v tomto poměrování, však zřejmě dopadnou ti naši nešťastní spoluobčané, pocházející ze smíšených manželství krásných dcer praotce „Neandrtála“ s kýmkoli. Když není marná ani představa padlých strážců nebes, kteří, po dlouhé a vyčerpávající cestě nekonečným a hlubokým vesmírem, nebyli již schopni objektivně posoudit cokoliv, tedy i krásu neandrtálských krasavic.

Aniž udržet na uzdě své pudy. Svedení pohledem na nekořečnou svůdnou sexualitu zcela povolných neandrtálských krasavic, nechali za sebe hovořit již jen svůj, ač božský, leč navýsost prý mrzký chtíč.

Jinou alternativou téhož jsou naopak ti, co rádi odvozují svůj nadčlověčí původ od Asů, když Wanové jsou dozajista někde nablízku (vzdušní a vodní bohové). Což prý dovoluje výjimečným nadlidem dokazovat svojí pokrevní linii prý až k těm nejzazším hranicím možného. Tedy až ke vzdušným bohům). Jindy se titíž rádi připodobňují k modrookým a plavovlasým bestii té nejčistší možné, až nadčlověčí rasy, kteří přidoharašili na tuto planetu, jako

sami bohové z hvězd. Podle výskytu modrookých si to, podle posledních vědeckých výzkumů (píše se rok 2008) tehdy namířili, přesně před více 10 000 lety (8 000 př. n. l.), přímo k překrásnému jezeru (Černému moři), které v té kritické době bylo ještě sladkovodním jezerem. Avšak nebyli to potomci žádné nadřazené rasy, ale dnes v čase vymírající neprůchozí mutanti (mezi něž jsem nucen započítat i sebe).

Jakkoliv to bude znít neuvěřitelně, ve výčtu rasových odchylek nelze opomenout ani na potomky otroků. Násilně přemístěných z různých časových intervalů planety. Otroků, které jistá mimozemská entita (pohybující se časem), vládnucí svého času i v Chaldejsku, používala pro těžké práce ve svých zlatých dolech na jihu Afriky. V daleké i bližší minulosti planety.

Aniž lze projít bez povšimnutí kolem možného pronikání lidských bytostí vyspělého společenství. Z budoucnosti do minulosti planety. S cílem pozměnit budoucnost skrze řízené změny dějů v minulosti. Nelze potvrdit zda v dobrém, či zlém.

A to není prosím vše! V časech konce časů, kdy zítra již neznamená vůbec nic, než neutěšený svět faškominterny, bude pravděpodobně nutné vypořádat se s jistou skupinou, jež se narodila do lidských těl. Někteří z nich, právě ti, kteří neustáli složitý lidský běh věcí, a nepřeji si zde strašit, se mohou proměnit v duchy snižené, demony temnot, nebo se zrodí do nepříjemných podmínek ve vzdálených galaxiích. A ti ostatní...? Nechme se překvapit!

Vládcem prvních bytostí, které za času vlády nebešťanů (Úranu), s nimiž spolupracující Gaya - Matka Země (Zemlja) stvořila první várku lidských bytostí, byl podle řeckých legend nepochybně Úranos. Mělo se tak stát po období všeobecného kosmického chaosu. Jak řecké legendy vypráví, Titáni a Titánky byly prvními dětmi matky Země a Úrana, které však stále ještě sídlily ve svých nebeských palácích. Není-li náš rodný bramboroid, čirou polovinou Tiamáty, jež byla před 60 000 lety napadena unikátními vetřelci.

I když pochyby jsou na místě, neboť co je dnes již jisté?
*V době minulé, tak jako i dnes zázrak se stal,
s léty plynul čas, co stravoval nás,
však náhle zkolaboval.
Čí virus zbloudilý šotky své oživil,
by program bezchybný tak náhle pochybil?*

KAMENNÁ ENCYKLOPEDIE Z ICY

Kamenná encyklopedie z Icy je přesně ten fenomén, kolem něhož dokáží nebetyčné ideo vědecké kapacity neslyšně ťapat, jak mrštní švábi opilí svojí vyjímečností. Schopní vyhnout se svým lstivě nastraženým pastičkám. Aby zcela pragmaticky zaujali pozici „mrtvého brouka“, jenž se, ani náhodou, nehodlá namočit do průšvihů, aby si zholá brutálně nezničil pracně budovanou akademickou pověst. Sestavenou ze sterilní dogmatické sítě, v níž uvízly nejen pohádky o Darwinovi, či jiné vývojové linii života na této planetě.

Původně jsem si dovilil zařadit, neboť rovněž nedostatečně vzdělán, vznik kamenů z Icy, podle obsahu zveřejněných informací, do velmi přijatelného období kolem 10 463 - 10 350 př. n. l.

Jakkoliv tuto možnost nezatracuji ani dnes, domnívám se, že nic (prozatím) nestojí v cestě použít i jiné časování událostí, která mohou ozřejmit indicie o metodice zániků Starých světů nejen před 65,5 miliony lety, ale i před 15 miliony lety, či kolem roku 20 350 př. n. l., stejně tak světů, které se připomínají již jen velmi mlhavými a pilně retušovanými vzpomínkami. Ačkoliv násileny nálezy artefaktů, nesouměřitelných s názorovou rovinou, jež je držena níže, než by dovilil ideo vědecký svět.

Sám držený na krátké uzdě nestřídmě opilé střízlivosti. Nepřipouštějící v názorové odlišnosti žádné kacífství.

Dr. Jevier (Jeronýmo) Cabrera z Icy, původně antropolog místní univerzity, dnes již zesnulý majitel soukromého muzea, jehož sbírka se chlubí neuvěřitelnými 12 000 oblými andezitovými balvany různé velikosti, s podivnými kresbami na povrchu, byl přesvědčen, že neznámá pozemská civilizace prováděla pod narkózou nejen operace srdce, či transplantace životných orgánů, jakými se jeví srdce nebo ledviny. Při napojení operovaného na mimotělní krevní oběh. Její šamané vsazovali umělé chrupy, dalekohledy sledovali noční oblohu, znali průměr zeměkoule, jež se otáčela kolem své osy a obíhala pro nás v neznámé vzdálenosti kolem Slunce.

Zaznamenali dosud neznámé, nic méně velmi logické vývojové stádium stegosaura, porody tzv. císařským řezem, transfuze krve, pozorovali vesmír i blížící se pohromu svými mohutnými dalekohledy, sestavovali podivné mapy. Přeposlali do budoucnosti zobrazení sedm a třiceti různých druhů nám známých saurů a dinosaurů, které tolerujeme pouze v dobách před 65,5 miliony let, na jejichž hřbetech se vozí, či dokonce létají zřejmě druhohorní jezdci a piloti. V čase planetární katastrofy zaznamenaný častý boj oslabených jedinců s těmito „předpotopními“ dravci, že se okamžitě vtírá myšlenka o genetické zbrani, kterou lze použít proti původnímu obyvatelstvu pod jakoukoliv falešnou záminkou navrácení jurské fauny zpět do přírody. Jurský park?

A protože opakování je Matka Moudrosti. Ačkoli by se na první pohled zdálo, že život na této planetě je zabezpečen poměrně důmyslným systémem s mnoha variacemi, jsou šílení, leč solventní donátoři genetického inženýrství přesvědčeni, že je nanejvýš nutné celou problematiku našeho dalšího pobytu na naší matičce Zemi řádně přešetřit a vyvodit patřičné závěry.

A protože zákonodárnyými sbory prosazované zákony o nežádoucí roli sexuálního harašení, jež ještě nedávno bylo možné s úspěchem považovat za zcela přirozené a spíše žádoucí aktivity, jednoznačně směřující k zachování rodin, rodu i národa, dnes může

být potrestáno, co nezákonný dotyk zločinného myšlení. Zatknete a potrestáte voláním přírody omámené samečky, zčerstva harašící s načechraným peřím a všelikými bimbátky, kroužící kolem vyhlédnuté krasavice?

Cíl přírodních triků je jasný. Zabezpečit množení na této planetě příslušnými variantami, ale i rozmanitými technikami, tak jak je příroda, postupem času, přisoudila jednotlivým druhům. Od hermafroditních plžů, až po dokonalejší způsob, jenž umožňuje, do jisté míry, eliminaci nežádoucích genů - ve vzájemné a spíše dobrovolné spolupráci dvou jedinců různého pohlaví.

Za předpokladu, že je alespoň jednomu z nich nadstátním gender dozorem povoleno sexuální harašení! Systém, ve kterém se většinou samci, hnáni interními chemickými pochody, zúčastňují pravidelných konkursních řízení, kde movitý ujec většinou nesehraje významnější roli.

Přejděme nyní mlčením nejen techniky početí, ale i zcela konkrétní snahy blíže neznámé skupiny odborníků vytlačit celé skupiny lidstva, mimo vlastní přirozenost. Věnujme svoji pozornost způsobu zrození nového jedince.

Metamorfóza - proměna v životaschopného jedince může probíhat zcela uvnitř nositele života, či naopak vně. V prvním případě se rodí živý tvor, jenž je většinou věrnou kopií v rámci své genové výbavy. Druhá alternativa má naopak další variace, jež označujeme jako dokonalá a nedokonalá metamorfóza.

Při dokonalé přeměně se z nakladených vajíček líhnou larvy, či housenky, nikterak nepřipomínající dospělé jedince a vlastní přeměna se uskuteční až v období zakuklení. Při nedokonalé přeměně se z vajíček vylíhnuté larvy (nynfy) podobají svým bezprostředním předkům, jejichž podoby dosáhnou až po několikerém „svlékání“. Jiným způsobem zrození je přímé „vyklubání“ živého a relativně hotového jedince z vejce. Ale i zde je mnoho variant, jež nás ponechají, pro tuto chvíli, v naprostém klidu.

Vědecký svět nás po celá desetiletí přesvědčoval o tom, že se

dávní jurští saurové rodili z vejce, přesně tak jak to dodnes činí například želvy, či krokodýlové. Nalezená obří vejce nehovořila, ani nemohla, i o jiné alternativě téhož. Metamorfóza, jež je tak charakteristická pro obojživelníky nepřicházela v úvahu.

A přesto se objevila jistá indicie, stejně tak překvapivá, jak jen může být sbírka kamenů pana Cabrery. Jeden z deseti tisíce exemplářů totiž ukazuje celý cyklus zrození saura - od páření, snesení vejce, vylíhnutí larválních plazů a postupnou přeměnu v dospělého jedince. Vývojový cyklus připomínající spíše vývoj pulce v žábu byl naštěstí vědeckým světem odmítnut, včetně ostatních nabídek Cabrerových kamenných archiválií, jako podvod. A pokud byl jediným důvodem neexistující očitý svědek anglicky komentující události z před více než 65 miliony lety, pak je to jistě výborný a prozíravý argument. Zkrátka, některé nálezy jsou velmi vítány, jiné naopak.

Prakontinent Panthalasa nazývaný též Pangea byl před 200 miliony lety omýván ze všech stran praoceánem. Před sto miliony lety se rozdělil na Laurasii a Godwanu. Přičemž v prvohorách se severní Laurasie rozpadla na severní Ameriku a Gronsko, a Jižní Godwana se v polovině druhohor rozdělila na známé světadíly, ale i budoucí Indický subkontinent.

Kameny byly postupně nalezeny na západním pobřeží Peru, nedaleko Nazcy. V roce 1961 spláchla rozvodněná říčka Rio de Ica svrchní vrstvy zeminy a odhalila kamennou galerii zaoblených kamenů zuhelnatělého andezitu o různé velikosti. Přičemž zoxidovaná povrchová vrstva na povrchu tzv. gravírování je stará přinejmenším celých 12 000 let.

Mohu-li usuzovat z úrovně nepříznivých ideo negací, musí jádro poselství o zaniklém společenství bytostí, obývajících kdysi dávno tuto planetu, obsahovat hned několik závažných informací.

Právě pátráme a hledáme důkazy.

*Jako duha v obláčku vábí třpytka na háčku
ryby skryté v hlubině.
Tam tma se loudá v bažině a tváří se nevinně,
když světlo dveřmi zavřela a lapila do šera.*

ČARUJÍCÍ JADŽI BABA

a staroslovanský obřad dopékání dětí

© Zdeněk Patrick na motivy studie Ing. Zdeňka Šmitmajera
Praha 1984 - 2014

Patřím k těm, kteří podlehlí nepravému, či lichému dojmu pohádkové převrácenosti Baby Jagy, Baby Jadži, či chcete-li Ježibaby, co krvelačné, děti požírající nestvůry. Právě té, která by, zcela bez problému našla mezi hlasateli současných zvráceností, propagujícími ideologii deviantů a liberastů, povolující dětskou euthanázii, co zdatnou konkurenci (zapsáno 24. února rok 2014).

V Belgii byl schválen zákon povolující dětskou euthanázii, který najatí presstituti a představitelé všeobjímající zášti v Čechách, s drzostí sobě vlastní oslavovali, aby pak menší zlo, zákon o euthanázii dospělých snáze prošel zákonodárnými sbory ČR.

Omlouvám se nejen babě Jadži (čarující Jadži), ale i skrze svoji nevědomost, svým slovanským kořenům.

Jsem o to více překvapen, neboť sporem o možnosti takového staroslovanského obřadu oponentem, prchal jsem, zacpávaje si uši, z dosahu těchto hříšností, nahlodávajících mé, již dokonale uspořádané myšlenky. Až jsem jednoho dne konečně dospěl, motivován i hříšně nahlodán. O to více i udiven článkem, jenž byl zcela nezávislý na našem dlouhodobém sporu s mým oponentem, jakož i inspirací. Odvozeně se odvažuji, navíc motivován článkem:

Этнография: ОБРЯД "ПЕРЕПЕКАНИЯ" РЕБЕНКА: На лопату и в печь.

Národopis: Obřad opékání dítěte, vloženého na lopatu a do pece. (Stránky <http://www.Perunica.ru>) Autor: Valentina Ponomarjeva.

Jedná se o obřad dřevních časů našich slovanských předků. Podle našeho rodinného sjednoceného názorů, byl tento obřad praktikován již za časů Pěrunice Dažboga, syna Pěrunova. Odvozeně pochází z období prosperující Severije (Da Arije, HyperBoreje). A proč jsme takto časovali počátky tohoto zvláštního obřadu?

Slovanské legendy o pěrunici Dažbogovi (princi Dajbohovi, Bohdanovi, Bočanovi) vyprávějí, že byl nedopečen.

Nemohl jsem se s tím celé roky srovnat. Moje představy nedopečenosti totiž většinou končily vizí: „Ani tak, ani rak“, za příjemně rozpálenou pecí líně se povalující mírně retardovaný Honzík (Jeník, Ivan, lidská bytost), který časem zázračně pookřál natolik, že mohl náhle soupeřit i s moudrými králi, svojí chytrostí, o jejich dcerky, krásné princezny.

Rovněž Soslana - kavkazského hrdinu, jehož způsob sci-fi zrození je podobné, jako Dažbogovo, aby dosáhl jarosti životních sil, nesmrtelnosti a moudrosti - uchopil nebeský kovář do kleští a protáhl očištěním ohněm. Podobná očista domácího zvířectva, domu i obyvatel u starověreckých Slovanů, Venedů, ale i Čeledoj, se praktikovala přeskokováním vater, když kováři uhasili stávající ohně v pecích. A nově zapáleným kovářským ohněm, zajisté z čisté výhně, započaly vlastní očistu i věsty, Ohničky - Agničky, odvozeně Anežky.

A nyní k zmíněné nedopečenosti: Naši slovanští předkové se tak, jako my dnes, v postkatastrofickém období potýkali s předčasnými porody i nedonošenými dětmi.

Říkám si:

Házeli je snad do popelnic?

Určitě nikoli!

Milovali je až za samou hranici jiného světa: V dobách, kdy vznikla i naše známá pohádka „O Jeníčkovi a Mařence“, zachycená vzácnou spisovatelkou paní Boženou Němcovou. Jakkoliv již v dobách dávno převrácených, kdy se množství inspirativních duchů našich starověreckých předků, muselo uchýlit, v našem případě, do českých, moravských, slovenských pohádek.

Naštěstí jsou k nalezení i v legendách bulharských, běloruských mýtech a pohádkách. A jsem si jist, že nejbohatší pokladnicí, vycházející z původní materie, jsou pohádky ruské.

O čem vlastně hovořím?

Nejen o nedonošených dětech, ale i dětech, jejichž vývoj neprobíhal, z neznámého důvodu, podle očekávání rodičů a tužeb starších rodů. Do téže skupiny patřila i neduživá (rachitická) mládež.

A nyní poslouchejte seabemrskáči Slovanů, marní EU-thanázisté, co vše Slované, Venedi, již v dávných dobách, kdy jste se ještě ani nehoupali na stromech života, dělali pro zdravý vývoj svých dětí. Na samém počátku vyprávění si jednoznačně vystačíme k objasnění našeho sjednoceného rodinného náhledu na obřad „opékání“ dětí Jadži babou, již zmíněnou českou pohádkou znanou spisovatelkou Boženou Němcovou: O perníkové chaloupce, či o Jeníčkovi a Mařence. Aniž zapomenu na tu Jak šel Koblížek do světa.

Děti, Jeníček a Mařenka jsou otcem drvoštěpem, na příkaz macechy, v hustém lese opuštěny, aby zcela osamoceny, skrze malé světélko naděje, zamířily rovnou k perníkové chaloupce Jadži Baby. Takže, skrze ne zcela cizí osobu (macechou) daný příkaz a již neduživý Jeníček (Ivánek, človiček), doprovázen „Mořenkou“.

Můžeme říci, že osobou blízkou a zkušenou, nezátíženou mocnými mateřskými city, bytostí stojící na rozhraní Javi a Navi, která byla nazývána Mořenkou, s úkolem zastupovat Jeníčkovu matku. Zároveň s povinností průběžně kontrolovat zkušenou čarující vědmu, co pomocnice při obřadu.

Proč se však v české pohádce hovoří o perníkové chaloupce? Perník z Václavského náměstí to jistě není...

Perunica? Pěrunova svatyně a Ježi baba, co věhlasná přeruci-ja, odbornice na dopékání? Vysloužila, nicméně věhlasná vědma?

Staré české sloveso „babiti, kouzliti“ odvozuje dnes úmyslně převráceně vnímané slovo, dříve „baba“ - kouzlící. Ta chlapce oddělí od vnějšího světa a „vykrmuje“ jej, denně kontroluje reakce organismu, zda a jak přibývá. Zda je dostatečně silný prodělat náročnou léčebnou kúru v peci, peči, pěči, viz odvozené české slovo v pěči... Pečovati, pačati (sanskrt - pécti).

Čarující vědma, jak již řečeno, pod kontrolou rodové „Mořenky“, řezem na malíčku, kde je přibývání na váze nejméně patrné, zjistí reakce organismu. Reakce nezkreslené (Jeníček je zřejmě neduživý, nedostatečně živý - rachitický). A hle, jednoho dne je čarující vědma spokojena a Jeníček odchází, kontrolován rodovou „Mořenkou“, na dřevěnou chlebovou lopatu a je vnesen do přiměřeně roztopené pece, bez ohně. Dovoluji si parafrázovat poznámku autorky: Starověrečtí Slované, jistěže podle rodů, považovali Pec (Печь) za mystické propojení světů Javi i Navi. Nemůže být pochyb, že každé slovanské obydlí mělo svůj krb, ohniště, co nezbytné vybavení. Připojím jen, že domácí krb rodu, propojený se slunečním koutoučem Chorsesem, ovládala Věsta (vědoucí) manželova rodu. Nevěště (nevědoucí) bylo naopak dovoleno péci svůj chléb, pro svoji rodinu, na ohni, který si přinesla z ohně rodičovského domu. Ohniště bylo pak ošetřováno a udržováno rodinnou Ohničkou (Agničkou, odvozeně Aničkou). Agni (sanskrt) - oheň, ogoň, čti agoň.

Abychom dospěli do zdárného konce vyprávění, je potřebné si říci, co je to bakterie Bulgaris (nazvaná na počest objevu bulharského vědce: lactobacillus bulgaris). Není tajemstvím, že tato bakterie, která se podílí na vzniku kyselého mléka (odvozeně jogurtu), je velice vstřícná nejen lidskému organismu, ale i tělu spřáteleným a potřebným bakteriím. Tatáž kultura ničí a odhání

bakterie nepřátelské. Organismus ji lehce vstřebává. *Lactobacillus bulgaris* naopak posiluje trávicí funkce, eliminuje alergické reakce, čistí stěny tepen i žil. Navíc tzv. jogurtová kultura, tedy kultura přirozeně zkysaného mléka, která se stala nyní v čase - sterilizace obchodním hitem - je přírodním zázrakem. Nikoli struktura s neživými bakteriemi. Zázrakem, jenž je cíleně odstraňován, společně se Selenem (bičiky bystrých spermií jsou tvořeny bohužel, z našich potravin - podivně mizejícím selenem. Nechám váženým čtenářkám i čtenářům na vůli, aby oni rozhodli proč asi, tak pilně v době násilně tak generovaných genocidních podmínkách. Aniž chci připomínat, kolik dalších důležitých živin v naší blízkosti kdosi radostně a urychleně tráví.

A nyní to nejdůležitější: Nedonošené, předčasně narozené děti starověreckých Slovanů bývaly rodovým obřadem „dopékány“ v pecích, kde se běžně pekl chléb. Bývaly zavinuty do těsta nejlépe hladká mouka, mléko, případně kvásek? Vajíčka? Nejsem odborník, takže na svět vykukovala jen očka, kousíček nosu a ústa. Budoucí pohádkový a nikoli větší, než Koblížek, pokud se proces podařil.

Když byl proces kynutí i vznik přátelsky naladěných bakterií optimální, vložila pomocnice čarující vědmy „koblížek“, na dřevěnou lopatu. Přesně tak, jako byl dáván chléb, či koblížky. A již se koblížek vložil do předem vyhřáté pece (bez ohně), jež byla viděna, co spojovací most se svatou (čistou) Svargou. Ale i s Navi (pokud se nedařilo).

Maminka novorozence neměla, vzhledem ke svým neobyčejným velkým mateřským citům, k tomuto starověreckému obřadu přístup i byla zastupována nejlíže možnou, leč zkušenou ženou (sestrou, snachou), které se (podle rodů), v Čechách říkávalo Mařenka („Mořenka“). Pomocnice k ruce nejvěhlasnější babíci (kouzlíci) vědmy v širém okolí. Mám podezření, že takové ústřední péči v peci, se říkávalo Pec, (Pěč) a bývala vždy nedaleko Pěrunovy svatyně. Jestliže tvrdím:

Babíci, kouzlicí vědma, nelze si nepředstavit kouzelná zaříkávání, odměřující čas. Jenž byl vždy v souladu s odměřováním času kováři. Pomocnice sledovala, zda probíhá vše, jak má. A protože se většinou jednalo o delší časový interval, sledovala též, zda čarující vědma únavou nezaspala.

Proces dopečování probíhal i na úrovni kvasných reakcí, podobně jako v inkubátoru, kráčelo zejména o důkladnou sterilizaci prostředí. Domníváme se, že nejvyšší měrou se na tomto procesu podílela, již řečená bakterie *Bulgaria*. Zvláště při přestupu tepla do „koblížku“. K ochraně přirozených bakterií a ničení bakterií nepříznivě „koblížku“ nakloněných. Neumím říci, jak dlouho a kolikrát opakovaně starověcký slovanský obřad dopékání nedonošených dětí, probíhal, nicméně z české pohádky o Koblížku tušíme, že mnohdy i tak úspěšně, že jej nemohl sežrat ani vlk, ani liška...

Psovité šelmy, totiž sehrávají při obřadu dopékání dominantní roli. Zejména tam, kde nebyla jistota, co vlastně neduživému dítěti chybí. Těsto bylo z dopékaného dorostence sejmuto a předloženo hladovému psu. Pokud se psu udělalo natolik viditelně nevolno, jasně a průkazně, byl jako takový utracen a zkoumány jeho napadené vnitřnosti. Časový rozvrh není znám.

Tomášovo evangelium 93

Ježíš řekl:

„Nedávejte svaté psům, aby to nehodili na hnůj.

Neházejte perly sviním, aby je ne[zničily] a neobrátily se proti vám.“

Proč však Ivánuška, či Jeníček a Mařenka, na konci staroslovanského obřadu „dopékání“ hodili naopak do pece babušku Jagušku, netuším. Snad, aby svojí lstí dokázali, že jsou dokonale připraveni na realitu světa?

Opravdu netuším...

Ale, co víme přesně: Baba Jaga, tak česká Ježi Baba, posléze čiperně z příjemně roztopené pece vylezly. Živé a zdravé. Stejně tak mohly být totiž léčeny různé záněty, rány, chřipkové nákazy, či únava. Zábaly z kváskového těsta nasílené, těž dnes nedostupným zákysem posloužilo spolehlivě k odnímání horeček, bolestí, různých střevních a dalších obtíží. Nejsem odborník, ale mnohé nám dosud z odkazu slovanských předků velmi pomáhá.

Je mi jasné, že „pohanský“ obřad opékání dětí, nutně vzbudil u cizinců nejen neobyčejný odpor a nevoli, ale i důkaz o našem barbarizmu. Snad proto, že sami navykli hlavy slovanských dětí spíše usekávat. Aby si jimi krátili dlouhé chvíle při statečném dobývání bezbranných českých vesnic, jak bylo při jejich bezvědomý zvykem.

V téže konstelaci krutostí připomínám dobývání Milána krvežiznivými Čechy:

Na nafouknutých měších přeplavali beznadějně rozvodněnou řeku, aby si před hradbami Milána, které Němci nemohli dobýt, zapálili ohně, rozdělali mouku na chléb a ten vytvarovali do podoby novorozenců. Tyto opékaly, aby upečené chlebové modely, sami načernění jako čerti, za velkého ryku pojídali a trhali. Před očima statečných obránců Milána. Těm poklesla nálada i bedra natolik, že zakrátko přenechali hradby dosud nedobytného Milána.

Suše konstatuji:

Nepříliš velkému uskupení Čechů, plně k dispozici. Miláno bylo jedním útokem na hradby rázem dobyt. Až tak úspěšná byla ničemná pomluva svatořímsko - říšského wermachtu o pohanských čertech z Čech, kteří opékají, žerou malé děti.

To se nám to pak vyrábějí sjednocené dějiny... Pane!

Poznámky pod čarou:

Этнография: ОБРЯД "ПЕРЕПЕКАНИЯ" РЕБЕНКА:

На лопату и в печь.

<http://www.perunica.ru/etnos/7615-obryad-perepekaniya-rebenka-na-lopatu-i-v-pech.html>

Autor: **Валентина Пономарева**

Národopis: Obřad opékání dítěte, vloženého na lopatu a do pece. (Stránky <http://www.Perunica.ru>)

Autor: **Valentina Ponomarjeva**

Hovořím o českých vojích: Vladislava II., pomáhajících Fridrichu I. Barbarossovi při dobývání Milána roku 1158 n. l.

Baba, babiti - strč. čarovní, čarující, čarovati

čaro - strč. krásný

čarokrásný - násilná krása

čaroděj - strč. vytvářející krásno

Janyati - sanskrt zrozený, zroditi, lidská bytost, Jan - Ivan

Agni, agoň, oheň, Ohnička, Agnička, Anička, Agnes,

slovanská Anička.

*Jako vonící květ svou vůni větru dal,
já píseň chci zpívat pro jitřní jas,
tvůj smích nach minulosti svál,
jako vzdálenost hvězd mne očaroval.*

*Počítač přede jako kočka
s polštářky prstů mazlí se klávesnice.
Hvězdy se smějí a blikají do taktu
ve spleti kmitočtů, zářících kontaktů.
Nejdražší z klenotů, čas, odlétá s nocí as.*

Má vlast

„Kde domov můj,... země česká, domov můj...“ Jak neskonale krásně zní verše této melodické písně, kterou zhudebnil pan Josef Škroup. Poprvé zazněl její zpěv ve hře Josefa Kajetána Tyla „Fidlovačka aneb žádný hněv a žádná rvačka“ v roce 1834.

Návštěvnost této hry, také díky této písni, dosáhla takových úspěchů, že vešla ve známost značně rozšířeného publika. Nakonec si získala zaslouženě takovou oblibu, že vystoupila na příčku nejvyšší, stala se naší národní hymnou.

V devadesátých letech se dočkala své poslední úpravy, které se dalo lepší úrovní naší politické scény jistě předejít.

I mě zní v duši „Čechy krásné, Čechy mé...“

Mám ráda jižní Čechy.

S malebnou Šumavou, tak tklivou za šera podzimních neko-
nečných mlh, plnou po dešti lapajících blat.

V zimě nepřístupnou s množstvím závějí a burácejících le-
dových vichrů.

Na jaře zlatou od blatouchů, rozrazilů a mochniček.

V létě plnou léčivých bylin a rozličných hub s množstvím
červených lesních jahod, sladoučkových malin a tmavomodrých plo-
dů ostružin a borůvek. Se vzduchem tak voňavým svou rozmani-
tostí. Vůní smrků, borovic i suchého sena, ale i vůní hladiny
Lipenského jezera, s břehy posetými množstvím lučních květů roz-
lehlých luhů a hájů.

Je to úrodný kraj s množstvím chovných rybníků, pevných
hradů a zámků roztroušených nejen podél toku Vltavy.

Mám ráda západní Čechy.

Vstupní bránu Čech. Rozlehlé úrodné chmelnice - příslib
lahodného zlatavého moku, který proslavil naše pivovary i v dale-
ké cizině. Vážím si zlatých českých rukou tvořících hroudy zlata
ve svých dlaních.

Malebná rovina i pahorkatina do široka se rozprostírající, kde
v jejím hornatém zalesněném západním lemu vyvěrají četné léčivé
prameny. Jež nás také proslavily množstvím lázeňských míst, jako
jsou Karlovy Vary s filmovými festivaly.

Mariánské Lázně, Lázně Kynžvart, Františkovy Lázně a další
uchvacují svou jedinečnou lázeňskou architekturou s krásou kolo-
nád, které mne lákají ke svým nezapomenutelným procházkám.

Mám ráda severní Čechy.

Zejména Krkonoše, nádherné hornaté panorama sestupující
pozvolna v překrásnou úrodnou polabskou nížinu s nezapomenu-
telnou dominantou hory Sněžky. Nejvyššího vrcholu Krkonoš.

Přívětivou atmosféru tohoto kraje jistě chrání i sám Krakonoš. Ke značnému množství návštěvníků dychtících stále častěji po regeneraci svých sil aktivním odpočinkem je tato ochrana opravdu potřebná. Je to kraj lákající k dlouhým a namáhavým túrám, příjemným posezením v roztroušených horských chatách.

Výhled ze Sněžky a Černé hory do české kotliny je uchvacující. Za hezkého počasí je vidět i Říp, připomínající dosud našeho praotce Čecha, kdy s Lechem a svojí družinou dorazil do těchto míst.

Mám ráda východní Čechy.

S nádhernou úrodnou rovinou plnou luhů a lánů, zahrad, též stříbrných zurčících potoků.

Ratibořické „babiččino“ údolí, Safari ve Dvoře Králové, Prachovské skály, vodní nádrž Rozkoš, hrady a zámky, místní jeskyně, jež jsme již také nejednou navštívili.

Révou vonící malebná Morava, její krásná města s množstvím vinných sklípků, svou stále živou tradicí potěší oko i ucho nejednoho poutníka i milovníka královského moku. Také hlas paní Jarmily Šulákové, dnes i její dcery, zní dosud svou životodárnou mocí, která pevně svírá tento kraj ve své štědré náruči.

Tak muzikální je tento kraj - brána Slovenska. Za jejíž hranicí se v dáli zvedají mocné Vysoké a Nízké Tatry, které mnohý Čech často navštěvuje a jejichž krása se nesmazatelně vepsala i do naší paměti.

Mám ráda střední Čechy.

Spojované neoddelitelně s matičkou Prahou, „jejíž sláva hvězd se bude dotýkat,“ jak prorokovala kněžna Libuše na hoře nad řekou Vltavou, kde stála ve svém prorockém vytržení.

Dobré i zlé na Petříně i Vyšehradě prorokovala po boku Přemysla.

Jeho lýkové střevice se zachovaly až do 15. století na Vyše-

hradě. Ještě za vlády krále Karla IV. se vozily ze Stadic lískové oříšky z keře Přemyslova.

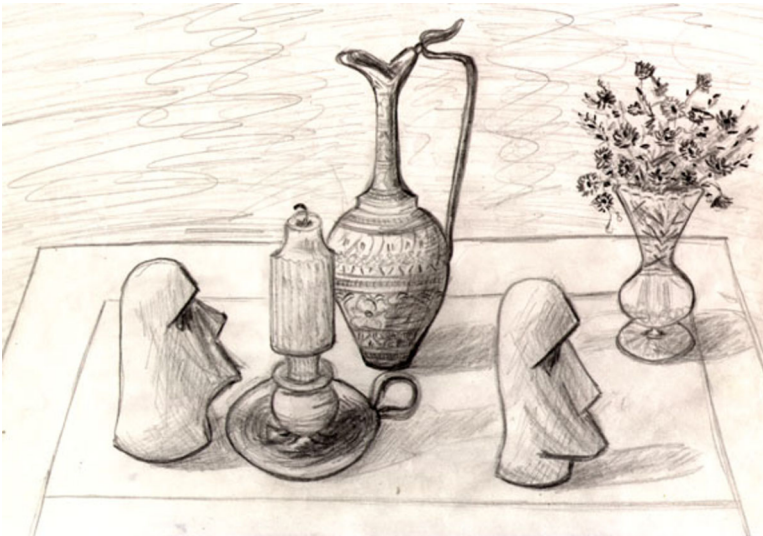
Vyšehradské skály u břehů řeky Vltavy, věrný Šemík, kůň vладыky Horymíra je kdysi pokořil svým skokem za dnů vlády Křesomysla.

V Neuměteliích prý dosud leží kámen na jeho památku.

Magická Praha, křižovatka a pravý skvost všech architektonických stylů, se svou úžasnou historií, která nemá ve světě obdoby. Vrývá se nezapomenutelně s dominantou Pražského hradu, přístupnou z Karlova mostu, do myslí všech návštěvníků téměř celého světa. Nejen Praha a její přilehlé okolí poskytují tak krásné pohledy.

Podél Vltavy k Mělníku, podél Labe do Poděbrad a i podél Berounky je bezpočet krásných míst. Věru překrásná krajina též kolem Karlštejna. Nikdo nemiloval tuto zemi více než náš jedinečný a svým významem panovník světového formátu Karel IV., jehož stopy dobrého hospodáře nalézáme snad na každém kroku.

Více takových správců země je nám zapotřebí v době současné, též budoucí. Domov můj - má vlast.

K napsání těchto úvodních řádek, jsou vyznáním, mne přivedla příhoda, která se mi přihodila při jedné zastávce v lesích kolem Zvíkovského Podhradí.

Při zpáteční cestě z úspěšné návštěvy v Týně nad Vltavou manžel zastavil na pokraji silnice u dříve hustého krásného lesa plného spoustou rozmanitých hub. Nyní plného výmolů plýtvajících bažinatou vlhkostí a osiřelých pařezů.

Přesto, že byl v této podvečerní hodině provoz na silnici minimální a v dostřelu nebylo vidět ani živáčka rozběhla jsem se po lesní cestě plné bahna a kaluží k cípu lesa dosud statečně odolávajícímu chamtivé ruce civilizace. Náhle mne mezi smrčky upoutala barva tmavé hnědé srsti. Prvním úlekem zmatenou myšlenku „Jelen se vrátil,“ jsem po chvíli musela zavrhnout. Vždyť jsme již tak daleko od Týna nad Vltavou.

Dech se mi tajil. Stála jsem jako dub uchycený svými staletými kořeny a jen civěla do zeleného jehličí, kde se zatím nic nehýbalo. Začala jsem se tedy opatrně, pomalu a potichu šourat zpět na cestu. Od zvířete mne nyní dělily ubohé smrkové větve ošlehaného smrku, které poněkud schlíple po jeho stranách visely. Ve chvíli, kdy mé levé obuté chodidlo pohltilo beznadějně řídké bláto téměř tekoucí po okrajích cesty, vystoupil náhle po pravé straně asi tři metry ode mne na cestu kanec.

Tak nečekaně a tiše se zjevil jako zlý džin ze zlé pohádky.

Krve by se ve mně nedořezal.

Postál, poučil na mne oči, já na něho a oba dva jsme ani nedutali. Já v čapí poloze s pravou nohou dosud zvednutou. Po chvíli pohodil otráveně hlavou a vycházkovým krokem uprostřed rozbahněné cesty pomaloučku odcházel. Naštěstí na opačnou stranu, než jsem měla namířeno já. Ještě jednou se zastavil, otočil svou neforemnou hlavu s tesáky k mé bezvýznamné maličkosti, dosud stojící na jedné noze se zkamenělým výrazem a jen oči poulicí. Pak nerušeně vykročoval na své cestě dál do temných hvozdů Zvíkovského Podhradí, Bechyně či Tábora.

Být tu tak statný Bivoj, pokud by ovšem v tom blátě neuklouzl, jistě by divokého kance hravě ulovil a odnesl na nejbližší „tvrz“, aby zde před zraky všech přítomných zvědavců kance konečně dorazil. Sklízíje tak nemalý aplaus, snad i nějaký ten groš.

Mé představy se rozplynuly stejně jako pára nad hrncem tak jako i můj dřívější strach. V mých očích se zračil již jen úžas. Tak jsem viděla zblízka opět jeden ze zázraků přírody a divoký ani nebyl. Alespoň pro tentokrát jsem měla to štěstí. Ten druhý, který mne i dnes věrně doprovázel - můj ledový měsíc - byl jediným svědkem mého neočekávaného setkání. Jen jednou za 90 let je měsíc nejjasnější, protože je Zemi nejbližší, a my jsme jej právě viděli.

Muž a syn svorně vykuřovali uvelebeni na sedadlech vozu, řešili své veledůležité pánské záležitosti. Uvítali mne jen svým suchým konstatováním: „To je dost, že už jsi tady. Tak jedeme.“

„Matička Praha nás čeká,“ těšila jsem se na návrat domů.

„Všude hezky, doma nejlíp,“ jsem si ještě doplnila „Dobře chutná český knedlík.“ Jak dlouho však ještě chutnat bude?

Ve zbožné pokoře nad velikým dílem přírody jsem přemýšlela nad pomíjivostí všeho, co současný člověk vytváří a vytvořil. Dokonce i na to, co již nenapravitelně znetvořil či nenávratně zlikvidoval.

Nad jeho omezenou chamtivostí se zakódovaným sebezničujícím programem, pustošícím nejednu panenskou končinu.

Úbytek lesů je toho nezvratným důkazem.

A nejen lesů!

Mizející fauna i flóra žaluje!

Pohroužená ve své vlastní myšlenky, neboť vykácený les se mi vůbec nezamlouval, dokonce mne iritoval stejně jako nezoraná pole podél cest.

Nevnímala jsem již jakou rychlostí se přibližujeme k našemu cíli, ku Praze. K mé zlaté matičce Praze.

Napadlo mne, že Karel IV. by si jistě věděl i s tímto stavem věci rady. Já však musím smutně konstatovat, že bohužel (jak ráda bych) nejsem ani Karel IV., ani nemám práva daná mi ústavou.

*Moudrost rozum ztratila a rozum přišel o moudrost.
Pozadu jdou hodiny, bijí na poplach.
Vypadá to, že svůj spor se všeobecnou lhostejností nevyhraji
ani náhodou.
Víra i naděje však zírají až poslední.
„Tedy seji lán a vysazuji les, ořu pole a zakládám sad.“
A tak mi cesta ubíhala.*

Upoutávka na knihu

Den mluvících kamen II.

*Majitel Dýmajícího zrcadla a prstenu, nahlížejícího do srdcí.
Jeho jméno je červený Tescatlipoca.
Ten, který stáhl Mars z k že.*

ODKUD VZEŠLI SLOVANÉ

OBSAH:

Strom života v čase	7
Genealogie rodů obsažená v genu	21
Záhadní Hunové i Hungariens Orins	26
Hyper Borea - Severije	33
Plačevnaja reč, dvorní jazyk králů Sverije	39
Arjovičovi a Németh jezdci	44
Modrooká genetická mutace	54
Chaldejské seznamy králů	60
Chaldejské Tabulky osudu	78
Manipulace s genofondem lidstva	83
Den mluvících kamenů	94
Možné průniky dimenzemi	100
Sodomské chatrče a elita lidstva	105
Odkud vzešlo slovanské společenství?	116
První lidé čtvrté rasy	131
Kamenná Encyklopedie z Icy	141
Čarující Jadži baba	145
Má vlast	153

Doslov

Den mluvících kamenů, tři knihy v jedné, byly inspirovány myšlenkou, vyhledat intervenční body, kterými vstoupila do reálného světa osudová chyba lidstva, jež zapříčinila, na samém počátku třetího tisíciletí stav, v němž nejsme schopni složit triviální opravnou zkoušku. Stát se konečně lidmi. Součástí našeho projektu byl i můj dopis do budoucnosti. Je-li vůbec jaká? Předchozí i současné setkání se zcela mimořádnými jevy, nás zároveň motivovala vzdělávat se v mnohých oborech a tak rozšiřovat své všeobecné poznání.

Autoři Encyklopedie Den mluvících kamenů, si kladou další, ještě znepokojivější otázky a dovolují si na ně, před kritickým okem čtenářů, skrze věrohodné příznaky i dílčími důkazy odpovídat, či navrhopvat možná řešení.

V roce 2005 jsme se stali svědky po několik dní opakujícího se relativistického jevu, který souvisel s dlouho očekávaným setkáním s romantickým básníkem Karlem Hynkem Máchou v pekelné Praze. Přestože jsme spíše přesvědčeni, že se jednalo o plasmatickou holografii opakovaně vykazující způsob metodiky získávání chtonní a nebeské energie k roztočení virtuálně trojfázově rotujícího el. mag. pole, z něhož byl relativistickou rychlostí vystřelen kulový náboj směrem k Prokopskému údolí.

Poměřováním na mapách mohla pozorovatele asociovat možná spojitost s uvedenou básníkovou nehodou. V současné době připravujeme nákresy, propočty, včetně animace téhož.

Prosím vážené čtenářky a čtenáře, doprovázejte nás na naší dobrodružné cestě do tajemné minulosti Rassy, Vindones, Vendů, neboli Slovanů.

Seznámíme vás se skutečným praotcem Čechů, Ori Jarunou, Arjunou, který vyvedl z Pandžábu k západu Slunce své syny,

zakladatele Kyjevské Rusi, aby se jeho potomci zúčastnili zadržování římských legií v čase možného Marobudova povstání. Víme a dokážeme logicky určit, kde leží Marobudum. Jak a proč se český vojenský výsadek přenesl přes Bílé Karpaty a připojený lid vyšel z Ostrihomi starou českou stezkou do Podřipska.

Zda skutečně i předkové Čechů létali na vimanách a vítězně bojovali s Drakony u Lanky II. (Ceylon). Odkud a kdy se Rassa potažmo čeští Slované, vynořili se svými vědami a unitárním božstvem. Zda a kdy si naši slovanští předci osvojili pevninu, kterou dnes, již 200 let, marně nazýváme Evropa. Naše teorie relativity, nechť je vám nápomocná.

Víme, kdo byli starozákonní Elamité, Médové, Chatti, Skýti a Kimmerové?

Strom života a evropská studie DMK / mtDNK, rozšíříme o zaznamenaných pohybech našich českých a slovenských předků.

Přesně vymezíme i hranice Tera Mi Da Arije, které hájili zpoza třetihorních českých luhů a hájů naši dávní terciální předci, proti unikátním vetřelcům, kradoucím pozemské zlato a skrze lidské otroky na Zemi přežívající. Kam a kdy zmizela sumerská unikátní božstva, a proč a kým byl Mars (Marsala), překladiště a základny vetřelců, stažen z kůže. Byl Sutech bratr Usireva, či invazní královna matka Sutech? Kdo jsou rezidenti unikátních vetřelců a kde vzali svůj počátek. Odkud se pobraly ztrískané evropské jazyky, jestliže tři sloupy Js tvořící národní společenství mělo stejný náhled na Pravi, Javi, Navi, hovořilo nejdokonalejším, neboť prastarým Lingua Slavica Jazykem Slovanským.

Pospojování navzájem životními příběhy, lidovou slovesností, sociálními vztahy, národopisem i sanskrtem.

Zajímá Vás Vaše Svědomí a uměle vygenerované vibrace (kmitočty) svazující auru i rozvoj svobodného ducha, odvozeně i vibrace Země. Ničící všechna patra života?

Zdeněk Patrick
&
Zdeněk Šmitmajer

Den mluvících kamenů

Den mluvících kamenů

Copyright © Ing. Zdeněk Šmitmajer & Zdeněk Patrick

All rights reserved

Verše - motta kapitol: Vlasta Šmitmajerová

Autorské vydání: Ing. Zdeněk Šmitmajer

v roce 2018 jako svoji 2. publikaci

Návrh obálky Jiří Stegbauer

Grafika obálky Marek Jodas

Název a logo Dýmající zrcadlo jsou ochranné známky
smit.wz.cz © Ing. Zdeněk Šmitmajer & Zdeněk Patrick
Veškerá práva vyhrazena

ISBN 978-80-270-4754-3